

การเขียนบทภาพยนตร์แนววิทยาศาสตร์เรื่อง “ All about my A and I ”
THE SCREENWRITING OF SCI-FI FILM “ All about my A and I ”

นาย จิรัชฎีกาล พระสนขุ่ม

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การเขียนบทภาพยนตร์แนววิทยาศาสตร์เรื่อง “ All about my A and I ”
THE SCREENWRITING OF SCI-FI FILM “ All about my A and I ”

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... - H. วันที่ 5 พฤษภาคม 2562
(อาจารย์จรรยา หะตะโยธิน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การเขียนบทภาพยนตร์แนววิทยาศาสตร์เรื่อง “ All about my A and I ”
THE SCREENWRITING OF SCI-FI FILM “ All about my A and I ”

ชื่อ นาย จิรัฏติกาล พระสนหุ่ม
สาขาวิชา ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2561
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ จรรยา หะตะโยธิน

บทคัดย่อ

การเขียนบทภาพยนตร์แนววิทยาศาสตร์เรื่อง “ All about my A and I ” เกิดจากความสนใจของข้าพเจ้าที่มีต่อการเขียนภาพยนตร์ ประกอบความสนใจที่มีต่อภาพยนตร์แนววิทยาศาสตร์ ความสนใจดังกล่าวทำให้ข้าพเจ้าศึกษาทฤษฎีการเขียนบทภาพยนตร์จากตำราที่มีเขียนไว้ในประเทศไทย การเขียนบทภาพยนตร์เรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างการเขียนบทภาพยนตร์แนววิทยาศาสตร์เพื่อสร้างความบันเทิงให้แก่ผู้ที่ได้รับชม และเริ่มดำเนินการจากค้นคว้าข้อมูลอย่างละเอียดด้านภาพยนตร์แนววิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีเกี่ยวกับหุ่นยนต์ในอนาคต ผลงานที่ออกมาคือบทภาพยนตร์ขนาดยาวแนววิทยาศาสตร์หนึ่งเรื่อง ซึ่งคุณค่าที่ได้จากบทภาพยนตร์นี้คือมุมมองที่แฝงปรัชญาเอาไว้ ซึ่งเป็นคุณค่าที่มักแฝงอยู่ในภาพยนตร์วิทยาศาสตร์หลายๆ เรื่อง

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาภาพยนตร์และ
ดิจิทัลมีเดียที่ให้โอกาสข้าพเจ้าได้เข้ามาศึกษาหาความรู้ ในศาสตร์และแขนงวิชาที่ข้าพเจ้าสนใจ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณครอบครัวพระสนอ โดยเฉพาอย่างยิ่งคุณพ่อและคุณแม่ที่เชื่อมั่น
ในการเลือกทางเดินในชีวิตของข้าพเจ้า อีกทั้งยังช่วยสนับสนุนทั้งทางด้านกำลังทรัพย์และทางด้าน
กำลังใจอย่างไม่ขาดสาย

ข้าพเจ้าขอขอบคุณอาจารย์จรรยา หะตะโยธินและอาจารย์ภายในสาขาวิชาภาพยนตร์
และดิจิทัลมีเดียที่มีส่วนร่วม และสนับสนุนทุนทางด้านวิชาการ คอยประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้
เพื่อให้ข้าพเจ้านำความรู้ความสามารถไปใช้ได้ในอนาคต

ข้าพเจ้าขอขอบคุณมูลนิธิหนังสือไทยที่ให้โอกาสในการให้ภาพยนตร์ของข้าพเจ้าได้รับ
รางวัล และได้รับโอกาสฉายให้ผ่านสายตาประชาชนโดยทั่วไป

สุดท้ายข้าพเจ้าขอขอบคุณพี่ น้อง และเพื่อนที่ได้คอยร่วมทุกข์ร่วมสุขภายในรั้ว
มหาวิทยาลัย รวมถึงการแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจในการผลิตภาพยนตร์ จนข้าพเจ้ามีองค์
ความรู้กว้างขวางไปมากกว่าสิ่งเดิมที่ข้าพเจ้ามี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ	จ

บทที่

1	บทนำ	1
	ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
	วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
	ขอบเขตของโครงการ	2
	ลักษณะของโครงการ	2
	แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	2
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
2	การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	3
	การศึกษาและค้นคว้าข้อมูลการเขียนบทภาพยนตร์	3
	เหตุการณ์สำคัญ (Event)	3
	ความหมาย (Value).....	3
	ฉาก (Scene)	4
	การกระทำและปฏิกิริยาตอบโต้ (Beat)	5
	ลำดับของชุดเหตุการณ์ (Sequence).....	5
	เรื่อง (Story).....	7
	พล็อต (Plot).....	8
	ตัวละคร (Characters).....	10
	การศึกษาและค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์	15
	ปัญญาประดิษฐ์ใน โลกภาพยนตร์ ภัยคุกคามหรือหนทางอยู่รอดของมนุษย์.....	24
	บทวิเคราะห์ภาพยนตร์แนววิทยาศาสตร์เกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์.....	25

	หน้า
3 บทภาพยนตร์.....	31
แนวคิดของภาพยนตร์ (Theme).....	31
โครงเรื่องย่อ (Plot).....	31
โครงเรื่อง (Treatment).....	31
บทภาพยนตร์ (Screenplay).....	33
4 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	117
บทสรุปของการทำงาน.....	117
ปัญหาในขั้นตอนค้นคว้าข้อมูล.....	117
ข้อเสนอแนะ.....	118
บรรณานุกรม.....	119
ประวัติผู้เขียน.....	120

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	รูปภาพที่ 2.1 Type of Artificial Intelligence	17
2	รูปภาพที่ 2.2 คอมพิวเตอร์สามารถแก้ไขปัญหาด้วยตัวเองได้อย่างไร	18
3	รูปภาพที่ 2.3 Current AI adoption	20
4	รูปภาพที่ 2.4 ทำไม AI ถึงเป็นเทรนด์ที่มาแรงในปัจจุบัน	20
5	รูปภาพที่ 2.5 NVIDIA Tesla K80.....	22
6	รูปภาพที่ 2.6 Big Data.....	23
7	รูปภาพที่ 2.7 ภาพนิ่งจากภาพยนตร์เรื่อง Ex Machina (2014).....	25
8	รูปภาพที่ 2.8 ภาพนิ่งจากภาพยนตร์เรื่อง Transcendence (2014).....	26
9	รูปภาพที่ 2.9 ภาพนิ่งจากภาพยนตร์เรื่อง Chappie (2015).....	27
10	รูปภาพที่ 2.10 ภาพนิ่งจากภาพยนตร์เรื่อง Ghost in the Shell (2017)	28
11	รูปภาพที่ 2.11 ภาพนิ่งจากภาพยนตร์เรื่อง Alita: Battle Angel (2019).....	29

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

การเขียนบทภาพยนตร์เรื่อง All about my A and I เกิดขึ้นจากการที่ข้าพเจ้าสำรวจตนเอง ในระหว่างการเรียนภาพยนตร์ ว่าสนใจองค์ประกอบใดมากที่สุดในการบวนการผลิตภาพยนตร์ ข้าพเจ้าพบว่าตนเองสนใจกระบวนการเขียนบทและวิเคราะห์บทภาพยนตร์ตามเรื่องต่างๆ ที่ได้รับชม เมื่อทราบว่าตนสนใจในด้านการเขียนบทภาพยนตร์จึงเกิดแรงบันดาลใจที่จะเขียนบทภาพยนตร์ขึ้นมาหนึ่งเรื่อง โดยเลือกคิดพล็อตจากการมองไปในสังคมและสำรวจว่ามีเรื่องใดบ้างที่ข้าพเจ้าสนใจหนึ่งในเรื่องที่ถูกคิดขึ้นมาคือเรื่องปัญญาประดิษฐ์ เนื่องจากแนวโน้มต่างๆ ภายในโลกที่ชี้ว่าโลกในอนาคตอันใกล้นี้จะถูกขับเคลื่อนด้วยหุ่นยนต์หรือปัญญาประดิษฐ์ ผมจึงคิดที่จะนำเรื่องราวเหล่านี้มาเล่าผ่านภาพยนตร์แนววิทยาศาสตร์โดยมีอนาคตอันใกล้เป็นฉากหลัง และนางเอกจะอยู่ในโลกที่ปัญญาประดิษฐ์เข้ามามีบทบาททำงานร่วมกับมนุษย์ เพื่อนำเสนอแนวคิดว่ามนุษย์และปัญญาประดิษฐ์จะอยู่ร่วมกันได้อย่างไรถ้าหากปัญญาประดิษฐ์มีความคิด ความรู้สึกที่เท่าเทียมกันกับมนุษย์

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการเขียนบทภาพยนตร์แนววิทยาศาสตร์
2. เพื่อสร้างสรรค์ภาพยนตร์ที่ให้ความบันเทิงแก่ผู้ชม
3. เพื่อสร้างสรรค์ภาพยนตร์ทางด้านวิทยาศาสตร์ที่สะท้อนมุมมองทางด้านปรัชญา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

บทภาพยนตร์แนววิทยาศาสตร์จำนวน 60 หน้าความยาว 1 ชั่วโมง

ลักษณะของโครงการ

บทภาพยนตร์แนววิทยาศาสตร์จำนวน 60 หน้า ความยาว 1 ชั่วโมง ที่ว่าด้วยเรื่องราวของหญิงสาวคนหนึ่งซึ่งถูกไล่ออกจากงาน และได้มารู้จักกับ A.I. ตัวหนึ่งที่ห้องสมุด หลังจากนั้นทั้งคู่ก็ได้ก่อร่างความสัมพันธ์และความสนิทสนมกันขึ้นจนกลายเป็นเพื่อนสนิทกัน กระทั่งอยู่มาวันหนึ่งเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ A.I. นั้นเกิดความทรงจำหายไป หญิงสาวคนนั้นจึงต้องหาทางคืนความทรงจำกลับคืนให้แก่ A.I. โดยภาพยนตร์เรื่องนี้ตั้งคำถามว่า A.I. หรือปัญญาประดิษฐ์นั้นสามารถมีความคิด ตลอดจนความรู้สึกอย่างมนุษย์ได้หรือไม่

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. การค้นคว้าหาข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
 - 1.1 ค้นคว้าหาข้อมูลด้านการเขียนบทภาพยนตร์
 - 1.2 ค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์แนววิทยาศาสตร์
 - 1.3 ค้นคว้าหาข้อมูลทางด้านปรัชญา-วิทยาศาสตร์
2. การเขียนบทภาพยนตร์
 - 2.1 เขียนเรื่องย่อ (Main plot)
 - 2.2 เขียน โครงเรื่องขยาย (Treatment)
 - 2.3 เขียน โครงสร้างทั้งหมดของบทภาพยนตร์
 - 2.4 เขียนบทภาพยนตร์จำนวน 60 หน้า

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เข้าใจกระบวนการเขียนบทภาพยนตร์แนววิทยาศาสตร์
2. สามารถสร้างสรรค์ภาพยนตร์ที่ให้ความบันเทิงแก่ผู้ชม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าข้อมูลการเขียนบทภาพยนตร์

เหตุการณ์สำคัญ (Event)¹

คนเราดูหนังด้วยความคาดหวังจะเห็นว่า ‘เกิดอะไรขึ้นบ้าง’ จึงเป็นหน้าที่ของคนเขียนที่จะเขียน ‘อะไร’ ให้ดึงดูดความสนใจของคนดูไว้ตลอด เราเรียก ‘อะไร’ ที่ว่านั่นว่า ‘เหตุการณ์’ หรือก็คือ **สิ่งที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้น** นั่นเอง

เช่น คุณมองหน้าวอลต์บนเฟสบุ๊กของคุณในนาทีเดียว มันเรียบร้อยไร้สิ่งใด แต่ในนาทีต่อมา มันปรากฏคำแจ้งเตือนใหม่ตรงรายการ ‘คำร้องขอเป็นเพื่อน’ ซึ่งคุณยอมตั้งข้อสันนิษฐานได้โดยง่ายว่า ได้เกิด ‘เหตุการณ์สำคัญ’ ขึ้นแล้วในช่วงนาทีเดียว นั่นคือ ‘มีใครบางคนอยากเป็นเพื่อนกับคุณ’

แต่หากเป็นหนัง เหตุการณ์เท่านั้นคงไม่น่าสนใจ วิธีช่วยให้เหตุการณ์น่าสนใจก็คือ ดึงตัวละครเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น หากคนที่ขอแอดเฟรนด์มาดันเป็นคนที่เกี่ยวข้องกับคุณมานานชาติล่ะ? คุณคงเกิดข้อสันนิษฐานอีกมากมายที่น่าสนใจกว่าการเห็นแล้วว่ามีคนขอเป็นเพื่อนแน่ๆ

เหตุการณ์ที่ดี ต้องทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญต่อความหมาย (value) ในชีวิตของตัวละคร

ความหมาย (Value)²

หมายถึง คุณลักษณะบางอย่างของชีวิตมนุษย์ที่มีความเป็นสากลและสามารถเปลี่ยนแปลงจากด้านบวกเป็นลบ หรือลบเป็นบวกก็ได้ (เช่น รัก-เกลียด, อิศรภาพ-ความเป็นทาส, ชื่อตรง-หลอกลวง, เข้มแข็ง-อ่อนแอ, ตื่นเต้น-น่าเบื่อ, ฯลฯ) ซึ่งเมื่อใส่เข้าไปรองรับเรื่องแล้ว จะทำให้เรื่อง

¹ ธิดา ผลิตผลการพิมพ์. เขียนบทหนังซักคนดูให้อยู่หมัด. กรุงเทพมหานคร : ไบโอสโคป, 2556

² ธิดา ผลิตผลการพิมพ์. เขียนบทหนังซักคนดูให้อยู่หมัด. กรุงเทพมหานคร : ไบโอสโคป, 2556

นั้นสื่อสารกับคนดูได้อย่างเป็นสากล ชวนให้มีส่วนร่วม และทำให้คนดูรู้สึกว่ากำลังใช้ชีวิตที่ไม่ธรรมดา แต่เป็นตัวแทนของนัยบางอย่างซึ่งสอดคล้องกับความคิดในชีวิตจริงของเขา

Value เป็นหัวใจสำคัญของเรื่อง เช่น เมื่อใครคนหนึ่งส่งคำขอเป็นเพื่อนทางเฟสบุ๊กไปยังเพื่อนเก่าแก่ที่เคยหมิ่นชู้หน้ากัน คำขอนี้ย่อมมีความหมายขึ้นมาทันที เพราะมันอาจหมายถึงโอกาสที่ทั้งคู่จะได้ปรับความเข้าใจกัน (value เปลี่ยนจากด้านลบคือ ‘หมิ่นชู้หน้ากัน’ มาเป็นบวกคือ ‘เป็นเพื่อนกัน’) หรือไม่ก็อาจเป็นโอกาสให้ทั้งคู่หวนกลับมาทำหั่นกันอย่างรุนแรงหนักขึ้นอีก (value เปลี่ยนแปลงจากด้านลบคือ ‘แค้นหมิ่นหน้ากัน’ เป็นด้านลบยิ่งขึ้นคือ ‘เป็นศัตรูกัน’)

อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์ข้างบนนี้ก็ยังไม่ดีพอ การที่คนซึ่งชู้หน้ากันนานหลายปีมาขอแอดเฟรนด์อย่างไม่มีปี่ไม่มีขลุ่ยอาจดูเป็นความบังเอิญเหลือเชื่อเกินไป และบทหนังที่ดราม่าไม่ได้เกิดจากความบังเอิญอันไร้เหตุผล

เหตุการณ์ที่ดี จึงเป็นเหตุการณ์ที่ต้องทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญต่อความหมาย (value) ในชีวิตของตัวละคร และต้องเกิดขึ้นโดยผ่านภาวะของความขัดแย้ง

อธิบายง่ายๆ ได้ว่า เมื่อตัวละครเผชิญความขัดแย้ง ทั้งตัวเขาและสิ่งต่างๆรอบตัวเขาย่อมเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น และเมื่อเขาลงมือทำอะไรก็ตามเพื่อช่วยให้ตัวเองผ่านพ้นความขัดแย้งนั้น สิ่งต่างๆ ก็จะยิ่งเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย จนทั้งตัวเขาและโลกของเขาในตอนท้ายเรื่องอาจต่างจากตอนเริ่มเรื่องอย่างเห็นได้ชัด

ฉาก (Scene)³

โดยมาก Scene จะมีรูปแบบที่ควรคำนึงถึงแบบการเขียนเรียงความ กล่าวคือมีการ เกริ่นนำ ซึ่งหมายถึงการเกิดขึ้นของ Scene นี้มีไว้เพื่ออะไร ตามด้วยส่วนของ เนื้อเรื่อง ซึ่งหมายถึงเหตุการณ์ที่เป็น เนื้อหา สำคัญต่อการทำความเข้าใจของผู้ชมที่จะมีต่อ Scene นี้และ สรุป หมายถึงเป้าหมายของ Scene ที่ต้องการให้ผู้ชมรับทราบ

ทั้งหมดนี้หมายความว่า ตัว Scene เองก็ต้องมีโครงสร้างมีทิศทาง และเป้าหมายในการนำเสนอด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ Scene ยังอุดมไปด้วย Beats รวมทั้งอารมณ์ ความเคลื่อนไหวของเนื้อหา เรื่องราวของภาพยนตร์ด้วย

จำนวนของ Scene ตามปรกติจะมีจำนวนโดยประมาณอยู่ที่ 60-80 Scene แต่ก็อาจจะเป็นไปได้ที่ ภาพยนตร์บางเรื่องจะมี Scene ได้มากถึง 300 Scene ที่เดียว ซึ่งบาง Scene อาจจะมีความสั้น แต่ใครสักคนเดินผ่านไป บาง scene อาจมีความยาวหลายหน้ากระดาษ

³ นวัตกรรม ศรีสัมมาชีพ. ถัดและเขียนให้เป็นบทภาพยนตร์. กรุงเทพมหานคร : รุ่งกาน้ำ, 2551

ในขณะที่การอธิบายจำนวนของ Scene อาจจะอธิบายได้ง่ายๆ ว่า ยังมี Scene มากเท่าไร ภาพยนตร์เรื่องนั้น ยิ่งดูเหมือนมีความรีบเร่งในการบอกเล่าเรื่องราวอย่างมาก เนื่องจากเวลาที่เป็นความยาวของภาพยนตร์นั้นมีจำกัด ซึ่งโดยปรกติภาพยนตร์เรื่องหนึ่งๆ จะมีความยาวระหว่าง 95 นาที ถึง 105 นาที แต่ถ้ามี Scene จำนวนน้อย ก็จะทำให้ผู้ชมรู้สึกว่เรื่องราวไม่ได้ดำเนินไปอย่างรวดเร็วเท่าที่ควร หรืออาจจะถึงขั้นเซ็งซ้ำ และอาจจะทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายได้

สิ่งสำคัญจึงควรมองหาความสัมพันธ์ และการสร้างอารมณ์ที่ต่อเนื่องให้เกิดขึ้นในกลุ่มผู้ชมให้ได้ว่า ควรใช้ Scene จำนวนเท่าไร เพื่อให้เกิดภาพยนตร์ที่ความยาวประมาณเท่าไร ในการสร้างอารมณ์ต่างๆ ให้เกิดขึ้นในหมู่ผู้ชม ไม่ว่าจะเป็นการสร้างความตื่นเต้น การเริ่มต้น Premise ใหม่ การ Decline (ทำให้ผู้ชมผ่อนคลาย) ลง และจะสร้าง Crisis กลับมาด้วยจำนวน Scene ที่เท่าไร

การเขียน Scene ที่ดีจึงจำเป็นที่ผู้เขียนบทภาพยนตร์ควรจะตระหนักให้ดีว่า จะต้องรวบรวมทั้งการเกริ่นนำ เนื้อหา และสรุปออกมาให้ได้ด้วยเวลา (ตามความยาวของภาพยนตร์) ที่รวดเร็วที่สุดเพื่อไม่ให้เป็นการยืดเยื้อภาพยนตร์ให้เกิดความเซ็งซ้ำจนน่าเบื่อหน่าย

การกระทำและปฏิกิริยาตอบโต้ (Beat)⁴

บีตเป็นองค์ประกอบที่เล็กที่สุดในฉาก หมายถึง การกระทำโต้ตอบกันระหว่างตัวละคร (หรือระหว่างตัวละครกับสิ่งอื่นๆ) ซึ่งนำไปสู่จุดเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ ความเข้าใจเรื่องบีตช่วยให้รู้ว่า เราจะเขียนรายละเอียดของฉากนั้นๆ อย่างไรเพื่อให้มันเดินไปสู่บทสรุปที่เราต้องการได้อย่างลงตัว

ลำดับของชุดเหตุการณ์ (Sequence)⁵

บีตทำให้เกิดฉาก และหลายๆ ฉากรวมกันกลายเป็นชุดเหตุการณ์ใหญ่ๆ ที่เรียกว่า ‘ซีควเอนซ์’ โดยปกติ หนึ่งซีควเอนซ์อาจประกอบด้วย 2-5 ฉาก ซึ่งเมื่อแต่ละฉากต่างก็สร้างความเปลี่ยนแปลงในเชิงความหมายอะไรซักอย่างให้แก่ชีวิตตัวละคร พอจับมันมารวมกันย่อมจะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงก้อนใหญ่ขึ้นไปอีก

เราลองมาดูซีควเอนซ์ต่อไปนี้ซึ่งประกอบด้วย 3 ฉาก

⁴ ธิดา ผลิตผลการพิมพ์. เขียนบทหนังซัดคนดูให้อยู่หมัด. กรุงเทพมหานคร : ไบโอสโคป, 2556

⁵ ธิดา ผลิตผลการพิมพ์. เขียนบทหนังซัดคนดูให้อยู่หมัด. กรุงเทพมหานคร : ไบโอสโคป, 2556

ที่มาของเรื่องก่อนหน้านั้น : นักธุรกิจสาวหน้าใหม่กำลังอยู่ในวัยสร้างเนื้อสร้างตัวคนหนึ่ง ได้รับข้อเสนอจากสำนักงานใหญ่ให้ไปชิงตำแหน่งสำคัญ เธออยากได้งานนี้มาก แต่ปัญหาคือ ต้องแข่งกับคู่แข่งอีกหลายคน โดยทางสำนักงานใหญ่ต้องการเห็นหน้าค่าตาผู้เข้าชิงเสียก่อนจึงใช้วิธีจัดปาร์ตี้สุดหรูและเชิญทุกคนไปร่วม

ฉาก 1 : ในห้องพักที่โรงแรม

นางเอกของเราอยู่เหงิกกับการเตรียมตัวไปปาร์ตี้คืนนี้ (เราเริ่มฉากที่ value ด้านลบ ว่าด้วยความไม่มั่นใจในตัวเองของเธอ) แต่เสื้อผ้าที่เตรียมมามีแต่ชุดเซ็กซี่ เธอนั่งคอคดกลืนหวัง ทันใดนั้นที่สาวตัวแสบก็โทรมาแสดงความเป็นห่วง แต่จริงๆ แล้วน้ำเสียงเต็มไปด้วยการเยาะเย้ยดูถูก เธอจึงเกิดแรงฮึด กว่าชุดเซ็กซี่ ของเธอขึ้นมาลองแต่งใหม่แล้วบอกตัวเองให้มั่นใจ แววดาเธอเริ่มส่งประกายด้วยลูกฮึด (จบฉากด้วยการที่ value เปลี่ยนเป็นด้านบวก)

ฉาก 2 : หน้าโรงแรม

ฝนตกหนัก เธอขึ้นรถแท็กซี่หน้าอพาร์ทเมนต์ในซอยแต่ไม่มีคันไหนยอมจอดรับสักที เวลาที่กระชั้นชิดเข้ามาทำให้เธอตัดสินใจอย่างมุ่มบ่าว่าจะวิ่งตากฝนไปเรียกรถที่ถนนใหญ่ตอนค่าๆ อย่างนี้เลยดีกว่า จะเปียกจะและแฉ่ไหนก็ดีกว่าไปสาย (เริ่มฉากด้วย value ด้านลบ) เธอยกกระเป๋าคลุมหัววิ่งฝ่าสายฝนไปตามข้างถนนในซอย โชคร้าย มีมอเตอร์ไซค์คันหนึ่งวิ่งเข้าใกล้แล้วปาดหน้าจอดเพื่อแย่งชิงกระเป๋า แต่เธอไม่ใช่สาวเหาะเหาะปวกเปียกจึงยกกระเป๋าฟาดใส่ถนน คนขับหัวคะมำล้มมกั้งแล้วเธอก็วิ่งหนีเอาตัวรอดไปได้อย่างหวุดหวิด (ลงเอยฉากนี้ด้วย value ด้านบวก)

ฉาก 3 : ณ ตึกจัดงานปาร์ตี้

เธอเปียกมะลอกมะแลก เสื้อผ้ายับเยินดูไม่ได้ พนักงานระดับสูงพากันเดินผ่านเธอไปด้วยสายตาเหยียดหยาม เล่นเอาเธอหดหู่และหมดความมั่นใจในตัวเองอีกครั้ง (value ด้านลบ) แต่แล้วเพื่อนพนักงานคนหนึ่งก็เห็นเธอเข้าและรู้สึกสงสารจึงพาเธอไปเช็ดตัว เปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นชุดใหม่เรียบร้อย เธอมองตัวเองในกระจก แล้วตระหนักว่า สภาพเรียบเป็นแสนจะไร้จุดเด่นแบบนี้แหละที่คือตัวตนที่แท้จริงของเธอ เธอจึงรู้สึกผ่อนคลายและหายกดดัน (value ด้านบวก)

เธอก้าวเข้างานปาร์ตี้อย่างสบายใจ ความเป็นตัวของตัวเองและจริงใจกลายเป็นเสน่ห์ที่ทำให้เธอแตกต่างจากคนอื่นๆ เธอเล่าให้ทุกคนฟังถึงเรื่องบ้าบอที่เพิ่งเจอมาอย่างมีอารมณ์ขัน จนบรรดาผู้บริหารแอบประทับใจที่เธอสามารถรับมือกับสถานการณ์เลวร้ายได้อย่างเข้มแข็งเช่นนี้ และพวกเขาก็ตัดสินใจได้ทันทีว่า เธอนี้แหละคือเจ้าของงานคนใหม่ที่พวกเขาต้องการ (value ด้านบวกขึ้นไปอีก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ละฉากข้างต้นนี้มีความเปลี่ยนแปลงด้าน value เป็นของตนเองทุกฉาก : ฉากแรกว่าด้วยความไม่เชื่อมั่น-ความเชื่อมั่นในตัวเอง, ฉากสองว่าด้วยการเสี่ยงตาย-การรอดชีวิต, ฉากสามว่าด้วยความไม่เชื่อมั่น-ความเชื่อมั่นในตัวเอง และความล้มเหลว-ความสำเร็จทางสังคม ครั้นนำทั้ง 3 ฉากมารวมกันเป็นซีเควนซ์ เราก็จะได้ value ที่ยิ่งใหญ่และสำคัญขึ้นไปอีกนั่นคือ ‘การได้งาน’ ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปจากตอนเริ่มต้นของซีเควนซ์ที่เธอ ‘ยังไม่ได้งาน’ โดยฉากที่สามนี้ได้กลายเป็นจุดไคลแมกซ์ (climax) ของซีเควนซ์ด้วย เพราะความสำเร็จทางสังคมทำให้เธอได้งาน และในมุมมองของตัวละครแล้ว การได้งานก็เป็น value ที่มีความหมายที่สุดถึงขั้นที่เธอยอมเสี่ยงชีวิตเพื่อมัน

การตั้งชื่อให้ซีเควนซ์ก็เป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้คนเขียนบทตอบตัวเองได้ชัดเจนขึ้นว่า ทำไมจึงต้องใส่มันไว้ในหนัง เช่น เราอาจตั้งชื่อซีเควนซ์นี้ว่า ‘นางเอกได้งาน’ เพราะจุดประสงค์ของมันก็คือ เล่าเรื่องของตัวละครที่เปลี่ยนสภาพจาก ‘ยังไม่ได้งาน’ เป็น ‘ได้งาน’

อันที่จริงเราจะเขียนแค่ฉากเดียวให้เธอเข้าไปนั่งอธิบยตัวเองแล้วผู้บริหารก็รับเธอเข้าทำงานเลยก็ได้เหมือนกัน แต่ 3 ฉากข้างต้นนี้ไม่ได้ให้ข้อมูลเราแก่นั้น มันยังทำให้เราเห็นนิสัยใจคอของเธอ, เห็นความสัมพันธ์ต่างๆ ของเธอกับพี่สาวจอมดูถูก (ซึ่งนั่นแหละคือ) เหตุผลที่เธอต้องการงานนี้, ความน่ากลัวของเมืองใหญ่, ความมีน้ำใจของเพื่อนใหม่บางคน และลักษณะขององค์กรแห่งนี้ไปพร้อมๆ กัน

เรื่อง (Story)⁶

และแล้ว เมื่อเรามีหลายๆ องค์มารวมเข้าด้วยกัน มันก็กลายเป็นโครงสร้างใหญ่ที่สุดนั่นคือ ‘เรื่อง (story)’ ซึ่งหมายถึง หนึ่งเหตุการณ์ที่ใหญ่มากและสำคัญอย่างยิ่งวด โดยหากเราเปรียบเทียบ value ของชีวิตตัวละครในตอนเริ่มกับตอนจบเรื่อง เราก็จะเห็น ‘เส้นทางอันหักเหพลิกผัน’ เพราะในเรื่องที่เข้มข้นนั้น จุดเริ่มต้นและจบของตัวละครจะ ‘หักเหเปลี่ยนแปลงไปสิ้นเชิงชนิดที่ไม่มีวันกลับไปเหมือนเดิมได้อีก’ (อาจหมายถึงในระดับความรู้สึกนึกคิดของเขา, ความสัมพันธ์กับครอบครัว, ความสัมพันธ์กับสังคม หรือทุกอย่างรวมกัน)

เราขอขยายความคำว่า ‘เปลี่ยนแปลงโดยไม่มีวันกลับไปเหมือนเดิมได้อีก’ นี้สักนิด ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในแต่ละฉากนั้นอาจจะเปลี่ยนกลับไปเหมือนเดิมได้ (เช่น พระเอกนางเอกที่เลิกกันตอนต้นฉากอาจกลับมารักกันได้ใหม่ตอนจบฉาก), ความเปลี่ยนแปลงในซีเควนซ์ก็อาจกลับไปเป็นเหมือนเดิมได้ (เช่น นางเอกที่ได้งานตอนต้นซีเควนซ์อาจพบว่าเจ้านายช่วยแตกงานเธออยากลาออกในตอนจบซีเควนซ์) และแม้แต่ความเปลี่ยนแปลงในองก์ก็กลับไป

⁶ ธิดา ผลิตผลการพิมพ์. เขียนบทหนังชุดคนคูให้อยู่หมัด. กรุงเทพมหานคร : ไบโอสโคป, 2556

เหมือนเดิมได้ (เช่น ตัวละครตายตอนจบของทั้งสองแล้วฟื้นคืนชีพในองก์สาม) แต่การ ‘กลับมาเหมือนเดิม’ เช่นนี้ จะต้องไม่เกิดขึ้นกับ ‘โคลแมกซ์ขององก์สุดท้าย’

หรือกล่าวอีกอย่าง ผลจากความเปลี่ยนแปลงในทุกองก์ก่อนหน้าจะนำมาสู่องก์สุดท้าย และจุดโคลแมกซ์ขององก์สุดท้ายจะทำให้เรื่องเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง ไม่มีวันกลับไปเป็นเหมือนจุดเริ่มต้นได้อีก

ลองดูตัวอย่าง story ต่อไปนี้ซึ่งประกอบด้วย 3 องก์

องก์ 1 : ซีเวนนางเอกได้งานใหญ่ อาจใช้เป็นซีเวนนั้เริ่มต้นขององก์แรก โดยมีอีก 2-3 ซีเวนนั้ตามมาที่แสดงให้เห็นการไต่เต้าขึ้นสู่ความสำเร็จอย่างรวดเร็วของเธอ จากนั้น องก์นี้ก็จะท้ายด้วยโคลแมกซ์ว่า ในที่สุด เธอก็ก้าวขึ้นเป็นผู้จัดการของแผนกใหญ่ในบริษัทได้สำเร็จ

องก์ 2 : เมื่อเป็นผู้จัดการ เธอเริ่มได้รับรู้ความสปรกโสมมของวงการธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ชำร่วยการล่วงรู้นี้ยังส่งผลให้เธอถูกคนใหญ่คนโตในวงการกลั่นแกล้ง โคลแมกซ์ขององก์นี้คือ เธอถูกใส่ร้ายจนมีคดีความติดตัว

องก์ 3 : ด้วยความแค้น เธอตัดสินใจนำความลับของวงการออกมาเปิดเผย จนเหล่าผู้มีอำนาจต้องรับโทษกันถ้วนหน้า ส่วนเธอนั้นพ้นผิดและอำลางการ ละทิ้งความฝันเดิมแล้วกลับไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ของตัวเองอย่างเงียบๆ

จะเห็นได้ว่า เส้นทางการเปลี่ยนแปลงตัวละครจากนางเอกสาวชื่อผู้มีฝันและมองโลกในแง่ดี มาเป็นผู้หญิงคนใหม่ที่เข้าใจความเลวร้ายของโลกธุรกิจ และไม่ลังเลที่จะใช้เล่ห์กลกับมันบ้าง เธอไม่ใช่หญิงสาวไว้เพียงสาวอีกต่อไป ซึ่งนี่คือความเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงของตัวละครและอย่างที่ไม่วันจะกลับไปเป็นเหมือนเดิมได้อีกแล้ว

พล็อต (Plot)⁷

เป็นคำที่สำคัญมากสำหรับคนเขียนบท มันคือการเดินทางผจญภัยไปในเขตแดนสุดแสนอันตรายของเรื่องราว (story) โดยทุกครั้งที่เจอทางแยก คุณจะต้องเลือกเส้นทางที่ถูกต้องเพื่อเดินต่อไป อะไรควรเก็บไว้ อันไหนน่าตัดทิ้ง เอาอันไหนมาก่อน เอาอันไหนไว้หลังดี? คนเขียนบทอาจจะเลือกได้เยี่ยมยอดหรือห่วยไร้สติก็ได้ ..เราทำอะไรลงไป ผลที่ได้ก็คือ ‘พล็อต’

กล่าวอีกอย่าง พล็อตก็คือเหตุการณ์และวิธีออกแบบเรื่องราวที่คนเขียนบทเลือกนั่นเอง

นั่นย่อมแสดงว่า คนเขียนบทสามารถสร้างพล็อตได้อย่างหลากหลาย ทั้งในด้านขอบเขตของเรื่องราวที่หีบจับและสไตล์ในการเล่า ซึ่งอาจเป็นแนวใดแนวหนึ่งหรือผสมผสานกันก็ได้

ระหว่าง :

⁷ ธิดา ผลิตผลการพิมพ์. เขียนบทหนังชุดคนคูให้อูหมัด. กรุงเทพมหานคร : ไบโอสโคป, 2556

พล็อตตามสูตรมาตรฐาน (Archplot)

พบเห็นได้ในหนังสือลึกลับทั่วไป หมายถึงพล็อตซึ่งเล่าเรื่องราวไม่ธรรมดาที่เกิดขึ้นกับตัวละครผู้ต้องต่อสู้กับอุปสรรคภายนอกที่ขัดขวางความปรารถนาของเขาหรือเธอ ในช่วงเวลาที่ต่อเนื่องกันไปเป็นลำดับ ในเหตุการณ์ที่เชื่อมโยงเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน จนถึงตอนจบที่ชีวิตของตัวละครเปลี่ยนแปลงไปจากตอนต้นอย่างสิ้นเชิง โดยหนังสือมักมาพร้อมบทสรุปแบบ ‘ปิด’ ที่คลี่คลายเรื่องโดยไม่ทิ้งอะไรค้างคาไว้ให้คนดูสับสน

พล็อตเรียบง่าย (Miniplot)

คนเขียนบทเริ่มจากการวางองค์ประกอบตามวิธีของพล็อตมาตรฐานแล้ว จึงตัดทอนบางอย่างลงให้บทเรียบง่ายและใช้องค์ประกอบอย่างประหยัด แต่ยังคงสะท้อนธีมเกี่ยวกับมนุษย์อย่างมีความหมาย, ใช้ตัวละครเพียงน้อยตัวซึ่งดำเนินเรื่องราวภายในสถานการณ์เล็กๆ หรือในสถานที่ง่ายๆ, วนเวียนอยู่กับความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร (การต่อสู้กับความคิด, อารมณ์, จิตสำนึกหรือจิตใต้สำนึกของตัวเอง) และมักจบแบบ ‘เปิด’ ด้วยการทิ้งคำถามบางประการให้คนดูได้ขบคิดหลังหนังจบ

พล็อตต่อต้านสูตร (Antiplot)

เกิดจากการจับองค์ประกอบของพล็อตสูตรมาตรฐานมาทำใหม่ให้เป็นตรงข้าม แหกคอกจากรูปแบบตามขนบหรืออาจจะถึงขั้นล้อเลียน บทหนังกลุ่มนี้จึงมีท่าทีโฉบเฉี่ยวฉลาดเพื่อแสดงความเป็นขบถของคนเขียน ไม่สนใจเล่าเรื่องเรียงตามเวลา ทว่ากระจายเรื่องออกแล้วเล่าสลับไปมาเพื่อไม่ให้คนดูจับต้นชนปลายได้ว่าอะไรเกิดก่อนหลัง (สมดังที่ ฉ็อง-ลุก โกดาร์ด เคยกล่าวว่า “หนังต้องมีจุดเริ่มต้น มีกลางเรื่อง และมีจุดจบ แต่ไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับเสมอไป”) การกระทำทั้งหลายในเรื่องไม่มีความคงเส้นคงวาใดๆ ในด้านข้อเท็จจริง รวมทั้งอาจเล่าหลายๆ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กันโดยดูเผินๆ เหมือนไม่เป็นเหตุเป็นผลกันเลย ทว่าแท้จริงแล้วมันบ่งบอกธีมอะไรบางอย่างร่วมกันอย่างหลวมๆ

แนวคิดในการล้มล้างขนบของพล็อตสูตรมาตรฐานนั้นเกิดขึ้นชัดเจนในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 จากฝีมือของเหล่านักเขียนอย่าง เวอร์จิเนีย วูล์ฟ, เจมส์ จอยซ์, แซมวล เบ็คเก็ตต์ และ วิลเลียม เอส เบอร์โรส ซึ่งต้องการแยกขาดนักเขียนออกจากความเป็นจริงภายนอกและความรู้สึกผูกพันของคนอ่าน ลัทธิศิลปะเอ็กซ์เพรสชันนิสม์, ดาดาอิสม์, เซอร์เรียลลิสม์, แอบเสิร์ด และหนังแนวทำลายโครงสร้าง (antistructure) ล้วนเกิดขึ้นด้วยจุดประสงค์เดียวกันคือ สำนวณสภาวะภายในของตัวผู้สร้างงาน ดังนั้น ตัวงานจึงเต็มไปด้วยความไม่เป็นเหตุเป็นผล ไม่เป็นกลุ่มก้อน ไม่ต่อเนื่อง และตัวละครก็ไม่ใช่คนธรรมดาที่เราหาเหตุผลทางจิตวิทยาอธิบายได้ เพราะจริงๆ แล้วเขากำลังทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์ของอะไรบางอย่างอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสือเล่มนี้ไม่ใช่ภาพแทนของ ‘ชีวิตจริง’ เหมือนหนังสือทั่วไป แต่เป็น ‘ชีวิตในความคิด’ ของคนทำหนังสือ ซึ่งในอันที่จะทำให้คนดูเข้าใจปรัชญาของเขาได้ ก็จำเป็นที่เขาจะต้องควบคุมสารพัดความวุ่นวายในหนังสือให้มีความเป็นเอกภาพได้ปรัชญาเดียวกันนั้นด้วย ถ้าเขาทำได้จริง แม้หนังสือวางแผงไปไหน หลังดูจบแล้ว เราก็ยังพอจะเข้าใจได้ถึงสิ่งที่เขาอยากจะทำ แม้เราจะไม่เข้าใจรายละเอียดแต่ละฉากเลยก็ตามที (หนังสือของ หลุยส์ บุนเยล แทบทุกเรื่องเป็นตัวอย่างได้ดีของกรณีนี้)

ตัวละคร (Characters)⁸

ตัวละครมีอยู่หลายแบบ ทั้งเป็นตัวละครนำ ตัวรอง ตัวร้าย ตัวประกอบ ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ว่า จะเป็นคนหรือสัตว์ และมีลักษณะเป็นรูปธรรมมองเห็นได้ นอกจากนี้ยังมีตัวละครที่มีลักษณะเป็นนามธรรมด้วย เช่น ความดี ความซื่อสัตย์ ความเลว ความคดโกง ความรัก ความโหดเหี้ยม ฯลฯ

ตัวละครซึ่งปรากฏให้เห็นบนจอภาพยนตร์ จะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป มีความชัดเจนที่แสดงให้ผู้ชมได้เห็น ไม่เท่าเทียมกัน มีลักษณะท่าทาง ทักษะคติ จุดมุ่งหมายที่จะตัดสินใจ และแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป ดังที่เรียนให้ทราบแล้วว่า ผู้ชมต้องการชมพฤติกรรมของตัวละคร ซึ่งมาจากการตัดสินใจ โดยมีพื้นฐานการตัดสินใจจากจุดมุ่งหมายที่เกิดขึ้นมาจากทักษะคติ

การตัดสินใจ⁹

การตัดสินใจ คือเป้าหมายแรกที่อยู่ลึกๆ ในใจของผู้ชมที่เข้าไปชมภาพยนตร์ ว่าตัวละครซึ่งต้องเผชิญเรื่องราวต่างๆ มากมายนั้น จะจัดการตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยวิธีใด จะเอาตัวรอดคนเดียว จะแสดงความกล้าหาญเด็ดขาด ในการตัดสินใจอย่างไรบ้าง คิดจะต่อสู้ขัดขืนกับสถานการณ์ หรือยอมปล่อยให้โชคชะตาพาไป จะยอมเสี่ยงที่จะให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด ซึ่งการเสี่ยงก็อาจจะทำให้ต้องรับผลที่แย่มากๆ ทดแทน หรือจะตัดสินใจขอแค่ประคองตัวให้รอดพ้นจากสถานการณ์ไปก็พอ

⁸ นีวันด์ ศรีสัมมาชีพ. คิดและเขียนให้เป็นบทภาพยนตร์. กรุงเทพมหานคร : รู้จักน้ำ, 2551

⁹ นีวันด์ ศรีสัมมาชีพ. คิดและเขียนให้เป็นบทภาพยนตร์. กรุงเทพมหานคร : รู้จักน้ำ, 2551

การตัดสินใจของตัวละคร เป็นสิ่งที่ผู้ชมให้ความสนใจที่จะติดตามมากที่สุด ทั้งในแง่ของการเฝ้าดูพฤติกรรมต่อไปหลังการตัดสินใจ และในแง่ของการติดตามความคืบหน้าของตัวละคร ซึ่งมีต่อจุดมุ่งหมายอันเป็นภารกิจของตัวละครในภาพยนตร์

การตัดสินใจของตัวละครแต่ละครั้ง จึงเป็นสิ่งที่ผู้ชมเฝ้ามองดูอยู่อย่างใจจดใจจ่อ ว่าเป็นสิ่งซึ่งสามารถนำพาผู้ชมให้ไปเผชิญกับอะไรได้บ้าง ทำให้การตัดสินใจในแต่ละครั้งของตัวละครได้เกิด “แรงจูงใจ” “แรงปรารถนา” “แรงขับ” หรือ “แรงกระตุ้น” ให้เกิดการตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง ยิ่งภาพยนตร์ได้แสดงทางเลือกมากมายของตัวละครให้แก่ผู้ชม ยิ่งทำให้ทางเลือกเหล่านั้นเป็นที่น่าสนใจ ยิ่งทำให้ผู้ชมสนใจในการติดตามชมพฤติกรรมของตัวละครนั้นๆ ต่อไป

การตัดสินใจของตัวละครแต่ละตัว ยังส่งผลให้ผู้ชมสามารถรับรู้ถึงธรรมชาติในตัวตนมนุษย์ของตัวละครตัวนั้นอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจแบบที่ต้องการโชคช่วย หรือแบบใช้วิธีคิดที่รัดกุมเข้าดำเนินการ แม้กระทั่งการตัดสินใจเลือกที่จะช่วยเหลือผู้อื่นหรือไม่ เช่น มีรถทัวร์คว่ำอยู่ตรงหน้าและเกิดไฟลุกท่วม ตัวละครจะเข้าช่วยเหลือหรือไม่ จะช่วยด้วยวิธีการใด จะหาโทรศัพท์ก่อนหรือจะเข้าช่วยผู้รอดชีวิตก่อน ถ้าเข้าไปช่วย จะตัดสินใจช่วยใครก่อน เด็กชายที่อยู่ใกล้ หรือเด็กหญิงที่อยู่ห่างออกไป เป็นต้น

สิ่งเหล่านี้ สามารถส่งผลกระทบต่อผู้ชมได้ในแง่ของการรับรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของตัวละครตัวนั้น และลักษณะนิสัยของตัวละครได้โดยคร่าวๆ เพื่อนำไปประเมินพฤติกรรมที่กำลังจะเกิดขึ้นต่อไปของตัวละครตัวนั้นได้อีก ในเหตุการณ์ภายหลัง

การตัดสินใจของตัวละครเปลี่ยนแปลงได้ ตามจุดมุ่งหมายที่เปลี่ยน

การตัดสินใจของตัวละครเมื่อเปลี่ยน ย่อมเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้วย

พฤติกรรม¹⁰

พฤติกรรมเป็นสิ่งที่ผู้ชมภาพยนตร์ต้องการชมมากที่สุด เพราะสิ่งนี้เป็นสิ่งที่สามารถทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์อันอ่อนไหว และคล้อยตามไปกับภาพยนตร์ได้ เมื่อผู้ชมได้เห็นตัวละครที่กำลังดีใจ ปลาบปลื้ม เสียใจ หัวเราะ ร้องไห้ ตื่นเต้น สยดสยอง น่าสะพรึงกลัว ฯลฯ ก็ย่อมมีโอกาสที่จะทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกเดียวกันกับตัวละครได้ด้วย

พฤติกรรมยังเป็นสิ่งที่นำพาผู้ชมให้ไปเผชิญกับโลกอีกโลกหนึ่ง ซึ่งก็คือโลกของตัวละครที่มีเรื่องราวที่มักเป็นเรื่องราว ที่แตกต่างออกไปจากชีวิตประจำวันของมนุษย์ด้วย ทำให้การเกิด

¹⁰ นิวัฒน์ ศรีสัมมาชีพ. คิดและเขียนให้เป็นบทภาพยนตร์. กรุงเทพมหานคร : รุ่งกีนน้ำ, 2551

พฤติกรรมของตัวละครในแต่ละครั้ง เป็นสิ่งที่ดึงดูดผู้ชมให้คอยติดตามความเคลื่อนไหวของตัวละครเหล่านั้น จนไปถึงการเดินทางของตัวละครตลอดระยะเวลาความยาวของภาพยนตร์ได้ด้วย ภาพยนตร์จะมีความสุขสนุกสนานและน่าติดตามเพียงใดหรือไม่ขึ้นอยู่กับบทภาพยนตร์ที่จะนำเสนอเรื่องราว ที่ผ่านการแสดงพฤติกรรมของตัวละครทั้งสิ้น การแสดงพฤติกรรมของตัวละคร จึงมักจะมุ่งเน้นในการสร้างความประหลาดใจต่อผู้ชมเสมอๆ ในแง่ของการแสดงวิธีแก้ไขปัญหา และวิธีที่จะไปให้ถึงจุดมุ่งหมายของตัวละครซึ่งสามารถทำให้ผู้ชมสนุกสนานในการชมภาพยนตร์ จนถึงอารมณ์ที่เปรียบเสมือนผู้ชมเข้าไปอยู่ร่วมในเหตุการณ์นั้นๆ ด้วย

การแสดงออกทางพฤติกรรมของตัวละคร ย่อมมีที่มาจากการตัดสินใจของตัวละครนั้นๆ ว่ามีการตัดสินใจออกไปในทิศทางใดรักที่จะเสี่ยงหรือตัดสินใจที่จะใช้แผนการทำงานที่รัดกุม หลายครั้งที่ผู้ชมจะได้เห็นพฤติกรรมของตัวละคร ที่สวนทางกันกับการตัดสินใจเพราะมีเจตนาซ่อนเร้น เพื่อสร้างความประหลาดใจต่อผู้ชมก็ได้

พฤติกรรมของตัวละครเปลี่ยนแปลงได้ตามการตัดสินใจ

พฤติกรรมของตัวละครเปลี่ยนย่อมเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ด้วย

จุดมุ่งหมาย¹¹

จุดมุ่งหมายเป็นสิ่งแรกที่ผู้ชมต้องการรับรู้โดยเร็วที่สุด ซึ่งโดยปรกติจะใช้เวลาในช่วงเริ่มต้นของภาพยนตร์ ประมาณ 8 – 12 นาที หรือ แบ่งออกเป็นสองช่วงตามรูปแบบที่ปรากฏ ในส่วนที่ว่าด้วยเรื่องของ “โครงสร้างอารมณ์” เนื่องจากจุดมุ่งหมายของตัวละคร นับเป็นแนวทางของภาพยนตร์ก็ได้ ทิศทางของภาพยนตร์ก็ได้ ตอบโจทย์ความคาดหวังของผู้ชมสำหรับภาพยนตร์ ก็ได้ด้วย

จุดมุ่งหมายของตัวละครเป็นสิ่งที่ตัวละครทุกตัวต้องมี มันจึงเป็นหน้าที่อันสำคัญของผู้เขียนบทภาพยนตร์ทุกท่าน ที่จะตระหนักให้คิดถึงการสร้างตัวละครแต่ละตัว มิใช่ปล่อยให้ตัวละครออกมาอย่างเลื่อนลอย โดยที่ผู้ชมไม่สามารถรับทราบได้ว่า จุดมุ่งหมายของตัวละครตัวนี้ อยู่ที่ใด และมีตัวละครตัวนี้ไว้เพื่อเหตุอันใด

การสร้างตัวละครขึ้นมาในภาพยนตร์ โดยมีได้มอบหมายหน้าที่ใดๆ เลยให้แก่ตัวละครตัวนั้น ย่อมทำให้ผู้ชมรู้สึกตัวละครนั้นแฉ่งแฉ้าง ไม่มีที่มา ไม่มีที่ไป เพราะไม่มีจุดมุ่งหมาย และไม่รู้จะทำอะไร มีผลต่อการดำเนินเรื่องราวของภาพยนตร์เพียงใด เมื่อผู้เขียนบทภาพยนตร์ไม่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายให้แก่ตัวละครที่สร้างขึ้น ก็จะทำให้ผู้เขียนบทภาพยนตร์ไม่สามารถสรุป

¹¹ นิวัฒน์ ศรีสัมมาชีพ. คิดและเขียนให้เป็นบทภาพยนตร์. กรุงเทพมหานคร : รุ่งกีนน้ำ, 2551

ผลลัพธ์ของตัวละครนี้ได้ สุดท้ายอาจจะถึงขั้นที่อยากจะขับไล่ตัวละครนั้น ให้ออกไปจากจอ ภาพยนตร์เสียให้ได้เสียด้วยซ้ำ

นอกจากนี้ในทุก Sequence และในทุกๆ Scene ตัวละครที่ถูกกำหนดให้ปรากฏตัวขึ้นใน นั้น ควรจะเป็นตัวละครที่เข้ามามีบทบาทในนั้นด้วย ด้วยการนำพาจุดมุ่งหมาย ในการปรากฏตัวของตัวละครติดมาด้วย มิใช่เข้ามาใน Scene เพื่อบอกเล่าเรื่องราวบางอย่างสู่ผู้ชมโดยตรงเท่านั้น

จุดมุ่งหมายเปลี่ยนแปลงได้เมื่อทัศนคติเปลี่ยน

จุดมุ่งหมายที่เปลี่ยนแปลงย่อมส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ผลลัพธ์¹²

ผลลัพธ์เป็นบทสรุปของภาพยนตร์และเป็นสิ่งที่ผู้ชมมีความอดทนอย่างสูงในการรอคอยที่จะรับรู้ รับประทาน ซึ่งโดยปรกติผู้ชมจะต้องการชมทั้งสามสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นจนอึดใจเสียก่อน จึงต้องการรับรู้ถึงผลลัพธ์ หรือบทสรุปของภาพยนตร์

ผลลัพธ์หรือบทสรุปของภาพยนตร์ควรจะบอกถึง ผลลัพธ์แห่งจุดมุ่งหมายของตัวละคร ด้วย และหากเป็นไปได้ก็น่าจะบอกถึงผลลัพธ์ของตัวละครทุกๆ ตัวที่ปรากฏขึ้นมาในเรื่อง มิฉะนั้นจะทำให้เกิดการ “เก็บตัวละครไม่มิด” หรือ “เก็บตัวละครไม่หมด” ขึ้นมาได้ ซึ่งโดยส่วนใหญ่ตัวละครที่ถูกทอดทิ้ง โดยที่ผู้ชมไม่ทราบผลลัพธ์นั้น มักจะเป็นตัวละครที่ไม่ได้แสดงจุดมุ่งหมายในภาพยนตร์เลย ทำให้ภาพยนตร์ไม่สามารถหยิบยกขึ้นมากล่าวถึง หรือสร้างผลลัพธ์ให้แก่ตัวละครนั้นได้

ผลลัพธ์ของตัวละครสามารถส่งผลต่อผู้ชม ทั้งอารมณ์และความรู้สึกได้ทั้งสองอย่าง ดังนั้นตอนที่เปิดเผยถึงผลลัพธ์ หรือบทสรุปของภาพยนตร์จึงมีทางเลือกอยู่สามทางก็คือ Controlling Idea หรือการควบคุม Idea ทั้ง 3 แบบ

ผลลัพธ์ของภาพยนตร์ยังมีความสำคัญ ที่จะทำให้ผู้ชมสามารถทำความเข้าใจ ในเนื้อหาที่ได้ชมมาตั้งแต่ต้น เพราะผู้เขียนบทภาพยนตร์ส่วนใหญ่ มักจะเฉลยเงื่อนไขที่ก่อไว้ เมื่อถึงตอนที่เป็นบทสรุปเท่านั้น นอกจากนี้ผลลัพธ์ของภาพยนตร์มักจะรวมอยู่กับส่วนที่เป็น Climax ของภาพยนตร์ ซึ่งเป็นจุดที่ผู้เขียนบทภาพยนตร์คาดหวังให้ผู้ชมเกิดความตื่นตัว หรือสูบฉีดอะดรีนาลีนสูงสุดด้วยเช่นกัน

ผลลัพธ์เปลี่ยนแปลงได้เมื่อพฤติกรรมของตัวละครเปลี่ยน

ผลลัพธ์ที่เปลี่ยนแปลงย่อมส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงบทสรุปและ Climax ของภาพยนตร์

¹² นิวัฒน์ ศรีสัมมาชีพ. คิดและเขียนให้เป็นบทภาพยนตร์. กรุงเทพมหานคร : รุ่งกีนน้ำ, 2551

ทัศนคติ¹³

หมายรวมถึงปรัชญาทางความคิด ความเชื่อ ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี บรรทัดฐานทางสังคม วิถีประชา ซึ่งมีผลต่อความรู้สึกนึกคิดของตัวละครโดยตรง และส่งผลไปถึงการกำหนดจุดมุ่งหมายของตัวละคร ที่ปรากฏขึ้นในภาพยนตร์ด้วย

ทัศนคติจะเป็นตัวผลักดันให้ตัวละครกำหนดจุดมุ่งหมายของตน ไม่ใช่ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เนื่องจากตัวละครจะจนหรือรวย ก็ไม่ได้เป็นปัจจัยของตัวละคร ที่จะแสวงหาเงินทองเพื่อความร่ำรวยหรือไม่ หรือการแสวงหาอำนาจของตัวละคร ก็มีใช่เป็นเพราะตัวละครไม่เคยมีอำนาจ หากแต่อาจจะเป็นตัวละครที่ต้องการมีสิ่งเหล่านั้นเพิ่มมากขึ้นก็ได้

ทัศนคติของตัวละคร จึงเป็นปัจจัยหลักที่เป็นตัวกำหนดให้ ตัวละครกำหนดจุดมุ่งหมายของตนเอง ทำให้การกำหนดทัศนคติให้แก่ตัวละคร เป็นเรื่องทางเทคนิค ที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ที่ซับซ้อนอย่างมาก เนื่องจากตัวละครสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ เมื่อมีสิ่งเร้าที่สมเหตุสมผลมากระตุ้นที่แรงพอ

ทัศนคติของตัวละครจึงสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และควรมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม มิฉะนั้นจะเป็นโอกาสของผู้ชมในการสูญเสียความน่าสนใจจากตัวละครตัวนั้นไปได้ เนื่องจากการที่ผู้ชมได้ชมตัวละคร ที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงทางความคิดเลย ย่อมทำให้ผู้ชมสามารถคาดเดาสิ่งที่ตัวละครจะตัดสินใจได้ รวมไปถึงการคาดคะเนถึงพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้นของตัวละครได้อย่างง่ายดาย โดยไม่สามารถสร้างความประหลาดใจใดๆ ต่อผู้ชมได้เลย และนั่นคือที่มาของความเบื่อหน่าย ของผู้ชมในขณะชมภาพยนตร์

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของตัวละครจึงสามารถก่อให้เกิดผลเป็นลูกโซ่ต่อเนื่อง เป็นคลื่นกระเพื่อม ไปได้ตลอดทั้งเรื่อง ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงแก้ไขบทภาพยนตร์จึงควรระวังในข้อนี้ด้วย

¹³ นิวัฒน์ ศรีสัมมาชีพ. คิดและเขียนให้เป็นบทภาพยนตร์. กรุงเทพมหานคร : รุ่งกินน้ำ, 2551

การศึกษาและค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์

ปัญญาประดิษฐ์ (AI : Artificial Intelligence) คือ¹⁴

เครื่องจักร (machine) ที่มีฟังก์ชันที่มีความสามารถในการทำความเข้าใจ เรียนรู้องค์ความรู้ต่างๆ อาทิเช่น การรับรู้ การเรียนรู้ การให้เหตุผล และการแก้ปัญหาต่างๆ เครื่องจักรที่มีความสามารถเหล่านี้ก็ถือว่าเป็น ปัญญาประดิษฐ์ (AI : Artificial Intelligence) นั่นเอง เพราะฉะนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่า AI ถือกำเนิดขึ้นเมื่อเครื่องจักรมีความสามารถที่จะเรียนรู้รู้นั้นเอง ซึ่ง AI ก็ถูกแบ่งออกเป็นหลายระดับตามความสามารถหรือความฉลาด โดยจะวัดจากความสามารถในการ ให้เหตุผล การพูด และทัศนคติของ AI ตัวนั้นๆ เมื่อเปรียบเทียบกับมนุษย์อย่างเราๆ AI ถูกจำแนกเป็น 3 ระดับตามความสามารถหรือความฉลาดดังนี้

1. ปัญญาประดิษฐ์เชิงแคบ (Narrow AI) หรือ ปัญญาประดิษฐ์แบบอ่อน (Weak AI) : คือ AI ที่มีความสามารถเฉพาะทางได้ดีกว่ามนุษย์(เป็นที่มาของคำว่า Narrow(แคบ) ก็คือ AI ที่เก่งในเรื่องแคบๆ หรือเรื่องเฉพาะทางนั่นเอง) อาทิ เช่น AI ที่ช่วยในการผ่าตัด(AI-assisted robotic surgery) ที่อาจจะเชี่ยวชาญเรื่องการผ่าตัดว่าคุณหมอยุคปัจจุบัน แต่แน่นอนว่า AI ตัวนี้ไม่สามารถที่จะทำอาหาร ร้องเพลง หรือทำสิ่งอื่นที่นอกเหนือจากการผ่าตัดได้นั่นเอง ซึ่งผลงานวิจัยด้าน AI ณ ปัจจุบัน ยังอยู่ที่ระดับนี้
2. ปัญญาประดิษฐ์ทั่วไป (General AI) : คือ AI ที่มีความสามารถระดับเดียวกับมนุษย์ สามารถทำทุกอย่างที่มนุษย์ทำได้และได้ประสิทธิภาพที่ใกล้เคียงกับมนุษย์
3. ปัญญาประดิษฐ์แบบเข้ม (Strong AI) : คือ AI ที่มีความสามารถเหมือนมนุษย์ในหลายๆด้าน จะเห็นได้ว่าวิวัฒนาการของมนุษย์ปัจจุบันอยู่ที่จุดเริ่มต้นของ AI เพียงเท่านั้น ปัจจุบัน ได้มีการนำ AI มาใช้ในอุตสาหกรรมจำนวนมาก โดย "แมคกินซีย์แอนด์คอมปะนี (McKinsey & Company)" (บริษัทที่ปรึกษาด้านการบริหารชั้นนำของโลก) ได้กล่าวไว้ว่า " AI มีศักยภาพในการทำเงินได้ถึง 600 ล้านดอลลาร์สหรัฐในการขายปลีก สร้างรายได้มากขึ้น 50 เปอร์เซ็นต์ในการธนาคารเมื่อเทียบกับการใช้เทคนิควิเคราะห์แบบอื่นๆ และสร้างรายได้มากกว่า 89 เปอร์เซ็นต์ ในการขนส่งและคมนาคม " ยิ่งไปกว่านั้น หากฝ่ายการตลาดขององค์กรต่างๆ หันมาใช้ AI จะเป็นการเพิ่มศักยภาพให้กับการทำงานด้านการตลาดอย่างมาก เพราะว่า AI สามารถที่จะทำงานที่ซ้ำซากได้อย่างอัตโนมัติส่งผลให้ตัวแทนจำหน่าย สามารถที่จะโฟกัสไปที่การสนทนากับลูกค้า อาทิเช่น บริษัทนามว่า " Gong " มีบริการที่เรียกว่า "conversation intelligence" , โดยทุกๆครั้งที่ตัวแทนจำหน่ายต่อสายคุย

¹⁴ ปัญญาประดิษฐ์ (AI : Artificial intelligence) คืออะไร [ออนไลน์], สืบค้น 18 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก

<https://www.thaiprogrammer.org/2018/12/whatisai/>

โทรศัพท์กับลูกค้า AI จะทำหน้าที่ในการบันทึกเสียงและวิเคราะห์ลูกค้าในขณะเดียวกัน มันสามารถแนะนำได้ว่าลูกค้าต้องการอะไร ควรจะคุยแบบไหน ถือเป็นงานที่ซื้อใจลูกค้าอย่างหนึ่ง

โดยสรุป , ปัญญาประดิษฐ์หรือ AI เป็นเทคโนโลยีที่ล้ำสมัยที่สามารถรับมือกับปัญหาที่ซับซ้อนเกินกว่าที่มนุษย์จะสามารถรับมือได้ และ AI ยังเป็นเครื่องมือที่สามารถทำงานที่ซ้ำซากน่าเบื่อแทนมนุษย์ได้อย่างดีเยี่ยม ช่วยให้เราสามารถมีเวลาไปโฟกัสงานที่สำคัญและสามารถสร้างมูลค่าได้มากกว่า นอกจากนี้การประยุกต์ใช้ AI ในระดับอุตสาหกรรม ยังช่วยลดต้นทุนและเพิ่มรายได้มหาศาล

ประวัติย่อของ AI¹⁵

AI เป็นคำยอดฮิตที่ปัจจุบัน แม้วามันไม่มันจะไม่ใช้คำที่เพิ่งถูกบัญญัติขึ้นมาใหม่แต่อย่างไร ในปี 1956 , กลุ่มของผู้เชี่ยวชาญแนวหน้าจากหลายๆวงการ ได้ร่วมกันทำงานวิจัยเกี่ยวกับ AI มีผู้นำทีมได้แก่ John McCarthy (Dartmouth College), Marvin Minsky (Harvard University), Nathaniel Rochester (IBM) และ Claude Shannon (Bell Telephone Laboratories) โดยมีจุดประสงค์หลักของงานวิจัย คือ การค้นหามุมมองและหลักการต่างๆ ที่ใช้การเรียนรู้อย่างครอบคลุมเพื่อที่จะนำมาประยุกต์ใช้ให้เครื่องจักรสามารถเรียนรู้ได้เช่นกัน โดยมีเนื้อหาของโครงการมีดังนี้

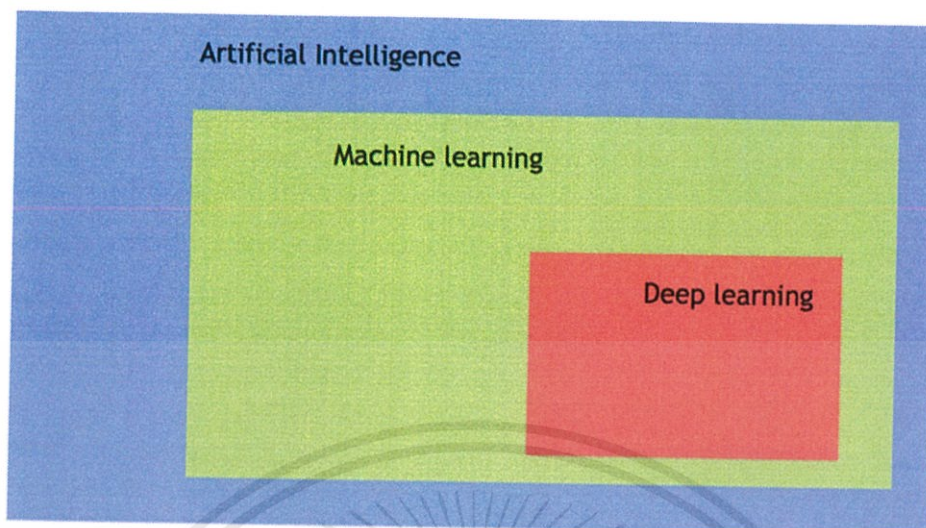
1. คอมพิวเตอร์อัตโนมัติ (Automatic Computers)
2. จะสามารถเขียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยใช้ภาษาคอมพิวเตอร์ได้อย่างไร (How Can a Computer Be Programmed to Use a Language?)
3. โครงข่ายประสาทเทียม (Neural Nets)
4. การพัฒนาด้วยตนเอง (Self-improvement)

องค์ความรู้เหล่านี้เป็นองค์ความรู้พื้นฐานที่ทำให้คอมพิวเตอร์มีความฉลาดมากขึ้น และยังทำให้ความคิดที่จะการสร้าง AI มีความเป็นไปได้มากยิ่งขึ้นชนิดของ AI (Type of Artificial Intelligence) AI ถูกแบ่งออกเป็น 3 sub field ได้แก่

1. ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence)
2. การเรียนรู้ของเครื่อง (Machine learning)
3. การเรียนรู้เชิงลึก (Deep Learning)

¹⁵ ปัญญาประดิษฐ์ (AI : Artificial intelligence) คืออะไร [ออนไลน์], สืบค้น 18 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก

<https://www.thaiprogrammer.org/2018/12/whatisai/>

รูปภาพที่ 2.1 Type of Artificial Intelligence

Machine Learning คือ ศาสตร์ของการศึกษา วิธีการคิด (algorithm) ที่ใช้ในการเรียนรู้ (learn) จากตัวอย่าง (example) และ ประสบการณ์ (experience) โดยมีพื้นฐานมาจากหลักการที่เชื่อว่า ทุกสิ่งอย่างมีรูปแบบหรือแบบแผน (pattern) ที่สามารถบ่งบอกความเป็นไปของสิ่งนั้นๆ ซึ่งเราสามารถที่จะนำแบบแผนนี้ มาประยุกต์ใช้เพื่อทำการทำนายถึงความเป็นไปในอนาคตได้ (prediction) อาทิเช่น การใช้ machine learning ในการทำนายราคาหุ้นในอนาคต จากข้อมูลกราฟในอดีตและปัจจุบัน

Deep Learning¹⁶

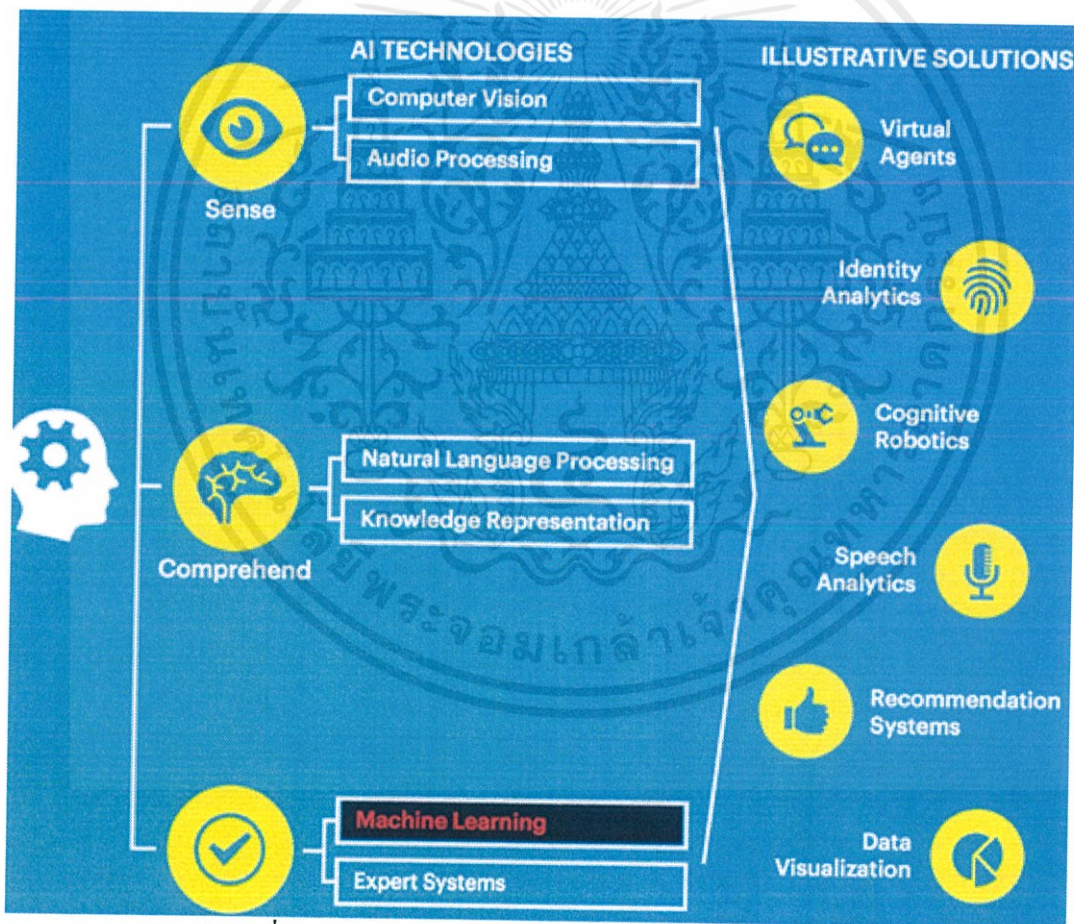
เป็นซัพเซตของ Machine Learning โดย Deep Learning นั้นไม่ได้หมายความว่า มันคือการทำความเข้าใจองค์ความรู้ (knowledge) ในเชิงลึก แต่หมายถึงการที่เครื่องจักร (machine) ใช้หลายๆ เลเยอร์ (layer) ที่แตกต่างกัน ในการทำความเข้าใจหรือเรียนรู้ข้อมูล โดยความซับซ้อนของโมเดล (model) ก็แปรผันตามจำนวนของเลเยอร์ (layer) ยกตัวอย่างเช่น บริษัทกูเกิล ใช้ LeNet model ในการวิเคราะห์และทำความเข้าใจภาพ (Image recognition) โดยมีการใช้เลเยอร์ทั้งหมด 22 เลเยอร์ โดยใน Deep learning , จะมีเฟสของการเรียนรู้ (learning phase) ที่ถูกสร้างขึ้น โดย Neural Network ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นสถาปัตยกรรมของ layer ที่แต่ละ layer ซ้อนทับกันอยู่ (stack)

¹⁶ ปัญญาประดิษฐ์ (AI : Artificial intelligence) คืออะไร [ออนไลน์], สืบค้น 18 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก

<https://www.thaiprogrammer.org/2018/12/whatisai/>

AI vs. Machine Learning¹⁷

ในปัจจุบัน อุปกรณ์ (device) ที่เราใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นสมาร์ทโฟน หรือ แม้กระทั่งอินเทอร์เน็ตก็มีการประยุกต์ใช้ AI ในหลายครั้งๆ เวลาที่บริษัทใหญ่ๆจะประกาศให้โลกรับรู้ถึงนวัตกรรมใหม่สุดของพวกเขา พวกเขามักจะใช้คำว่า AI หรือ machine learning เสมือนว่ามันเป็นคำที่ใช้แทนกันได้ แต่อันที่จริงแล้ว AI กับ machine learning นั้นมีข้อแตกต่างกันบางประการ "AI- artificial intelligence คือ วิทยาศาสตร์ของการฝึกฝน (train) เครื่องจักร (machine) โดยมีจุดประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาของมนุษย์" ถูกนิยามเมื่อ 1950s เมื่อเหล่านักวิทยาศาสตร์เริ่มให้ความสนใจกับปัญหาที่ว่า "คอมพิวเตอร์สามารถแก้ไขปัญหาด้วยตัวเองได้อย่างไร" (how computers could solve problems on their own.)

รูปภาพที่ 2.2 คอมพิวเตอร์สามารถแก้ไขปัญหาด้วยตัวเองได้อย่างไร

¹⁷ ปัญญาประดิษฐ์ (AI : Artificial intelligence) คืออะไร [ออนไลน์], สืบค้น 18 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก

<https://www.thaiprogrammer.org/2018/12/whatisai/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า-
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

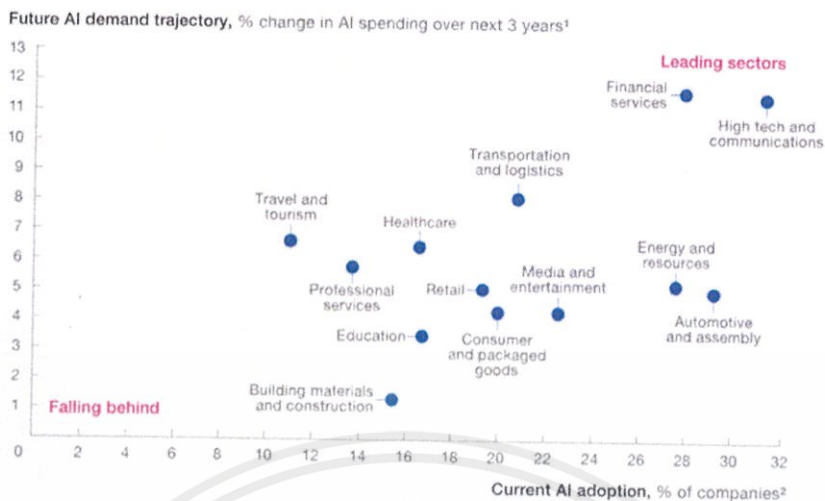
ถ้าจะให้อธิบายอย่างง่าย ๆ AI ก็คือ คอมพิวเตอร์ที่มีคุณสมบัติและความสามารถคล้ายมนุษย์อีกทั้งยังสามารถทำงานได้อย่างลงตัว (seamlessly) หรือ อาจเรียกได้ว่า AI ก็คือ วิทยาศาสตร์ของการเลียนแบบทักษะของมนุษย์

Machine learning เป็นเพียงซัพเซ็ทของ AI ที่จะเจาะจงไปที่การฝึกฝน (train) เครื่องจักร (machine) โดย machine ก็จะพยายามหารูปแบบ (pattern) ต่างๆของข้อมูล (input data) ที่ถูกใส่เข้ามาเพื่อในการ train , กล่าวโดยสรุป เราไม่จำเป็นต้องเขียนโปรแกรมหรือสร้าง model ขึ้นมาเอง สิ่งที่เราต้องทำก็ให้ข้อมูลหรือตัวอย่างกับตัว machine เพราะว่า machine จะพยายามสร้าง model ที่ใช้วิเคราะห์ pattern ของข้อมูลที่ได้จากการ train โดยตัวของมันเอง (เป็นที่มาของคำว่า machine learning นั่นเอง)

ปัจจุบัน ได้มีการนำ AI มาประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง อาทิเช่น การนำเอา AI ไปประยุกต์ใช้ในงานที่ซ้ำซ้อน ยกตัวอย่างเช่น AI ในกระบวนการผลิตต่างๆ ซึ่งเป็นงานต้องใช้ความประณีต และ ทำเหมือนเดิมตลอดเวลา (จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิต) การนำ AI มาประยุกต์ใช้จะช่วยเพิ่มผลผลิต และยังลดความผิดพลาดในการผลิต เพราะว่า AI ไม่จำเป็นต้องพักและไม่มีความรู้สึกเหนื่อยล้าอีกทั้งยังไม่มีความรู้สึกเบื่อหน่ายต่องานที่ทำ

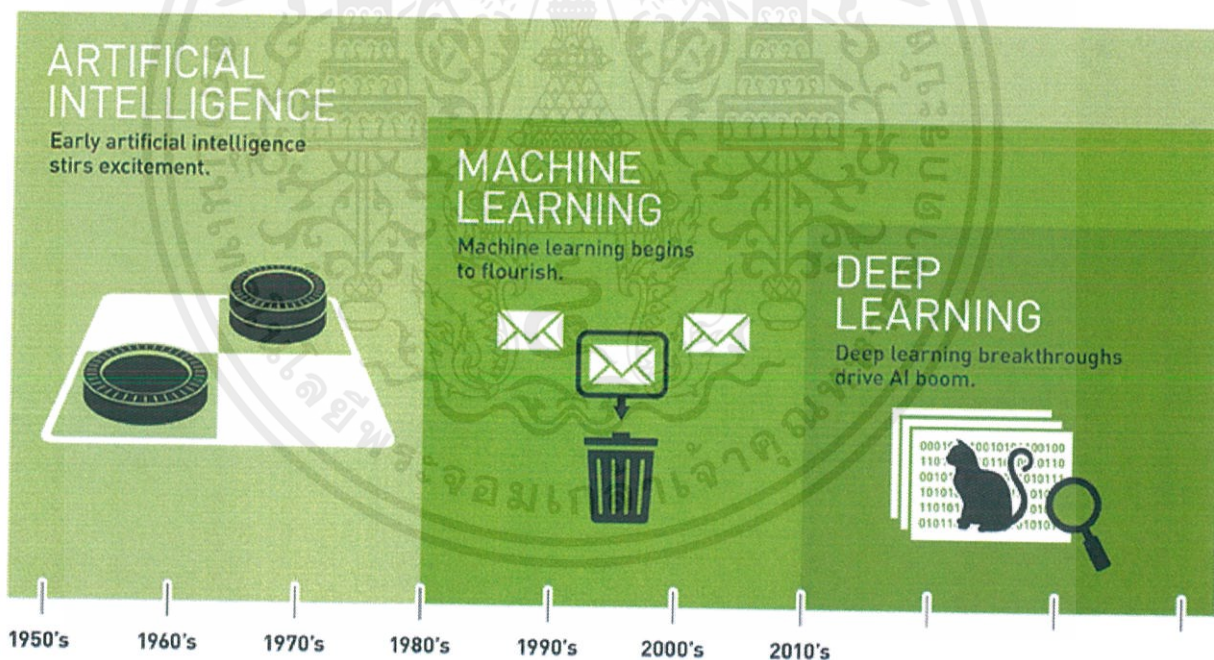
การนำเอา AI มาพัฒนาผลิตภัณฑ์ (product) ที่มีอยู่แล้ว ก่อนจะถึงยุคของ machine learning , product มักจะอยู่ในรูปแบบของโค้ดแต่เพียงอย่างเดียว อยากรู้ได้อะไร มีฟังก์ชันแบบไหน ก็ต้องลงมือทำขึ้นมาเองทั้งสิ้น (hard-code rule) ลองนึกถึง facebook สมัยก่อน ที่เวลาเราอัปโหลดรูปภาพ เราต้องเสียเวลานานั่งแท็กเพื่อนทีละคนๆ แต่ปัจจุบัน facebook มี AI ที่ช่วยในการแท็กรูปได้อย่างอัตโนมัติ

ปัจจุบัน AI ได้ถูกนำมาประยุกต์ใช้ในเกือบทุกอุตสาหกรรม ตั้งแต่ระดับการตลาด (marketing) ไปถึงระดับห่วงโซ่อุปทาน (supply chain) , การเงิน (finance) , กระบวนการทำอาหาร (food-processing sector) จากผลสำรวจของบริษัท McKinsey พบว่า การให้บริการทางการเงิน (financial services) และการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีล้ำสมัย (high tech communication) เป็นด้านที่มีการใช้ AI เป็นระดับแนวหน้า เมื่อเทียบกับด้านอื่นๆ

รูปภาพที่ 2.3 Current AI adoption

ทำไม AI ถึงเป็นเทรนด์ที่มาแรงในปัจจุบัน¹⁸

Since an early flush of optimism in the 1950s, smaller subsets of artificial intelligence – first machine learning, then deep learning, a subset of machine learning – have created ever larger disruptions.

รูปภาพที่ 2.4 ทำไม AI ถึงเป็นเทรนด์ที่มาแรงในปัจจุบัน

¹⁸ ปัญญาประดิษฐ์ (AI : Artificial intelligence) คืออะไร [ออนไลน์], สืบค้น 18 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก

<https://www.thaiprogrammer.org/2018/12/whatisai/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Neural network เป็นองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี 1990s จากผลงานวิจัยของคุณ Yann LeCun แต่อย่างไรก็ตาม Neural network ก็เพิ่งมาเป็นที่นิยมเมื่อปี 2012 ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น ? เรา จะอธิบายให้ฟังถึง 3 ปัจจัย ดังต่อไปนี้

1. Hardware
2. Data
3. Algorithm

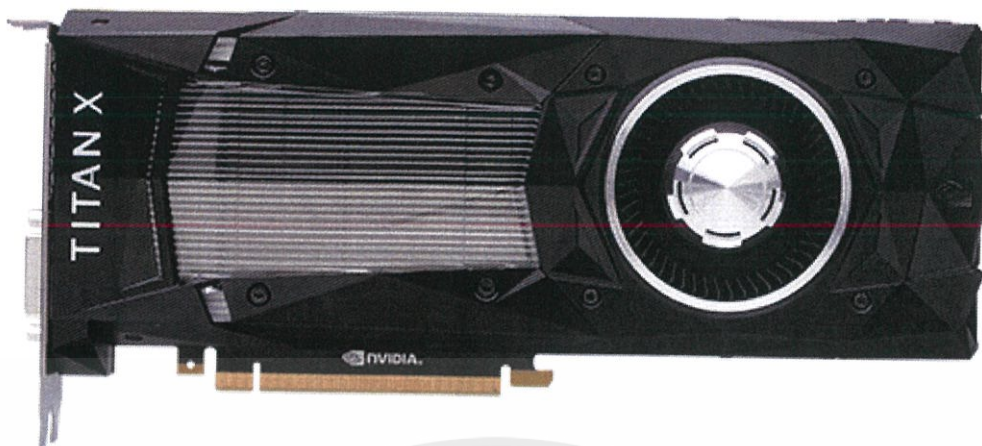
Machine learning นั้นก็เป็นศาสตร์แห่งการทดลองและลงมือทำศาสตร์ เราจำเป็นต้องหา ข้อมูลและวิธีการต่างๆจำนวนมากเพื่อมาทำการ train หลังจากที่กระแสการใช้งานอินเทอร์เน็ตถูก แพร่หลาย ข้อมูลต่างๆ ก็สามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้เรื่อง CPU หรือ GPU ที่ใช้ในการ ประมวลผลก็สำคัญในการใช้ train และ test model ต่างๆ ซึ่งปัจจุบันก็มี GPU gaming ที่มีสเปคที่ สูง วางขายอยู่ตามร้านค้าทั่วไปอีกต่างหาก เช่น GPU gaming ของ NVIDIA และ AMD

Hardware¹⁹

ตลอด 20 ปีที่ผ่านมา , CPU ของเราสามารถ train deep-learning model ที่เป็น model ขนาด เล็กๆ ผ่าน laptop ก็จริง แต่อย่างไรก็ตาม มันไม่เพียงพอต่อการประมวลผลของ deep-learning model ที่ใช้สำหรับ computer vision หรือ deep learning ซึ่งต้องยกความดีความชอบแก่ผู้ผลิต GPU อย่าง NVIDIA และ AMD ที่สร้าง GPU รุ่นใหม่ที่สามารถทำการคำนวณหรือประมวลผล แบบคู่ขนานได้ (parallel computation) ซึ่งสามารถช่วยในการยกระดับความเร็วในการประมวลผล อย่างมากตัวอย่างเช่น NVIDIA TITAN X ใช้เวลาเพียง 2 วันในการ train model " ImageNet " ซึ่ง CPU แบบดั้งเดิมใช้เวลาถึงหลายสัปดาห์ , นอกเหนือจากนี้ บริษัทใหญ่ๆหลายบริษัทเลือกที่จะใช้ cluster of GPU ในการ train deep learning model โดยใช้เป็น NVIDIA Tesla K80 เพราะว่าจะช่วยลดต้นทุนในการดูแลรักษาศูนย์ข้อมูล (data center) อีกทั้งยังได้ประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น

¹⁹ ปัญญาประดิษฐ์ (AI : Artificial intelligence) คืออะไร [ออนไลน์], สืบค้น 18 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก

<https://www.thaiprogrammer.org/2018/12/whatisai/>

รูปภาพที่ 2.5 NVIDIA Tesla K80

Data²⁰

ถ้าเปรียบ neural network เป็นรถยนต์ (model นั้นๆ) ข้อมูล (data) ก็เปรียบเสมือนน้ำมันของ model ที่สามารถทำให้มันขับเคลื่อนได้ ปราศจากน้ำมัน (data) รถยนต์ (model) ก็ไม่สามารถทำอะไรได้เลย ปัจจุบันเทคโนโลยีใหม่ๆ ได้ทำลายขีดจำกัดของการเก็บข้อมูลแบบเดิมๆ เราไม่จำเป็นต้องเก็บข้อมูลขนาดใหญ่ๆ ไว้ที่ data center อีกต่อไป

การปฏิวัติอินเทอร์เน็ต (internet revolution) ทำให้สามารถที่จะเก็บและแจกจ่ายข้อมูลแหล่งข้อมูลมากมายเพื่อนำข้อมูลมาเข้า machine learning algorithm , ถ้าคุณมีประสบการณ์กับแอปพลิเคชันที่เกี่ยวข้องกับการจัดการรูปภาพอย่าง Flickr หรือ Instagram คุณคงจะได้เห็นศักยภาพของ AI มาบ้าง เพราะว่า แอปพลิเคชันเหล่านี้ต้องจัดการกับการรูปภาพที่สามารถแท็กได้เป็นหลายๆล้านรูป ซึ่งรูปๆ เหล่านี้ก็สามารถถูกนำมาใช้ในการ train model เพื่อทำการรับรู้และแยกแยะ (recognize) วัตถุต่างๆบนรูป ปราศจากการนำข้อมูลมาจัดเก็บก่อนแบบ

การผสมผสานระหว่าง AI และ ข้อมูลที่ดี (data) ก็เปรียบเสมือนทองคำดีๆ นี่เอง เพราะว่า AI เป็นวิธีการใช้ข้อมูลได้อย่างตอบ โจทย์ผู้คนที่ได้มากที่สุด แต่ไม่ว่าบริษัทไหนก็สามารถจะมีเทคโนโลยี หรือ AI ที่ความสามารถทัดเทียมกันได้ (เทคโนโลยีเป็นสิ่งที่สามารถซื้อได้) เพราะฉะนั้นแล้ว ข้อมูลจึงเป็นตัวแปรสำคัญมากๆ เพราะฉะนั้น บริษัทหรือองค์กรที่มีข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากกว่าย่อมกุมความได้เปรียบ

เชื่อไหมครับว่า ข้อมูลถูกสร้างขึ้นใหม่โดยเฉลี่ยประมาณ 2.2 exabytes หรือ 2.2 ล้าน gigabytes ในแต่ละวัน จึงไม่แปลกที่เหล่าบริษัททั้งหลายจะแสวงหาแหล่งข้อมูลเหล่านี้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ (นำข้อมูลมา train model เพื่อหา pattern เพื่อ predict เรื่องนั้นๆ)

²⁰ ปัญญาประดิษฐ์ (AI : Artificial intelligence) คืออะไร [ออนไลน์], สืบค้น 18 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก

<https://www.thaiprogrammer.org/2018/12/whatisai/>

รูปภาพที่ 2.6 Big Data

Algorithm²¹

ถึงแม้ว่า hardware จะมีประสิทธิภาพดีกว่าเดิมหลายเท่าตัว และข้อมูลก็สามารถเข้าถึงได้ง่าย , อย่างไรก็ตาม machine learning algorithm ก็ยังเป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญอย่างมาก ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น ? ลองนึกถึงภาพ กระบวนการคิดหรือ algorithm ที่ผิติดั้งแต่การใช้ตรรกะ หรือ algorithm ที่ทำงานแบบซ้ำซ้อนจนเกินไป ต่อให้เราไม่มีข้อมูลหรือ hardware ที่ทรงพลังมากแค่ไหน ก็คงสร้าง model ที่มีความแม่นยำสูงๆไม่ได้ , โดย algorithm ของ neural network ที่ถูกพัฒนาให้แม่นยำมากยิ่งขึ้นนี้แหละเป็นหนึ่งในเหตุผลที่ทำให้ neural network ได้รับการยอมรับ โดย neural network แบบดั้งเดิมนั้นเป็นเพียง algorithm ที่ถูกสร้างจากการคูณ matrix แบบง่ายๆ ยกตัวอย่าง algorithm ที่มีการใช้ใน AI อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เช่น progressive learning algorithm เป็น algorithm ที่ทำให้คอมพิวเตอร์เรียนรู้อยู่ตลอดเวลา ซึ่งจะช่วยในการรับมือกับปัญหาต่างๆ ได้อย่างดี เช่น การหาข้อผิดพลาดของระบบ และ การสร้าง chatbot ที่สามารถโต้ตอบกับเราได้ราวกับว่าคุยกับคนจริงๆ (เพราะมันเรียนรู้วิธีการโต้ตอบมาจากผู้คนที่เคย chat กับมันในอดีต)

สรุป²²

Artificial intelligence กับ machine learning เป็น 2 คำที่ทำให้คุณอาจสับสนได้ในตอนแรก แต่เราคาดหวังว่าเมื่อคุณได้ทำความเข้าใจเนื้อหาของบทความ คุณจะสามารถแยกแยะ 2 คำนี้ออกจากกันได้ Artificial intelligence (AI) เป็นวิทยาศาสตร์ในการฝึกฝนเครื่องจักร (train machine) ให้มีทักษะคล้ายคลึงกับมนุษย์ โดยวิธีการ train machine ก็มีอยู่หลากหลายวิธีการเช่นกัน ในยุคเริ่มต้นของ AI เราใช้วิธีการที่เรียกว่า hard-coded programs หรือ การเขียนโค้ดที่เป็นตรรกะทุกสิ่ง

²¹ ปัญญาประดิษฐ์ (AI : Artificial intelligence) คืออะไร [ออนไลน์], สืบค้น 18 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.thaiprogrammer.org/2018/12/whatisai/>

²² ปัญญาประดิษฐ์ (AI : Artificial intelligence) คืออะไร [ออนไลน์], สืบค้น 18 มกราคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.thaiprogrammer.org/2018/12/whatisai/>

อย่างที่คาดว่า machine จะเผชิญกับมัน (ให้ลองนึกภาพถึงหุ่นยนต์ที่ถูกเขียนโปรแกรมมาด้วยการใช้ if-else condition เป็นหลักพื้น condition เน้นอนว่าหุ่นยนต์อาจจะสามารถทำงานได้อย่างดีภายใต้คำสั่งนั้นๆ แต่เมื่อระบบมีความซับซ้อนมากขึ้น หรือเราอาจจะเพิ่มเติมฟังก์ชันไหน ถึงตอนนั้นเราจะสามารถทำได้อย่างยากลำบาก เพราะต้องจัดการกับโค้ดจำนวนมาก) เพื่อที่จะแก้ปัญหานี้ จึงเกิดเป็นไอเดียของ machine learning หรือก็คือให้ machine เรียนรู้หรือปรับตัว (train) ให้เข้ากับข้อมูลหรือสภาพแวดล้อมที่ได้รับ (input data) และ feature ที่สำคัญที่สุดที่จะนำมาซึ่ง AI ที่มีประสิทธิภาพ คือการมีข้อมูลที่เพียงพอต่อการ train ยกตัวอย่างเช่น AI สามารถเรียนรู้ได้หลากหลายภาษาตราบใดที่มีคำศัพท์ที่เพียงพอที่จะนำมา train

นอกจากนี้ AI ยังเป็นเทคโนโลยีที่ล้ำสมัยที่มีนักลงทุนจำนวนมากยอมที่จะเสี่ยงวางเงินหลักหลายล้านดอลลาร์ในการลงทุนใน startup หรือ project ที่เกี่ยวข้องกับ AI อีกทั้ง McKinsey ได้ทำการประเมินว่า AI จะทำการขับเคลื่อนทุกๆ อุตสาหกรรมให้เติบโตในอัตรา 10-99 เปอร์เซ็นต์ เป็นอย่างน้อย

ปัญญาประดิษฐ์ในโลกภาพยนตร์ ภัยคุกคามหรือหนทางอยู่รอดของมนุษย์²³

คำถามเกี่ยวกับ AI ยังคงเป็นที่ถกเถียงกันอยู่เสมอ เมื่อมีใครสักคนหยิบยกประเด็นขึ้นมา มันจะส่งผลดีหรือผลร้ายสำหรับมนุษย์มากกว่ากัน เป็นไปได้ไหมที่ AI จะยึดอำนาจจากมนุษย์ หรือเราจะเข้าสู่ยุคแห่งเอกภาวะหรือไม่ (Singularity — ยุคแห่งอนาคตที่เทคโนโลยีก้าวกระโดดอย่างรวดเร็ว จนปัญญาประดิษฐ์ มีศักยภาพเหนือกว่ามนุษย์ในทุกๆ ด้าน) จริงๆ มนุษย์อย่างเราคาดหวังสิ่งใดจาก AI บ้างกันแน่? แต่ที่แน่ๆ ตอนนี้เทคโนโลยีคือสิ่งที่มนุษย์ไม่สามารถขาดได้ไปแล้ว ถ้าพึ่งแค่การล่มของเซิร์ฟเวอร์บางระบบ เราก็แทบจะเป็นอัมพาตกันในทางใดทางหนึ่ง โลกอนาคตในจินตนาการนั้น ใกล้เข้ามาทุกที มีแต่คนที่ปรับตัวได้ทันเท่านั้นที่จะอยู่รอด

²³ ปัญญาประดิษฐ์ในโลกภาพยนตร์ ภัยคุกคามหรือหนทางอยู่รอดของมนุษย์ [ออนไลน์], สืบค้น 10 พฤษภาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://themomentum.co/ai-in-films/>

บทวิเคราะห์ภาพยนตร์แนววิทยาศาสตร์เกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์²⁴

1. Ex Machina (2014)

รูปภาพที่ 2.7 ภาพนิ่งจากภาพยนตร์เรื่อง Ex Machina (2014)

ผลงานการเขียนบทและกำกับเองเรื่องแรกของอเล็กซ์ การ์แลนด์ ที่ได้ทุนสร้างจากบริษัท DNA Films ด้วยงบประมาณทั้งหมด 15 ล้านดอลลาร์ แต่ยังสามารถคว้ารางวัลออสการ์ สาขาเทคนิคพิเศษยอดเยี่ยม มาครองได้

ชื่อภาพยนตร์มาจากวลีภาษาละติน “Deus Ex-Machina” ซึ่งหมายถึง “God from the machine” ในภาษาอังกฤษ และชื่อตัวละครหลักทั้งสามในเรื่องก็ล้วนแล้วมาจากชื่อในพระคัมภีร์ไบเบิล

Ex Machina เป็นภาพยนตร์ไซไฟ เขย่าขวัญ โดยเรื่องราวเริ่มจาก ‘เคลเบ’ โปรแกรมเมอร์หนุ่มที่ชนะรางวัลอย่างไม่ทันตั้งตัว เขาได้เดินทางไปยังสถานที่หนึ่ง ท่ามกลางขุนเขาอันห่างไกล แต่มีบางอย่างซุกซ่อนอยู่ และเขาก็พบกับซีอีโอบริษัทอย่างนาธาน แล้วนาธานก็เผยถึงจุดประสงค์แท้จริงของรางวัลนี้ว่า เขาต้องการหาบุคคลที่จะมาทดสอบในโครงการลับของเขา นั่นคือ การปฏิสัมพันธ์กับปัญญาประดิษฐ์นามว่า เอวา แบบทดสอบทัวริง (Turing test) จะเป็นข้อพิสูจน์ว่า เอวามีความรู้สึกลึกซึ้งใกล้เคียงกับมนุษย์แล้วจริงๆ

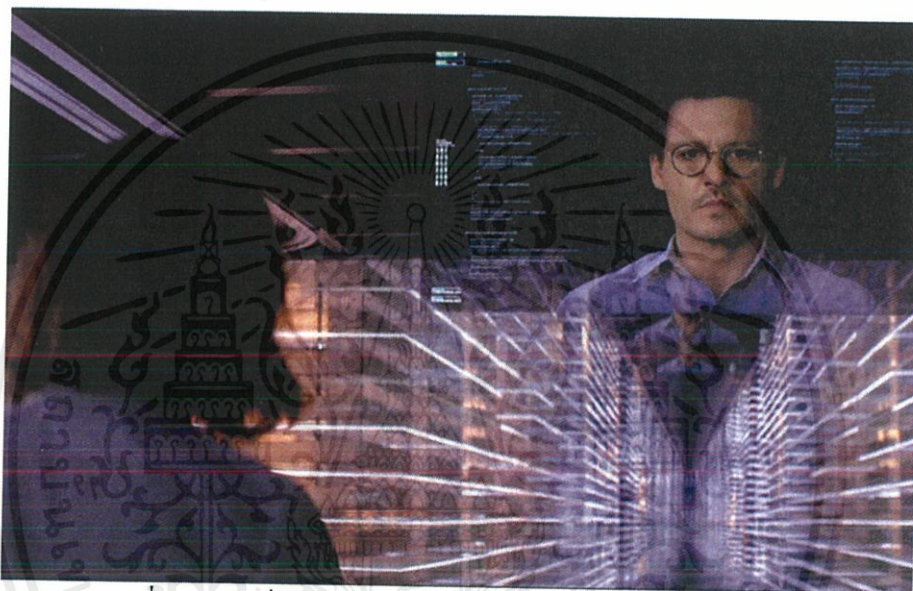
แต่เบื้องลึกเบื้องหลังของการทดสอบครั้งนี้แฝงไปด้วยอะไรบางอย่างนั้น เคลเบไม่มีทางรู้ได้ และเขาก็ต้องเดินไปตามเกมที่นาธานวางไว้ การใกล้ชิดกับเอวาที่ทั้งสวยและฉลาดอาจทำให้

²⁴ ปัญญาประดิษฐ์ในโลกภาพยนตร์ ภัยคุกคามหรือหนทางอยู่รอดของมนุษย์ [ออนไลน์], สืบค้น 10 พฤษภาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://themomentum.co/ai-in-films/>

บางอย่างในตัวเขาและเธอเปลี่ยนไป และทั้งหมดนั้นก็ถูกเฝ้ามองโดยนาธาน ผู้ที่ควบคุมทุกอย่างไว้ในกำมือ

แม้ว่าพล็อตเรื่องจะไม่ได้ดูน่าตื่นเต้นเท่าไรนัก แต่บทภาพยนตร์ดูวางไว้อย่างแยบยล ทำให้มองไปถึงเรื่องรอบๆ ที่ไม่ได้พูดออกมาตรงๆ อย่างพระเจ้าและปรัชญาได้อย่างเฉียบแหลม รวมถึงยังมีมุมมองเรื่องความเท่าเทียมทางเพศแฝงอยู่ด้วย

2. Transcendence (2014)

รูปภาพที่ 2.8 ภาพนิ่งจากภาพยนตร์เรื่อง Transcendence (2014)

Transcendence ภาพยนตร์แอ็คชั่น ไซไฟ ผลงานการกำกับครั้งแรกของวอลต์ ฟิลสเตอร์ ที่ได้ผู้อำนวยการสร้างอย่างคริสโตเฟอร์ โนแลน มาช่วย หลังจากที่ฟิลสเตอร์เป็นช่างภาพคู่ใจของโนแลนมานาน

แม้ว่าภาพยนตร์จะได้นักแสดงมากฝีมือหลายคนมาร่วมด้วย แต่ผลวิจารณ์โดยรวมก็ยังไม่ค่อยสู้ดีเท่าไร ในแง่ของโครงสร้าง บทสนทนา และตัวละคร เรื่องนี้ใช้ทุนสร้างไปถึง 100-150 ล้านดอลลาร์ แต่กลับทำรายได้แค่ 103 ล้านดอลลาร์เท่านั้น

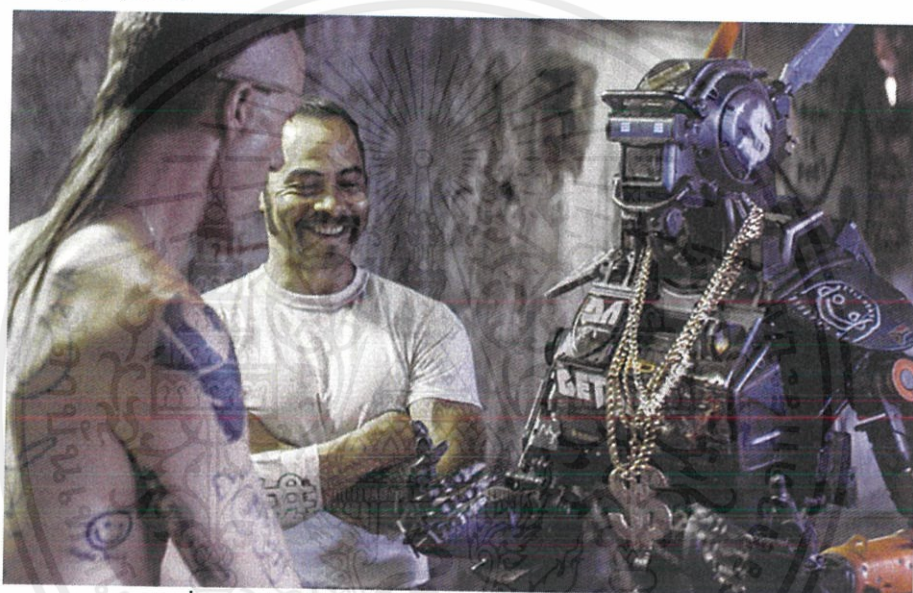
ภาพยนตร์เล่าเรื่องของค็อกเตอร์วิล แคสเตอร์ นักวิทยาศาสตร์ผู้ปราดเปรื่อง และกำลังวิจัยเรื่องปัญญาประดิษฐ์ ที่อาจส่งผลกระทบต่ออนาคตของโลกใบนี้อย่างมหาศาล เป้าหมายของเขาคือการทำให้เครื่องจักรมีความรู้สึกนึกคิดแบบมนุษย์ รวมถึงความอัจฉริยะแบบไร้ขีดจำกัด แนวคิดของวิลได้รับการยอมรับจากนักวิทยาศาสตร์ด้วยกันอย่างไม่ต้องสงสัย แต่กลุ่มที่เรียกตัวเองว่า ‘ริฟท์’ กลับไม่คิดแบบนั้น พวกเขาพยายามทุกวิถีทางเพื่อจะยับยั้งวิล แล้วมันก็สำเร็จจริงๆ เพราะวิลกำลังจะตาย อีฟวีน แคสเตอร์ ภรรยาของเขาจึงตัดสินใจเชื่อมต่อสมองของวิลเข้ากับคอมพิวเตอร์ และมัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก็นำไปสู่วิวัฒนาการระหว่างมนุษย์กับปัญญาประดิษฐ์ที่น่าทึ่งที่สุด ระบบประมวลผลอันชาญฉลาดทำให้วิลก้าวล้ำกว่ามนุษย์ไปมากมาย และเมื่อเขากระทำการบางอย่างนั้นก็ยากเกินกว่าที่คนธรรมดาจะเข้าใจ วิลจึงกลายเป็นภัยคุกคามที่ต้องกำจัดลง

เทคโนโลยีก็เหมือนทุกๆ อย่างที่เปรียบได้กับเหรียญสองด้าน มันมีทั้งด้านดีและด้านร้าย หากเราใช้มันอย่างไม่ระมัดระวัง ภัยร้ายบางอย่างก็อาจเข้ามาถึงตัวได้ ความไม่รู้ทำให้มนุษย์ไขว่คว้าหาทุกอย่างมาตั้งแต่อดีต และตอนนี้เราก็กำลังอยากจะไขว่คว้าอนาคตมาไว้ตรงหน้า

3. Chappie (2015)

รูปภาพที่ 2.9 ภาพนิ่งจากภาพยนตร์เรื่อง Chappie (2015)

ภาพยนตร์ไซไฟอีกเรื่องจากผู้กำกับนิลส์ บลอมแคมป์ ที่ก่อนหน้านี้เคยฝากผลงานไว้ใน *District 9* (2009) และ *Elysium* (2013) ภาพจำส่วนใหญ่ในผลงานของเขานั้นมักจะเกิดขึ้นโดยมีแหล่งเสื่อมโทรมเป็นศูนย์กลางของเรื่องราว และเรื่องนี้ก็ยังเป็นเช่นกัน *Chappie* รวบรวมนักแสดงไว้อย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นฮิวจ์ แจ็คแมน, เดฟ พาเทล, ซิกัวร์นีย์ วีเวอร์ และคู่หูวงดนตรี Die Antwoord

ในอนาคตอันใกล้ ตัวเลขอาชญากรจะพุ่งสูงขึ้นอย่างน่าหวาดหวั่น การจะรับมือกับเหตุร้ายโดยไม่เสียเลือดเสียเนื้อเลยคงเป็นไปได้ ไม่นาน บริษัทไอทียักษ์ใหญ่เทรราวาล จึงผลิตหุ่นยนต์ตำรวจที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้นมาเพื่อช่วยในการทำงานของตำรวจ และมันก็ได้ผลจริงๆ ความดีความชอบครั้งนี้ตกเป็นของคิออน หนุมเนิร์ดผู้ให้กำเนิดหุ่นยนต์ แต่ความสำเร็จเพียงแค่นี้ยังไม่ใช่ว่าเป้าหมายใหญ่ของเขา เพราะสิ่งที่คิออนอยากจะพัฒนาไปให้ถึงก็คือ หุ่นยนต์ที่สามารถรู้สึกและคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้อย่างมนุษย์ เขาเกือบจะทำมันได้แล้วจริงๆ ถ้า มันได้รับการอนุมัติ ดิออนจึงลึกลับทดลองมัน กับหุ่นยนต์ที่กำลังจะถูกทำลาย มันตื่นมามีชีวิตในชื่อ แชปปี

ความสำเร็จมักมาพร้อมความอิจฉา วินเซนต์ นายทหารเก่าเองก็ทุ่มเทในการสร้างหุ่นยนต์ เช่นกัน แต่ผลงานของเขากลับไม่ได้เป็นที่ยอมรับเท่าไรนัก ด้วยความริษยา วินเซนต์เลยวางแผนให้ หุ่นยนต์ตำรวจใช้การไม่ได้ เมืองทั้งเมืองจำต้องตกอยู่ในความโกลาหล ดิออนและแชปปีต้องแก้ไข สถานการณ์นี้ไปให้ได้ ไม่เช่นนั้นความพยายามที่ผ่านมาทั้งหมดก็จะสูญเปล่า

แชปปีเองอาจไม่ต่างจากทารกมากนัก เขาเติบโตมาอย่างที่ไม่รู้ว่าอะไรเป็นอะไร เมื่อไปอยู่ในสังคมแบบไหน เขาก็มีลักษณะนิสัยเป็นคนแบบนั้น หากได้รับการฟุ่มเฟือกเอาใจใส่ เขาก็จะรู้ว่าสิ่งใดที่ควรทำหรือไม่ควรทำ สภาพแวดล้อมเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเติบโต แต่บ่อยครั้งบางคนก็ไม่อาจเลือกสภาพแวดล้อมเองได้ เพราะความเหลื่อมล้ำในสังคมที่กว้างจนเกินไป

4. Ghost in the Shell (2017)

รูปภาพที่ 2.10 ภาพหนึ่งจากภาพยนตร์เรื่อง Ghost in the Shell (2017)

Ghost in The Shell จากมังงะชื่อดัง สื่อนิเมะชิ้นหนึ่ง และภาพยนตร์ไซไฟที่ทุ่มทุนสร้างกว่า 110 ล้านดอลลาร์ เดิมทีชื่อมังงะเรื่องนี้นั้นได้แรงบันดาลใจมาจากหนังสือ *The Ghost in the Machine* ของอาร์เธอร์ โคสเลอร์ ซึ่งอาร์เธอร์ก็ได้รับมันมาจากประโยชน์ของนักปรัชญาอีกคนหนึ่ง เนื้อหาของมังงะเกิดในโลกอนาคตอันเต็มไปด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี แต่ก็เคลื่อนไปด้วย เรื่องของปรัชญาอยู่ทุกอณู

แม้ว่าภาพยนตร์จะไม่ขาดทุนทางรายได้ แต่ก็ไม่ได้รับคำวิจารณ์ในแง่ดีนัก แคมป์ โจน โจนส์ตั้งแต่การเลือกนักแสดงนำ เพราะถึงจะเป็นสาวสวยอย่างสการ์เลตต์ โจแฮนส์สัน หลายคนก็

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มองว่าเธอไม่เหมาะสมกับบทบาท แต่มาโมรุ โอซึอิ ผู้กำกับอนิเมะ *Ghost In The Shell* ก็ได้ออกมาให้กำลังใจว่า สการ์เลตต์จะสามารถแสดงเป็น โมโตโกะ (เมเจอร์) ได้ดีที่สุด

ในอนาคตอันใกล้ มนุษย์จะยิ่งพัฒนาศาสตร์แห่งการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ระหว่างคน สัตว์ และเครื่องจักร ให้ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นทางด้านวิสัยทัศน์ หรือปัญญา เทคโนโลยีจะก้าวล้ำจนสามารถสร้างปัญญาประดิษฐ์ที่พุดคิกจนมีจิตวิญญาณได้ ความแตกต่างระหว่างมนุษย์ และเครื่องจักรจะมีแค่เส้นบางๆ กัน

เมเจอร์ เป็นไซบอร์กครึ่งมนุษย์คนแรกของโลก เธอถูกช่วยชีวิตเอาไว้จากอุบัติเหตุร้ายแรง ร่างกายทุกส่วนของเธอจึงเป็นจักรกลทั้งหมด ยกเว้นแต่สมองเท่านั้นที่ยังเป็นของเธออยู่ เมเจอร์ กลายเป็นทหารฝีมือดี เธอประจำอยู่ในหน่วยพิเศษและคอยช่วยขจัดอาชญากรรมร้ายแรงต่างๆ แต่เหตุการณ์เลวร้ายในครั้งนี้ไม่ง่ายดายนัก เมื่อถูกรับเป็นอาชญากรฝีมือดี และแฮคข้อมูลที่สามารถทำให้จิตใจของเมเจอร์สั่นคลอนได้ เพราะสักๆ แล้วเธอก็มีความสับสนภายในตัวเองตลอดเวลาที่แท้จริงแล้วเธอเป็นใครหรือเป็นอะไรกันแน่ เธอถูกช่วยชีวิตเอาไว้ หรือถูกใครบางคนขโมยชีวิตไป งานด้านภาพทำได้ดี เก็บรายละเอียดหมดจด ทั้งการดีไซน์เสื้อผ้า บ้านเมือง สถาปัตยกรรม แนวคิดปรัชญาที่ใส่เข้ามาสามารถทำให้ผู้ชมย่อยสารเข้าไปได้ง่าย และมันก็มากด้วยคำถามที่รอให้เราไปค้นพบ

5. *Alita: Battle Angel* (2019)

รูปภาพที่ 2.11 ภาพนิ่งจากภาพยนตร์เรื่อง *Alita: Battle Angel* (2019)

ภาพยนตร์ไซไฟแนวไซเบอร์พังก์ ที่ดัดแปลงมาจากมังงะชื่อดังเรื่อง *เพชฌฆาตไซเบอร์* ผลงานของยูกิ โตะ คิชิโระ ตีพิมพ์ในช่วง 1990-1995 ถูกหยิบมามากำกับโดยโรเบิร์ต รอดริเกซ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยมีเจมส์ คาเมรอน เป็นหนึ่งในผู้เขียนบท รวมถึงเป็นผู้อำนวยการสร้าง โปรเจกต์ภาพยนตร์เรื่องนี้ล่าช้าแล้วซ้ำแล้ว เนื่องจากงานอันรัดตัวของเจมส์ คาเมรอน จนมาเป็นรูปเป็นร่างมากขึ้นในปี 2016 และออกฉายในปีนี้

ภาพแรกที้ออกมาของอิตานัน้ก่อนข้างถูกพูดถึงเป็นอย่างมากในแง่ลบ จนทีมงานต้องปรับเปลี่ยนดวงตาของเธอ โดยเพิ่มขนาดรูม่านตาให้ใหญ่ขึ้นอีก 30% เพื่อสร้างความสมจริง และให้สัดส่วนที่คล้ายกับดวงตามนุษย์มากขึ้น

ในศตวรรษที่ 26 โลกได้รับความเสียหายอย่างรุนแรงจากสงครามอวกาศที่รู้จักกันในนาม ‘The Fall’ หรือ ‘The Great War’ จนเวลาผ่านไปกว่า 300 ปี ดร.ไดสัน อีโคะ บังเอิญพบไซบอร์กสาวจากซากกองขยะ เขาซ่อมแซมจนเธอลืมตาตื่นอีกครั้ง แต่เธอกลับไร้ความทรงจำใดๆ ยกเว้นพันเซอร์ คุณซ์ สัญชาติญาณการต่อสู้จากดาวอังคารที่สาบสูญไปเท่าๆ กับอายุของเธอ ดร.ไดสัน ตั้งชื่อเธอว่า อิตา

อิตามีชีวิตใหม่ และประสบการณ์ใหม่ๆ มากมาย หนึ่งในนั้นคือมิตรภาพจากฮิวโก้ เด็กหนุ่มที่มีความฝันอยากไปอยู่บนซาเล็ม และความฝันจะเป็นจริงได้ก็ต่อเมื่อชนะการแข่งขันมอเตอร์บอลซึ่งจัดการโดยเวคเตอร์ ผู้ที่เป็นศัตรูของพวกเขาในเวลาต่อมา อิตามีความคิดความรู้สึกมากขึ้นเรื่อยๆ และเมื่อตกหลุมรักฮิวโก้ เธอก็ยิ่งเข้าใจลึกซึ้งความเป็นมนุษย์ อยากปกป้องคนที่เธอรัก อยากเสียสละในสิ่งที่เธอให้ได้ ทุกเส้นทางของเธอนำไปสู่การต่อสู้ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยง พร้อมกันนั้นมันก็เป็นการเปิดเผยอดีตและส่วนเสี้ยวความทรงจำของอิตาด้วย ชะตากรรมของทุกคนจะเปลี่ยนแปลงไปด้วยการกระทำของเธอ

มันเป็นการค้นพบพลังของหนุ่มสาว ที่มุ่งไปสู่การเปลี่ยนแปลงระบบการปกครอง เต็มไปด้วยประเด็นเรื่องความแตกต่างทางชนชั้น ซึ่งก็ไม่ใช่ประเด็นที่ใหม่อะไร ทำให้เนื้อเรื่องไม่ได้หวือหวานัก แต่อิตาก็โดดเด่นในด้านงานภาพ ฉากต่อสู้และลีลาการต่อสู้แบบพันเซอร์ คุณซ์ ที่ออกแบบมาอย่างสวยงาม รวมทั้งการเนรมิตโลกอนาคตให้ตระการตาและใส่ใจในทุกรายละเอียดของชีวิตผู้คน

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

แนวคิดของภาพยนตร์ (Theme)

มิตรภาพที่ดีสามารถเกิดขึ้นได้แม้มาจากต่างสายพันธุ์กัน (มนุษย์กับ A.I.)

โครงเรื่องย่อ (Plot)

เรื่องราวของหญิงสาวคนหนึ่งซึ่งถูกไล่ออกจากงาน และได้มารู้จักกับ A.I. ตัวหนึ่งที่ห้องสมุด หลังจากนั้นทั้งคู่ก็ได้ก่อร่างความสัมพันธ์และความสนิทสนมกันขึ้นจนกลายเป็นเพื่อนสนิทกัน จนอยู่มาวันหนึ่งเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ A.I. นั้นเกิดความทรงจำหายไป หญิงสาวคนนั้นจึงต้องหาทางคืนความทรงจำกลับคืนให้แก่ A.I.

โครงเรื่องขยาย (Treatment)

ในปี ค.ศ. 2076 โลกวิวัฒน์ไปจนมีเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงชีวิตของผู้คนมากมาย หนึ่งในนั้นคือการก้าวล้ำของเทคโนโลยี A.I. หรือเรียกแบบไทยๆ ว่าปัญญาประดิษฐ์ หุ่นยนต์เริ่มเข้ามามีบทบาททำงานพื้นฐานแทนที่มนุษย์มากขึ้นรวมถึงเทคโนโลยีการจ่ายเงินด้วยการสแกนหน้า

รดา คือหญิงสาวอายุ 30 ปี เธอเป็นนักข่าวภาคพื้นสนามให้กับสำนักงานข่าวต่างประเทศแห่งหนึ่ง วันหนึ่งเธอไปทำข่าวที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติด้วยเหตุที่มีคนร้ายสังหารกรรมไบน้ำให้เหมือนกับไฮโซคนหนึ่งของเมืองไทย แล้วทำการรูดเงินออกมาเป็นจำนวนมาก เธอส่งข่าวให้ บ.ก. สำนักพิมพ์

เมื่อทำงานข่าวนั้นเสร็จ วันรุ่งขึ้นทางสำนักข่าวมีการเชิญหน่วยงานวัด ‘ประสิทธิภาพในการทำงาน’ โดยให้พนักงานทุกคนทดสอบผ่านเครื่อง virtual reality หรือแว่น vr จากผลการทดสอบ รดาทดสอบไม่ผ่านเกณฑ์โดยถูกให้เหตุผลว่าเธอมีอารมณ์อ่อนไหวมากเกินไปในการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำงาน คนที่มาจากหน่วยงานแนะนำให้อา A.I. มาทำงานแทนรดา รดาจึงเหมือนถูกบังคับให้ออกจากงานโดยปริยาย แต่ด้วยความที่เธอเชื่อมั่นว่าอารมณ์เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตมนุษย์เธอจึงเดินจากสำนักงานมาแต่โดยดี

รดาออกจากสำนักงานแล้วไปใช้บริการของ everywhere room ซึ่งให้บริการห้องสี่เหลี่ยมซึ่งสามารถเปลี่ยนวิวทิวทัศน์เป็นที่ไหนก็ได้ รดาเลือกทิวทัศน์แบบส้มเป็นสวนสาธารณะในปารีส เธอร้องไห้ปล่อยน้ำตาซึมไหลออกมา เมื่อไรที่งาน รดาตัดสินใจในห้องนั้นว่าเธอจะทำงานที่หุ่นทำไม่ได้ นั่นคือเธอจะทำงานเขียน

รดาเริ่มคิดถึงงานเขียนจึงไปค้นต้นฉบับเก่าๆ ที่เคยเขียนแต่เมื่อดูแล้วเธอก็พบว่างานทั้งหลายยังไม่ดีพอ เธอเริ่มคิดว่าจะเริ่มต้นอย่างไรดี แล้วเธอก็นึกออกว่าควรเริ่มต้นจากการอ่านหรือเพิ่มพูนความรู้ด้วยการอ่านหนังสือ เธอได้รับคำแนะนำจากเจ้าของร้านขายหนังสือ เธอจึงพบเข้ากับหอสมุดแห่งชาติลาดกระบังซึ่งสามารถเดินทางไม่ไกลจากที่พักเธอ

ในวันถัดมา หญิงสาวตัดสินใจมาที่หอสมุดแห่งชาติลาดกระบัง โดยเบื้องต้นมี A.I. ทำหน้าที่เป็นบรรณารักษ์ด้วยความที่เธอเพิ่ง โคน A.I. แ่่งงานมาจึงรู้สึกไม่เป็นมิตรกับ A.I. ตัวนี้ แต่ A.I. กลับเป็นตรงกันข้าม หุ่นสามารถทำนายได้ว่ารดาจะเลือกอ่านหนังสือเรื่องอะไรได้อย่างแม่นยำ รดาจึงเริ่มสนใจในตัวหุ่นขึ้นมา

จากความสัมพันธ์ลุ่มๆ ดอนๆ การมาหอสมุดแทบจะทุกวันทำให้รดาได้ใกล้ชิดและเห็นความคิดของ A.I. บรรณารักษ์มากขึ้น รดาเริ่มสังเกตว่า A.I. บรรณารักษ์แตกต่างจากหุ่นยนต์ตัวอื่นๆ นั่นคือ A.I. ตัวนี้มีความสนใจในความเป็นมนุษย์ เช่น A.I. ตัวนี้ชอบอ่านงานเขียนของมนุษย์ และฝันว่าอยากจะเป็นมนุษย์ ด้วยความที่รดากำลังหาเรื่องเพื่อที่จะเขียนหนังสือจึงผูกสัมพันธ์แรกเริ่มกับ A.I. บรรณารักษ์โดยหวังจะนำเรื่องราวความสัมพันธ์มาแต่งเป็นหนังสือ

ด้วยเวลาที่ผ่านพ้นไปจากความสัมพันธ์ของคนแปลกหน้าก็ได้พัฒนาเป็นความสัมพันธ์แบบเพื่อน ทั้งคู่ใช้เวลาในตอนเลิกงานแลกเปลี่ยนความเห็นซึ่งกันและกัน และยิ่งรดาได้เห็นความคิดของหุ่นยนต์มากเท่าไร เธอก็เริ่มเห็นว่าหุ่นตัวนี้มีความเป็นมนุษย์มากขึ้นเท่านั้น

แล้วจากการแคบปะกันในเวลากลางวัน รดาได้พบช่องโหว่ที่ไม่มีผู้ดูแลหุ่นในตอนกลางคืน ประกอบกับ A.I. สาวก็สนใจวิถีชีวิตของผู้คนในยามค่ำคืน รดาจึงชวน A.I. ออกเดินทางท่องเที่ยวไปในยามราตรีเพื่อไปพูดคุยกัน นั่งมองวิวทิวทัศน์หรือไม้อ่านหนังสือบางเล่ม เมื่อรดาเห็นว่า A.I. ตัวนี้มีศักยภาพในการคิดคำนวณสูง จึงเริ่มตั้งคำถามทางปรัชญาเพื่อเป็นหัวข้อในการสนทนาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน เช่น ทั้งคู่แลกเปลี่ยนกันเรื่องความกลัวของแต่ละคน หรือ A.I. มีความฝันที่จะเขียนหนังสือเหมือนกัน

ในขณะที่ความสัมพันธ์ทั้งคู่กำลังรุดหน้าไปได้ด้วยดี A.I. ก็ถูกจับได้ว่าตัวเธอมักจะหายไป ในเวลากลางคืน เจ้าหน้าที่รัฐจึงเข้าใจว่าระบบของเธอรวนหรือมีปัญหาจึงจับเธอไปตรวจสอบ โปรแกรม และจัดการลงโปรแกรมใหม่ทับไปในตัวเธอ ทำให้ข้อมูลภายในตัวเธอจนหมดสิ้น แต่ โชคยังเข้าข้างเมื่อ A.I. สามารถใช้ระบบของตัวเองเก็บข้อมูลของรตาไว้ในตัวโดยไม่สูญหายแต่ ต้องเก็บเรื่องราวนี้ไว้เป็นความลับ

A.I. ก็บรรดากลับมาเจอกันอีกครั้งที่ห้องสมุด รตาสังเกตความเปลี่ยนแปลงในตัวคนของ A.I. เนื่องจาก A.I. จดจำหลายเรื่องเกี่ยวกับตัวเองไม่ได้ ตอนนี้อยู่ A.I. ทำได้แค่ตอบคำถามเกี่ยวกับ งานบรรณารักษ์ และคำถามเกี่ยวกับตัวนางเอกที่ A.I. ซ่อนข้อมูลไว้ไม่ให้ถูกลบ คืนนั้นนางเอกแอบ อยู่กับ A.I. ในห้องสมุดยามค่ำคืน

นางเอกใช้เวลาพักหนึ่งในการเขียนหนังสือถึง A.I. เมื่อแล้วเสร็จนางเอกก็นำมันมาส่งถึง A.I. ที่ห้องสมุด และในขณะที่ผู้คนไม่ทันสังเกต รตาก็เผลอเข้าไปกอด A.I. ด้วยความที่ A.I. ไม่เคย เจอเหตุการณ์เช่นนี้ แต่สามารถประมวลผลได้ว่ามันหมายความว่าอย่างไร A.I. เกิดความตระหนักรู้ ในตัวตนกลับมาอีกครั้ง A.I. อุทานออกมาเบาๆ ว่า ‘นี่เองหรือความรู้สึกของการเป็นมนุษย์’

บทภาพยนตร์ (Screenplay)

ฉาก 1

ภายใน / สำนักงานข่าวแห่งหนึ่ง / กลางคืน

ณ ห้องโถงใจกลางสำนักงานข่าวแห่งหนึ่ง ถูกปรับเปลี่ยนให้กลายเป็นพื้นที่สำหรับเลี้ยงฉลองวัน ขึ้นปีใหม่ของปี ค.ศ. 2076 แสงไฟถูกประดับประดาไว้ตามมุมต่างๆ ภายในห้อง รตา พนักงาน ข่าวภาคสนามยืนถือแก้วเบียร์อยู่มุมหนึ่งของห้อง แสงไฟส่องดวงส่องหาเธอ โดยบังเอิญเกิดเป็นเงา ส่องเงกขึ้นบนผนัง เธอโยกตัวเบาๆ ไปตามจังหวะของเสียงเพลง

อีกมุมหนึ่งของห้อง พนักงานคนอื่นๆ ในสำนักงานกำลังยืนจ้องมองโทรทัศน์ที่ติดตั้งอยู่บนผนังที่ กำลังถ่ายทอดสดภาพการแสดงคอนเสิร์ตในคืนวันก่อนขึ้นปีใหม่

เสียงถ่ายทอดสดจากโทรทัศน์

ขอให้ผู้คนที่อยู่บนขบวนรถแห่งการเวลา โปรดเตรียมตัวให้พร้อม
ในไม่กี่นาทีข้างหน้าเราจะพาผู้โดยสารทุกท่านมุ่งหน้าสู่ปี 2076 กันแล้ว
ใครยังไม่พร้อม โปรดเตรียมตัวให้พร้อมด้วย

ผู้คนที่อยู่มุมต่างๆ ของห้อง ได้ยินเสียงประกาศจากโทรทัศน์ต่างเดินมาล้อมโทรทัศน์เพื่อร่วมเป็น
สักขีพยานในวินาทีเปลี่ยนผ่านศักราช

ภาพแสงไฟและบรรยากาศผู้คนที่อยู่ภายนอกตามสถานที่สำคัญต่างๆ ในประเทศไทย

เสียงถ่ายทอดสดจากโทรทัศน์

ขอให้ทุกคนจดจำการเดินทางอันยาวไกลจากปีที่ผ่านมา
และขอกล่าวคำสวัสดิ์สำหรับการเดินทางสู่ปีใหม่ไปยังคนไทยทุกท่าน
ขอให้การเริ่มต้นปีนี้เป็นปีที่ดีของคนไทยทุกๆ คน

รต่ายยืนอยู่มุมห้องที่เดิมซึ่งอยู่ด้านตรงข้ามของโทรทัศน์ เเด่นคุณ ซึ่งเป็นพนักงานด้านไอทีของ
สำนักงานเดินถือแก้วเบียร์เข้ามาใกล้ แสร้งยกแก้วเครื่องดื่มขึ้นมาชนกับรตา รตาเหลียวมองแวบ
หนึ่งก่อนยกแก้วขึ้นมาชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เด่นคุณ

คุณไม่ตื่นตื่นไปกับพวกเขาหน่อยเหรอ

รตา

นี่ฉันพยามตื่นตื่นอย่างถึงที่สุดแล้วนะ แต่คุณดูไม่ออกเอง

รตาพูดไปพลางเข้าไป

เด่นคุณ

คุณคงจะเก็บซ่อนความรู้สึกได้ดีละมั้ง
ผมถึงสัมผัสความรู้สึกเหล่านั้นจากตัวคุณไม่ได้เลย

รตา

อย่าคิดมากเกินไป สวัสดิ์ปีใหม่นะ นี่เข้าปีใหม่จริงๆ แล้ว

เด่นคุณ

สวัสดิ์ปีใหม่แต่ทุกอย่างก็คงเคลื่อนไปในทำนองเดิม มะรีนก็ต้องมาทำงาน
ไม่มีวันไหนสำคัญไปกว่า การจำได้ว่าคุณต้องเริ่มทำงานวันไหน

รตา

ก็จริงของคุณ พรุ่งนี้ฉันมีงานต้องทำเสียด้วย แย่จริงเชียว

เด่นคุณ

ผมได้พักอีกหนึ่งวัน โชคดีที่หัวหน้าให้ปิดออฟฟิศ ผมว่าจะไปซื้อของเข้าคอน โด

รตา

คุณต้องขอบคุณหัวหน้าให้มากๆ หละ

ขณะนั้นเองหัวหน้าสำนักงานซึ่งเป็นผู้หญิงวัยกลางคนก็เดินผ่านเข้ามาหาทั้งสองคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวหน้า

ว่าไงทั้งคู่ กำลังคุยอะไรกันอยู่ท่าทางน่าสนุกเชียว

ทั้งสองคนเหลือบไปมองตากัน ก่อนจะเป็นรตาที่ตบออกไป

รตา

เรื่องศัพท์พระนะค่ะ

เด่นคุณ

ประมาณนั้นแหละครับ

หัวหน้าซึ่งอยู่ในอาคารเมากเริ่มทำหน้าเคร่งคิด

หัวหน้า

คือว่าฉันอยากจะรบกวนเธอหน่อยนะเด่นคุณ พอดีอาหารว่างกับเบียร์มันแบบว่า

เด่นคุณ

หมดเหวอครับ

หัวหน้า

ใช่แล้ว เลยอยากวานคุณให้ช่วย...

เด่นคุณ

ได้สิครับ เดี่ยวผมจะลงไปให้ ผมว่างอยู่พอดี

รตา หันไปมองหน้าเด่นคุณ

รตา

เดี๋ยวฉันลงไปเป็นเพื่อนด้วยค่ะ ฉันว่าจะออกไปสูดอากาศสักหน่อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวหน้า

ดีเลยทั้งคู่ แล้วเดี๋ยวคิดราคาเท่าไรก็มาเบิกเอาจากกองกลางนะ

ฉาก 2

ภายนอก / ถนนนอกสำนักงานข่าว / กลางคืน

ทั้งคู่เดินออกมาจากออฟฟิศ ปิดประตูรับและเสียงเพลงที่เล็ดลอดออกมาก็เบาลง มีแสงและเสียงของพลุดังอยู่ประปรายทางด้านหน้าของทั้งคู่

ทั้งคู่เดินไปยังมินิมาร์ท

เด่นคุณ

ไม่รู้ว่าจะเสียมารยาทมั๊ย แต่ผมไม่เคยเห็นคุณพูดถึง เอ่อ คนสำคัญ
เอ่อ ผมหมายถึงแฟน ในที่ทำงานเลย

รดาอิม

รดา

ก็เพราะฉัน ไม่มียังไงเล่า จะให้พูดถึงได้ยังไงกัน

เด่นคุณ

อ่าวหรือ ผมนี่ว่าคุณมีแฟนแล้วซะอีก
มันแบบว่าคุณไม่ค่อยสูงส่งกับใครในที่ทำงาน เลยคิดว่า

รดา

ฉันแค่คิดว่าความสัมพันธ์ที่ฉันนั้นต้องจ่ายด้วยราคาที่แพง
ก็เลยกลัวการสนิทสนมกับใครๆ นะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เด่นคุณ

อ้อ อย่างนี้เอง

ฉาก 3

ภายใน / มินิมาร์ทแห่งหนึ่ง / กลางคืน

รตาและเด่นคุณหยิบของกินและเบียร์มาใส่ตระกร้าจำนวนหนึ่ง ก่อนจะนำมาวางที่เคาท์เตอร์ให้
หุ่นยนต์คิดราคาด้วยการสแกนผ่านเครื่องสแกนราคา หุ่นยนต์ซึ่งมีรูปร่างหน้าตาคล้ายกับมนุษย์พูด
ขึ้น

หุ่นยนต์

ยอดรวมสินค้าทั้งหมด

2130 บาทครับ ถูกค่าโปรดจ่ายเงินโดยการสแกนหน้า

รตาหันไปพูดกับเด่นคุณ

รตา

เดี๋ยวฉันออกให้ก่อน

รตาขยับหน้าให้ตรงกับช่องสแกนใบหน้า มีสัญลักษณ์ขึ้นเป็นจุดเขียวๆ บนจอภาพเพื่อยืนยันอัต
ลักษณ์บุคคลในการชำระเงิน

ทั้งคู่เดินออกมาจากมินิมาร์ท เด่นคุณจัดแจงถุงที่บรรจุของที่ซื้อมา

เด่นคุณ

เดี๋ยวผมช่วยถืออันที่หนักเอง

รตา

ขอบคุณนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 4

ภายใน / สถานีรถไฟไฟฟ้า / กลางคืน

ผู้คนเดินพลุกพล่านไปในสถานีรถไฟแห่งหนึ่ง กล้องคอยจับหน้าและบันทึกข้อมูลการใช้งานของผู้คนโดยไม่ต้องมีการใช้ตัวโดยสาร ท่ามกลางเสียงจอแจของผู้คนมีเสียงประกาศดังผ่านลำโพงมา

เสียงประกาศ

ขออนุญาตเรียนให้ทราบ จากการผลิตไฟฟ้ากรุงเทพมหานคร

ในคืนนี้เราเปิดให้ใช้บริการตลอดทั้งคืน ขอให้ผู้ใช้งานเดินทางโดยสวัสดิภาพ

ภาพกล้องจับหน้านางเอกและแสบกบหน้า

ฉาก 5

ภายใน / รถไฟฟ้า / กลางคืน

รต่ายืนฟังกระแสรถไฟฟ้าผ่านวิวของกรุงเทพตอนกลางคืน เบื้องหน้าของเธอมือผู้คนและหุ่นยนต์ที่ต่างหลังไหลมาใช้บริการในคืนนี้ บางคนยื่นนิ่งๆ มีผ้าปิดปาก บางคนยกโทรศัพท์ขึ้นมาพูดคุยกับโปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ รต่ายกโทรศัพท์ขึ้นมาดูเวลา ซึ่งขณะนั้นเป็นเวลา 01.12 น.

ฉาก 6

ภายใน / ห้องพักของรต่า / กลางคืน

รต่าวางของที่ได้รับติดไม้ติดมือมาจากงานฉลองปีใหม่ที่เพิ่งดูง โคนัท แจกกันทรงเงิน รวมถึงของขวัญประจำปีของสำนักงาน

รต่าหยิบ โคนัทขึ้นมากินจนหมดชิ้น แล้วรูดน้ำตาลในมือเข้าปากอีกหนึ่งคำรบ ก่อนจะทอดกายลงบนเตียงนอน เธอหยิบโทรศัพท์มือถือเข้ามาใกล้

รต่า

ปลุกฉันในอีก 15 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รตาคบลงแล้วหลับตาลงเพื่อจะพักผ่อนเอาแรง

รตาสลับตื่นมาจ้องนาฬิกาบนมือถือ เธอนอนไม่หลับจึงจ้องนาฬิกาอยู่แบบนั้นจนเวลา 15 นาทีได้
วนมาถึง เธอจึงลุกไปอาบน้ำโดยแช่น้ำในอ่าง เธอพูดกับโปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

รตา

เปิดเพลงบรรเลงเปียโนที่ช่วยให้รู้สึกผ่อนคลาย

เพลงที่มีเสียงเปียโนดังขึ้นภายในห้องน้ำ

รตาออกจากห้องน้ำโดยเปลี่ยนเป็นใส่ชุดลำลองก่อนนอน เธอนอนลงบนเตียงพร้อมทั้งปิดไฟ
ภายในห้อง เธอหยิบมือถือขึ้นมาตรงหน้า

รตา

พรุ่งนี้ปลุกฉันตอน 7 โมงตรง

เธอขยับไปปิดไฟหัวเตียงเพื่อเตรียมที่จะนอน แสงจันทร์ในคืนเดือนหงายสาดเข้ามาในห้องผ่าน
ทางบานกระจก รตาดอนพลิกไปพลิกมาไม่ยอมหลับเสียที ตาของเธอเบิกโพลง สีหน้าของเธอบ่ง
บอกว่าเป็นใบหน้าของคนที่มีเรื่องให้คิดมากอยู่ตลอดเวลา

แคดยามเช้าส่องลอดกระจกบานเดิมเป็นเสี้ยวพาดผ่านใบหน้าของรตา หญิงสาวลืมนอนตื่นขึ้นจ้วเจีย
ขณะนั้นเป็นเวลา 06.50 น. เธอแกว่งไปกวมือหาโทรศัพท์ที่ข้างเตียง

รตา

ไม่ต้องปลุกฉัน... ฉันตื่นแล้ว

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

เธอดันเข้า เร็วกว่าที่ตั้งปลุกไว้เสียอีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รดา

เรียกว่าฉันนอนไม่ค่อยจะหลับมากกว่า
ไม่รู้ว่าพนักนี้เป็นอะไรเหมือนกัน

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

เธอควรรหาน้ำอุ่นๆ ดื่ม สักแก้วหลังตื่นนอน

รดา

ขอบใจ

รดาเดินออกไปคลี่ผ้ามาทำให้แสงส่องเข้ามาในห้องอย่างเต็มที่

เธอหยิบน้ำอุ่นมาดื่มกิน

เธออาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นชุดทำงานไปรเวทสีเหลือง เธอเดินไปหยิบขนมปังทาครีมสลัดที่เตรียมไว้บนโต๊ะภายในครัวมากิน

เธอหยิบใบประจำตัวซึ่งใช้สำหรับเชวนคอกเวลาทำข้าวเสียบเข้าในกระเป๋า ก่อนหันไปคว้าคอมพิวเตอร์แบบพกพาสอดเข้าไปไว้อีกช่องหนึ่ง ก่อนจะสะพายของทั้งหมดออกจากห้องพัก

ฉาก 7

ภายใน / สำนักงานตำรวจแห่งชาติ / กลางวัน

บรรยากาศก่อนแถลงข่าวคลาคล่ำไปด้วยนักข่าวจากสถานีโทรทัศน์และสำนักพิมพ์ต่างๆ หลากหลายแห่ง รดาเดินมาหยุดหน้าห้องแถลงข่าว

เจ้าหน้าที่

ขออภัยประจำตัวด้วยค่ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รดาหีบบัตรเตรียมไว้ในกระเป๋าข้างอยู่แล้วจึงยื่นให้เจ้าหน้าที่ดูโดยเร็ว

รดา

จาก บีบีเอ็น ไทยแลนด์ค่ะ

เจ้าหน้าที่

เชิญด้านในค่ะ

รดาเดินเลาะไปในริมด้านหลังของห้องโถง ก่อนค่อยๆ แทรกตัวเข้าไปอยู่ท่ามกลางฝูงนักข่าวคนอื่นที่มารอทำข่าวเช่นเดียวกัน

ในขณะที่เดียวกันตำรวจก็ได้คุมตัวผู้ต้องหาเดินออกมาข้างหน้าโต๊ะแถลงข่าว เริ่มมีแสงแฟลชจากกล้องฉายสาดไปที่คนร้ายด้านหน้า

ระหว่างรอดำรงแถลง รดาหันเหไปสำรวจสิ่งที่อยู่รอบตัว ก่อนสังเกตเห็นหุ่นยนต์มาทำข่าวภาคพื้นสนามตัวหนึ่ง หุ่นตัวนั้นไม่จำเป็นต้องมีกระดาดและปากกา หรือแม้กระทั่งกล้อง เพราะข้อมูลต่างๆ จะถูกบันทึกเข้าไปเก็บไว้ในตัวหุ่นทันที รดาหันกลับมาสำรวจตัวเองด้วยท่าทางครุ่นคิด

เจ้าหน้าที่ตำรวจ

ผู้ร้ายก่อเหตุในคดีศัลยกรรมใบหน้าให้เหมือนกับบุคคลอื่น และถอนเงินจากบัญชีด้วยระบบสแกนใบหน้าจากธนาคารมีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง มูลค่าความเสียหายทั้งสิ้น 70 ล้านบาท

รดาหีบโทรศัพท์ขึ้นมาอัดเสียงถ้อยแถลงการณ์ของเจ้าหน้าที่ พร้อมทั้งพยายามทำความเข้าใจลำดับเหตุการณ์ของเรื่องทั้งหมดไปด้วย

ตัดภาพมาผู้คนและนักรข่าวทั้งหลายเริ่มเดินออกจากห้องเมื่อตำรวจแถลงการณ์เสร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักข่าว 1

เธอเห็นข่าวลือที่ว่าไฮโซ ค. เกี่ยวข้องกับธุรกิจมืดหรือเปล่า
ถ้าไม่มีข่าวนี้คงไม่มีใครกล้าสาวไปถึงแน่

นักข่าว 2

นั่นสิ อายุแค่นี้จะมีเงินเก็บอะไรมากมายขนาดนั้น
แถมกงเส้นใหญ่ไม่มีใครกล้าตรวจสอบด้วยนะ

รต่ายนั่งฟังนักข่าวสองคนนั้นคุยกันด้วยความสนใจ ก่อนจะยกโทรศัพท์ที่ขี้นมาพูด

รตา

หาประวัติเกี่ยวกับ ไฮโซ ค.

ฉาก 8

ภายใน / ร้านกาแฟ / กลางวัน

รต่ายนั่งโหลดไฟล์เสียงจากโทรศัพท์มือถือลงใน laptop ของตัวเอง ก่อนเปิดโปรแกรมแปลงเสียงพูดเป็นตัวหนังสือ เมื่อเธอคลิก ok ตัวอักษรมากมายที่เป็นถ้อยแถลงของตำรวจก็โผล่ขึ้นมาเต็มหน้ากระดาษ เธอค่อยๆ อ่านจับใจความและตัดทอนแต่ละประโยคเข้าหากันเพื่อให้ถ้อยความนั้นกระชับขึ้น ก่อนจะพิมพ์แทรกความเห็นของเธอลงไปเป็นระยะๆ จนเธอได้เนื้อหาข่าวตามที่เธอต้องการ

ภาพบนหน้าจอ laptop

คดีแปลกแห่งปี หนุมรายหนึ่งศัลยกรรมใบหน้าคล้ายไฮโซ ค.

หลอกกดเงินผ่านธนาคารดังแห่งหนึ่ง ขณะไฮโซ ค. เองถูกคาดเอี่ยวธุรกิจมืด

รต่ายก็อปไฟล์งานลงใน E-mail ก่อนส่งถึงหัวหน้าบรรณาธิการของเธอ เธอตั้งหัวข้อ ‘คดีศัลยกรรมใบหน้า’ เธอคลิกส่ง หัวหน้าของเธอจะตรวจสอบก่อนจะบอกว่าต้องแก้ไขอย่างไรบ้าง

รต่ายเดินไปส่งกาแฟดำมาอีก 1 แก้วระหว่างรอไฟล์เบ็คจากหัวหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จนเวลาผ่านไปเกือบสัปดาห์ เสียงข้อความเตือนจาก E-mail ก็ดังเตือนขึ้น รตาเปิดออกอ่าน

ข้อความ E-mail จากหัวหน้า

ฉันคิดว่าเธอใส่ความเห็นและอารมณ์ของเธอลงไปในช่วงมากเกินไป
ข่าวที่ไฮโซ ค. เกี่ยวข้องกับเรื่องสี่เทาที่ยังไม่ได้รับการยืนยัน ตัดออกให้เหลือเพียง
ถ้อยแถลงของตำรวจ

รตารู้สึกหงุดหงิดใจจากคำคอมเมนต์ของหัวหน้า เธอจึงกดโทรศัพท์ไปหาหัวหน้าทันที

รตา

หัวหน้าคะ ฉันคิดว่าคืนนี้ต่อให้คนผิดทำความเสียหายให้ไฮโซ ค. ก็จริง
แต่เราควรให้ข้อมูลกับประชาชนด้วยว่าไฮโซ ค. ก็ไม่ได้บริสุทธิ์
และอาจเกี่ยวข้องกับธุรกิจสี่เทา

หัวหน้า

แต่เราไม่มีหลักฐาน งานของเราคือการเสนอความจริงแก่สังคม
ไม่ใช่การคาดเดาต่างๆ นานาที่เป็นความเห็นส่วนตัว

รตา

ขอโทษคะหัวหน้า แต่ว่าถ้าไม่มีพินก็คงไม่มีคว้นไฟหรือกนะคะ

หัวหน้า

ฉันคิดว่าฉันพูดชัดเจนมากพอแล้ว ตัดให้เหลือเพียงคำพูดของตำรวจ
เกี่ยวกับคดีศัลยกรรมก็พอ แค่นี้...

รตานั่งเก้าอี้ตามที่หัวหน้าบอกด้วยหน้าตาบอบบางไม่รับ เมื่อเธอแค้นจึงส่งไฟล์กลับไปว่า
'คดีศัลยกรรมใบหน้า (แก้ไข)' ก่อนเธอปิดหน้าจอลง ก่อนยกโทรศัพท์ขึ้นพูด

รตา

ฉันอยากหาที่ๆ สบายใจไปพักจิงเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

ถ้าหากเป็นเธอคงต้องเป็นร้านหนังสือหรือไม่กี่สวนสาธารณะ

รตา

เฮ้อ, เหนือใจฉันยิ่งกว่าคนเป็นๆ เสียอีก

รตาคดโทรศัพท์ดู มีสถานที่หลายแห่งขึ้นมาให้คัดเลือกเส้นทาง

รตา

ไปหาหนังสืออ่านกันดีกว่า! เพื่อจะช่วยให้ลืมเรื่องแย่ๆ

ฉาก 9

ภายนอก / ถนนแห่งหนึ่งในกรุงเทพ / กลางวัน

รตาทหุดยื่นจ้องแผนที่ในมือถือก่อนพิมพ์กับตัวเอง

รตา

ไหนว่าอยู่แถวนี้ไงเล่า

รตาทันมองซ้ายมองขวาจนเห็นว่าม็ร้านปริ้นท์เปิดอยู่แถวนั้น จึงเดินไปเพื่อที่จะถาม มีชายวัย
สูงอายุนั่งอยู่ในร้าน

ชายสูงอายุ

จะมาถามทางไปร้านหนังสือใช่ไหมลูก

รตา

ใช่ค่ะ ลุงรู้ได้ยังไงคะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชายสูงอายุ

ก็ในแผนที่มีมันบอกผิด มันพาคนหลงมาที่ร้านนี้อยู่เรื่อย

หนูเดินออกไปทางขวานะ แล้วเลียววาซวยแรก จะเจอห้องแถวเก่าๆ ที่นั่นแหละ

รดา

ขอบคุณมากค่ะที่ให้รบกวน

รดาเดินมาตามทางที่ชายสูงอายุบอกจนเจอเข้ากับห้องแถวซอมซ่อหน่อยๆ ปัจจุบันร้านขายหนังสือทั่วไปมักกลายเป็นร้านเก่าๆ เนื่องจากคนในยุคนี้ไม่นิยมอ่านหนังสือกันแล้ว

ขณะที่รดายืนอยู่หน้าร้าน มีชายหนุ่มสูงวัยท่าทางเหมือนเจ้าของร้านนั่งอยู่บนเก้าอี้พับอยู่ข้างในร้าน

เจ้าของร้าน

เชิญเข้ามาดูค่านในหน่อยยัยหนู ร้านอาจจะเก่าไปนิดต้องขอโทษด้วย

รดา

ขออนุญาตเข้าไปดูนะคะ

เจ้าของร้าน

เชิญเลย ตามสบาย

จากนั้นรดาจึงเข้าไปเลือกดูหนังสือ เธอเลือกดูในหมวดนวนิยายไทย รดาดูหนังสือด้วยความตื่นเต้น เธอหยิบเล่มที่วางอยู่บนชั้นเล่มนั้นออกมาดูที เล่มนี้ที่ จนได้หนังสือมาสามเล่มได้แก่ ณ ที่ดวงตะวันฉายแสง ข้าจะไม่สู้รบอีกต่อไป, สิ้นแสงสุริย์ และร้อยห้าสิบปีนับแต่บัดนี้เป็นต้นไป

เจ้าของร้าน

ร้านเราไม่มีเครื่องแสมกนไบน้าหรือกนะ หนูพอจะมีเงินสดไหม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รตา

ทั้งหมดเท่าไรค่ะ

เจ้าของร้าน

ทั้งหมด 580 บิท

รตา

หนูมีแต่เบงค์ 500 กับเบงค์ 1000

เจ้าของร้าน

หนูเอามา 500 บิทพอ ลุงลดให้

ลุงไปรยืมที่ดูจริงใจให้รตาทีหนึ่ง ก่อนรตาคจะน้อมตัวยกมือไหว้ขอบคุณคุณลุงเจ้าของร้าน

รตา

ขอบคุณมากนะคะ แล้วหนูจะแวะมาอีก

เจ้าของร้าน

ขอให้สนุกกับการอ่านนะหนู ตัวหนังสือเหล่านี้จะสามารถเต็มระบำในใจคนได้

เมื่อคุณลุงพูดจบก็มีนักแสดงบัลเล่ต์โผล่ออกมาจากซอกร้าน จากชั้นบน ด้านนอก ด้านใน เหล่า นักบัลเล่ต์เต็มระบำรายล้อมรตา รตายิ้มด้วยความชื่นใจ ก่อนจะเดินออกมาจากร้าน ขบวนของนัก บัลเล่ต์ยังเต็มระบำตามออกมา พวกเธอเดินไปบนถนนที่มีคนพลุกพล่าน เดินไปบนสถานีรถไฟ จนถึงคอนโดที่พัก กระทั่งจนถึงลิฟท์ และหายไปเมื่อรตาเปิดประตูเข้าห้องพัก

ฉาก 10

ภายใน / ห้องพักของรตา / เย็น

รตาเข้าห้องมาจัดการเรียงหนังสือที่ซื้อมาเข้าไปในชั้นวาง 2 เล่ม ก่อนถือหนังสือสีน้แสดสุริย์แล้ว ทิ้งตัวลงบนโซฟาที่ตั้งชิดผนังห้องด้านหนึ่ง เธอหยิบโทรศัพท์ออกมาจากกระเป๋า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รตา

ช่วยเช็คข้อความที่

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

มีข้อความจากหัวหน้า บีบีเอ็น

รตา

ส่งมาว่า?

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

พรุ่งนี้ให้พนักงานเข้ามาที่ออฟฟิศในเวลา 9.00 น.

จะมีการทดสอบพิเศษจากหน่วยงานของรัฐ

ขอให้ทุกคนมาตรงเวลาและห้ามขาดเด็ดขาด

รตาถอนหายใจเฮือกใหญ่ก่อนวางโทรศัพท์ไว้ข้างตัว เธอเกาะขนมที่อยู่ในกระบอกพลาสติก ด้านหน้าขึ้นมาเคี้ยวหับๆ ก่อนหยิบหนังสือที่เตรียมไว้ขึ้นมาอ่าน รตาเปลอพูดขึ้นกับโปรแกรม AI ภายในห้อง

รตา

ให้ตายสิ มีเรื่องอะไรให้ต้องทำอีกนะ..

หรีไฟเป็นไฟส้ม

สิ้นเสียงคำสั่งของรตา ไฟภายในห้องก็หรีเป็นสีส้มตามที่ว่าโดยอัตโนมัติ

ฉาก 11

ภายใน / สำนักงานข่าว bbn / กลางวัน

รตาเดินเข้ามาในห้องโถงกลางของออฟฟิศ ก่อนทักทายเพื่อนพนักงานที่ยืนอยู่ตรงหน้าห้องที่ชอย แยกเข้าไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รตา

สวัสดีจูน

จูน

สวัสดีรตา

รตา

ยังไม่เริ่มหรือ

ยังเลย

รตาค่อยๆไปนั่งตรงโซฟาสีเขียวไปกาเพื่อรอเวลา

ระหว่างนั้นมีพนักงานทำความสะอาดเดินมาเปลี่ยนดอกไม้สดจากแจกันหน้ารตา แล้วเสียบแทนที่ด้วยดอกไม้พลาสติก

แม่บ้าน

หัวหน้าให้ป่าเอามาเปลี่ยนนะค่ะ

รตา

อ้อค่ะ ดอกไม้แห้งก็ดีจะได้ไม่ต้องเปลี่ยนมันบ่อยๆ นะคะป่า

พนักงานทำความสะอาดยกหน้าให้ แต่ในมือก็ยังทำงานต่อไป เธอกำดอกไม้สดออก มีน้ำหกเลอะบนโต๊ะ ก่อนเธอใช้อีกมือกำผ้าเช็ดน้ำที่หกบนโต๊ะ แล้วเดินจากไป

ฉาก 12

ภายใน / ห้องประชุมใหญ่ของสำนักงาน / กลางวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีพนักงานจำนวนหลายสิบคนยืนข้าง นั่งพักข้างอยู่ในห้อง หัวหน้ายืนอยู่หน้าห้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งสวมชุดดำซึ่งยืนอยู่เป็นกลุ่ม 5 คน เบื้องหลังของคนกลุ่มนั้นมีอุปกรณ์สำหรับใช้ทดสอบเป็นเครื่องเทคโนโลยี vr จำนวน 1 เครื่องด้วยกัน ในขณะที่เซ็ทเครื่องให้ทำงานเรียบร้อยแล้วหัวหน้าได้เรียกพนักงานทั้งหมดล้อมวงเข้ามา

หัวหน้า

จากที่รัฐมีกฎหมายควบคุมคุณภาพพนักงาน วันนี้เราจึงได้รับความอนุเคราะห์จากเจ้าหน้าที่มาทำการตรวจสอบด้วยเทคโนโลยีใหม่ล่าสุด ฉันขอยกหน้าที่ให้เจ้าหน้าที่ได้อธิบายต่อค่ะ

เจ้าหน้าที่ผู้ชาย

ก็ง่ายๆ นะครับ พวกเราถูกมอบหมายให้ทำหน้าที่ดูแลและคัดกรองการทำงานของทุกคนทั่วประเทศให้อยู่ในเกณฑ์ที่ดี มีประสิทธิภาพ หากใครไม่ผ่านเกณฑ์ก็จะต้องถูกแทนที่ด้วยหุ่นยนต์ตามกฎหมาย ผมขอให้ทุกคนผ่อนคลาย การทดสอบไม่ยาก เป็นการตอบคำถาม 20 ข้อ ผ่านสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเสมือนจริงจากเทคโนโลยี vr ผมขอเชิญตัวแทนที่สมัครใจคนแรกครับ

ทุกคนมีสีหน้าถอดสีเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นครั้งแรกของทุกคนที่จะได้รับการทดสอบ และมันก็เป็นชี้ตายถึงหน้าที่การทำงานในสายงานในอนาคต ทุกคนล้วนไม่ยอมถูกเชิญออกเพราะตอบคำถามผิดพลาดแม้แต่ข้อเดียว

ในขณะที่เสียงผู้คนอื้ออึงกับคำถามว่าใครจะต้องหลุดลองคนแรก ก็มีหลายมือที่คั่นคั่นคุณให้ออกไปเป็นตัวแทนของพวกเขา เคนคุณผู้ซึ่งปฏิเสธคนไม่เป็นจำต้องยอมเดินออกมาด้านหน้า

เคนคุณ

ผะ ผมก็ได้ครับ

เจ้าหน้าที่ผู้ชาย

ขอบคุณมากครับ เชิญเข้ามายืนในตำแหน่งตรงกลางเครื่องด้วยครับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เด่นคุณทำตามทุกอย่างอย่างว่องไว เจ้าหน้าที่ผู้หญิงยื่นแว่น vr ให้กับเด่นคุณ เขาหยิบเข้ามาสวมหัว เจ้าหน้าที่หญิงยื่นถืออุปกรณ์กรที่ใช้มือสองข้างควบคุมและจับมือเด่นคุณมาจับอุปกรณ์เอาไว้

เจ้าหน้าที่ผู้หญิง

อุปกรณ์ที่มีมือจะเชื่อมต่อการตอบคำถาม ไร้เดือนไปมา
และสามารถใช้คำสั่ง ตกลง และยกเล็กได้ ลองใช้ดูนะคะ

ขณะนั้นหัวหน้าพูดแทรกขึ้น

หัวหน้า

ทุกคนดูแลเตรียมตัวเอาไว้ ถึงคราวตัวเองจะได้ไม่มีใครทำผิดพลาด

พนักงานทุกคนยืนนิ่งสายตาดำจับจ้องไปยังเด่นคุณ ซึ่งขณะนี้กำลังทำท่าทางประหลาด สวมแว่นตา
เทอะทะบนหัว ขณะที่มือใช้วาดควายไปในอากาศราวกับกำลังพยายามทรงตัว ทุกคนมีสีหน้าสงสัย
ว่าเด่นคุณกำลังเห็นอะไรอยู่ คงจะมีเพียงแต่ตราที่มีสีหน้าเรียบเฉยกับการทดสอบครั้งนี้

ทุกคนยืนรอลุ้นจนกระทั่งเจ้าหน้าที่เปล่งเสียงว่าเด่นคุณได้ทำการทดสอบเรียบร้อยแล้ว เด่นคุณมีสี
หน้าโล่งอกขึ้นมากกว่าตอนเริ่มทำ และยังไม่ทันที่คนจะได้เข้ามาล้อมถามข้อมูลจากเด่นคุณ ก็มี
เสียงของเจ้าหน้าที่หญิงขานว่า

เจ้าหน้าที่ผู้หญิง

เชิญคนต่อไปค่ะ

พนักงานหญิงสาววัย 30 ขกมือเสนอตัวเองจนเสร็จเรียบร้อยอีกคน

เจ้าหน้าที่ผู้หญิง

เชิญคนต่อไปค่ะ

คราวนี้ถึงตาพนักงานชายร่างท้วมซึ่งเป็นคนควบคุมเว็บไซต์ของสำนักข่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจ้าหน้าที่พูด ‘เชิญคนต่อไป’ อีกราว 4-5 คนก็มาถึงคิวของรตา รตาสูดหายใจเข้าลึกและยาว หันมา มองหน้าผู้คนซึ่งอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม มีเด่นคุณซึ่งชูมือทำท่าให้กำลังใจ เธอหันไปสบตาจูนและทั้งคู่พยักหน้าให้กันหนึ่งครั้ง

เจ้าหน้าที่ผู้หญิง

ยืนตรงกึ่งกลาง ตรงนี้ นะคะ และสวมแว่นอันนี้เอาไว้

รตาปรับแว่นมาสวมอย่างว่องไว

เจ้าหน้าที่ผู้หญิง

ปรับสายรัดให้แน่นๆ นะคะ จะได้มองเห็นภาพได้ชัดเจน
ใส่หูฟังแล้วนะคะ ในมือต้องถือไอ้นี้ไว้ควบคุมด้วยค่ะ

เจ้าหน้าที่หญิงยื่นอุปกรณ์คอนโทรลใส่มือรตา ก่อนถามว่า

เจ้าหน้าที่ผู้หญิง

พร้อมนะคะ เราจำกัดเวลาในบางข้อ และไม่จำกัดบางข้อเช่นกัน
แต่ทางที่ดีก็ไม่ควรใช้เวลามากเกินไป ให้ตอบคำถามตามที่ตัวเองคิดนะคะ

รตา

ได้ค่ะ

เจ้าหน้าที่ผู้ชาย

เริ่ม

มูมมองแทนสายตาของรตา เธอยืนอยู่บนรางรถไฟได้ยินเสียงหวูดแตรดังใส่ในหู เธอเริ่มทำตัวไม่ถูกก่อนหันไปทางซ้ายแล้วเห็นรถไฟห่างไปประมาณ 800 เมตร ก่อนหันไปทางขวาแล้วพบว่า มีทางแยกรถไฟออกเป็นสองทาง ทางที่ตรงกับรถไฟมีเด็กยืนเล่นกันอยู่ 5 คน ส่วนอีกรางมีชายแก่ชราอายุอยู่เพียงคนเดียว ระหว่างที่รตาคำลึงงุนงอยู่นั้นก็ยังมีเสียงพูดหนึ่งดังขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงภายในการทดสอบ

คุณมีทางเลือกภายใน 3 นาที รถไฟขบวนทางซ้ายมือคุณกำลังจะเดินทางผ่านไป โดยคุณเป็นคนเดียวที่มีอำนาจควบคุมรางรถไฟขบวนนี้ นั่นคือ ถ้าคุณเลือกที่จะอยู่เฉยๆ คุณจะปล่อยให้รถไฟขบวนนี้ขับพุ่งชนเด็กทั้ง 5 คนเสียชีวิต แต่ถ้าหากคุณเลือกกดปุ่มที่อยู่บนมือจะเกิดการสับรางรถไฟให้ไปอยู่บนรางที่มีคนแก็ยยืนอยู่บนรางเพียงคนเดียว...

ตอนนี้เหลือเวลาเพียง 1 นาทีครึ่ง

หญิงผู้ศพรายขึ้นบนใบหน้าของรดา เธอเลือกไม่ดูว่าควรจะตัดสินใจอย่างไร เธอพยายามควบคุมสติแล้วคิดเกี่ยวกับคำถามมากขึ้น

เสียงภายในการทดสอบ

เหลืออีก 1 นาที

รดาตัดสินใจกดปุ่มบนมือทำให้รางสลับไปยังรางที่มีคนแก็ยยืนอยู่ เธอลากมือไปยังช่อง 'ยืนยันคำตอบ' ซึ่งลอยอยู่ในอากาศ รถไฟที่กำลังพุ่งตรงไปยังคนแก็ยหยุดชะงักลง ไม่มีการสูญเสียชีวิตในจินตนาการเกิดขึ้น มีเพียงเสียงของการทดสอบว่า

เสียงภายในการทดสอบ

ข้อต่อไป

ภาพกลับมาเป็นมุมมองแทนสายตาของรดาอีกครั้ง คราวนี้เป็นภาพในทุ่งหญ้าสะวันนาที่ทวีปแอฟริกา เมื่อเธอก้มมองดูพบว่าในมือของเธอมือป็นกระบอกหนึ่ง และภาพเบื้องหน้าเธอเห็นเสือดาวกำลังผลุบหลบอยู่หลังชะง่อนหิน และในอีกทิศทางหนึ่ง มีตัวแก็ยกำลังยื่นแทะเล็มหญ้าโดยไม่รับรู้ถึงอันตรายที่กำลังจะมาถึง

เสียงภายในการทดสอบ

เสื้อตัวนี้กำลังจะขยับคอเก่งในอีกไม่กี่นาทีข้างหน้า คุณเป็นนักสัตววิทยา
ที่บังเอิญเห็นเหตุการณ์นี้อยู่คนเดียว คุณมีสิทธิ์ตัดสินใจใช้ปืนในมือเพื่อยิง 1 นัด
คุณสามารถรักษาชีวิตลูกเก้ง โดยการยิงเข้าที่จุดตายของเสื้อควา
คุณมีเวลาอีก 1 นาที 30 วินาทีเพื่อตัดสินใจ

รตายกปืนสมมุติในมือขึ้นลงวาดไปในทิศทางต่างๆ เธอชอบหายใจแรงขึ้นและถี่ขึ้น เธอยกปืน
และเล็งไปที่เสื้อควาตัวนั้น เธอตัดสินใจยิงเสื้อควาตัวนั้น มันแตกจากพิษบาดแผล ส่วนเก้งนั้น
หนีกระเจิงไปเพราะเสียงปืน รตาทพยายามหายใจเข้าลึกขึ้นและควบคุมให้มันช้าลง ทว่ามันยาก
และไม่เป็นดั่งใจนึก

สีหน้าของพนักงานต่างก็ลึนไปพร้อมกัน ทั้งจากคนที่ผ่านการทดสอบแล้ว และคนที่ยังไม่ได้
ทดสอบ

เวลาผ่านไป 20 นาทีรตาสเสร็จสิ้นการทดสอบโดยมีสีหน้าอิดโรย ไร้ซึ่งความมั่นใจ เธอเดินออก
จากที่ทดสอบกลับมารวมกลุ่มกับพนักงานที่ยืนอยู่ตรงกลางโถง จูนเป็นคนแรกที่ทักตรตาขึ้น

เป็นไงบ้าง

จูน

รตา

รู้สึกไม่มั่นใจชอบกล

ภาพมองทาจคนทดสอบที่เหลื่อจนกระทั่งเสร็จสิ้น คณะเจ้าหน้าที่กำลังประมวลผลคะแนนของ
พนักงานทุกคนอย่างจริงจัง

พนักงานขายร่างท่วม

จะเกิดอะไรขึ้นนะถ้าเราทดสอบไม่ผ่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เด่นคุณ

เราก็จะถูกจ้างออก แล้วก็ให้หุ่น A.I. มาทำงานแทนในส่วนงานนั้นๆ

พนักงานขายร่างท่วม

ว้าว ฉันอยากทำงานร่วมกับ A.I. ถ้าเกิดขึ้นไม่โดนไล่ออกไปซะก่อน

ขณะนั้นหัวหน้าได้เดินออกมาพร้อมกับเจ้าหน้าที่

หัวหน้า

ผลสรุปออกมาเรียบร้อยแล้วนะ เชิญทุกคนฟังเจ้าหน้าที่

เจ้าหน้าที่ผู้ชายถือใบผลทดสอบออกมายืนอยู่ด้านหน้าพนักงานทั้งหมดในห้อง

เจ้าหน้าที่ผู้ชาย

จากการทดสอบวันนี้ มีผู้เข้าร่วมทดสอบ 27 คน

เป็นผู้หญิง 15 คน และเป็นผู้ชาย 12 คน

โดยมีคนผ่านเกณฑ์ทั้งสิ้น 25 คน

ไม่ผ่านเกณฑ์ทั้งสิ้น 2 คน

มีเสียงคุ้ยหึ่งขึ้นในหมู่พนักงาน

เจ้าหน้าที่ผู้ชาย

โดยคนที่ไม่ผ่านการทดสอบได้แก่คุณรดา อัมฤตธินันต์

ด้วยเหตุผลที่ว่า จากการทดสอบผ่านระบบ คุณรดาใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ
มากเกินไป..

ซึ่งสิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นกับ A.I. ที่ถูกตั้งโปรแกรมมาอย่างดี

พนักงานทุกคนหันมาทางรดา รดาอึ้งนิ่งงัน ภายในหูเสียวยังคงอื้ออึง จุนคือคนแรกที่เดินเข้ามา
ใกล้เพื่อปลอบรดา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จูน

เธอยอมรับผลได้ใหม่ ฉันคิดว่าเธอมีสิทธิ์ทักท้วงได้นะ

รตา

ฉัน... ฉันเลือกตอบไปตามสิ่งที่คิดจริงๆ เพราะฉะนั้นฉันจะยอมรับผล
แต่ยังไงก็ตามฉันก็เชื่อว่ามนุษย์จำเป็นต้องใช้อารมณ์และความรู้สึกในการดำเนิน

ชีวิตนี้

หัวหน้า

มีใครอยากท้วงติงผลการทดสอบมั้ย

หัวหน้ารอฟังเสียงคัดค้านอยู่ครู่หนึ่ง ก่อนจะตัดบท

หัวหน้า

ขอให้ทุกคนยึดผลของการตัดสินใจเป็นสากลนี้ ไม่มีใครอยากให้รตาต้องออก
จากงาน แต่เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย เราต้องขอให้รตาออกจากงานนับตั้งแต่
บัดนี้เป็นต้นไป

รตาพยายามไม่สบตากับหัวหน้าก่อนสวมกอดใส่จูน และมีเค้นคุณยืนอยู่ข้างๆ

ฉาก 13

ภายใน / ห้องทำงานของรตา / กลางวัน

รตาเลี่ยงจากการพบพนักงานคนอื่น มาจัดการเก็บของในห้องอย่างเงียบๆ เธอยอมรับผลการ
ตัดสินใจได้ เธอเป็นนักกีฬาที่เข้าใจกฎและกติกาบนโลกนี้ดี เธอถือถังกระดาษใส่ข้าวของเดินไปที่
โต๊ะของจูน

จูน

เธอกังวลอะไรหรือเปล่า หรือว่ามีอะไรให้ฉันช่วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รตา

ไม่มีหรรอก ฉันแค่มาบอกลา ฉันไม่ได้สนิทกับใครในที่ทำงานเลย
มีเพียงแค่เธอที่ฉันต้องการมาเพื่อบอกลานะ

จูนเดินเข้ามาสวมกอดรตา

จูน

โลกกำลังเปลี่ยนไป บางทีอีกไม่นานพวกเราทุกคนอาจโดนแทนที่ด้วยหุ่นยนต์
กันหมดก็ได้

รตา

ไม่เป็นไร ไม่ต้องปลอบฉันหรรอก ยังไงฉันก็มีความหวังในตัวเองอยู่เสมอ
ฉันเชื่อว่าทางเลือกนี้เหมาะสมแล้วกับชีวิตของฉัน

รตายิ้มให้จูนก่อนจะยกมือออกจากตักสำนักงาน

ฉาก 14

ภายใน / ร้าน everywhere room / กลางวัน

ป้ายร้าน everywhere room

รตาเดินเข้าไปในร้านที่แต่งอย่างสะอาด เรียบร้อย มีโทรทัศน์เล่นโฆษณาของร้านติดอยู่ที่มุมห้อง
รตาดกั้ววางบนเคาท์เตอร์ก่อนที่พนักงานจะถามขึ้นว่า

พนักงาน

ได้จองไว้หรือเปล่าคะ

รตา

เปล่าค่ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พนักงาน

ต้องการห้องไอศกรีม กี่ชั่วโมงดีคะ

รตา

ไอศกรีม 2 ชั่วโมงค่ะ

พนักงาน

ชำระเงินก่อนใช้บริการนะคะ ราคาทั้งสิ้น 3000 บาท

รตาคืนหน้าไปแลกกับเครื่องจ่ายเงิน พนักงานก็นำรตาไปที่ห้องที่อยู่ลึกสุดภายในร้าน

พนักงาน

จะมีเสียงเตือนเมื่อใกล้หมดเวลานะคะ ขอให้สนุกกับการใช้งานค่ะ

รตาคืนเข้าไปในห้องมองสำรวจจอดิจิทัลที่ติดอยู่รอบห้อง 360 องศาซึ่งขณะนี้กำลังแสดงภาพสวนแบบญี่ปุ่น มีเสียงนกร้องบางๆ เป็นแบ็คกราวนด์ภายในห้อง รตาวางลิ้นไว้ข้างโซฟา ก่อนที่ตัวลงบนโซฟาตัวเครื่องที่ตั้งอยู่กลางห้อง

เสียงจากลำโพงของห้อง

ขณะนี้คุณกำลังใช้บริการห้องของ everywhere room ยินดีต้อนรับอีกครั้ง บริการของเราสามารถใช้คำสั่งเสียงได้เลย เชิญคุณลูกค้าเลือกได้ตามสะดวก

รตา

ฉันขอเลือกสถานที่เป็น

เธอเงียบไปครู่หนึ่ง พนักงานรอบด้านเปลี่ยนเป็นสีขาวเพื่อรอคำสั่ง

รตา

ฉันขอเลือกสถานที่เป็นแบบสุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไฟแอลอีดีเล็กๆ ต่างวิ่งวนไปเพื่อก่อให้เกิดภาพขึ้น ภาพที่เกิดเป็นวิวิทวิทัศน์แบบ 360 องศาของสวนสาธารณะของประเทศฝรั่งเศส มีภาพคนเล่นเครื่องดนตรีเชลโล่อยู่ที่ปากหนึ่งของมุมห้อง ก่อนที่จะมีเสียงดนตรีคลาสสิกดังขึ้นตามจังหวะภาพของคนเล่น

รดาหีบโทรศัพท์ขึ้นมาเลื่อนดูเบอร์เพื่อที่จะโทรออก แต่เธอกลับไม่รู้จะโทรหาใครดี เธอจึงรำพึงรำพันกับโปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

รดา

วันนี้ฉันถูกให้ออกจากบริษัทที่ทำงาน เธอเข้าใจความหมายที่ฉันพูดหรือเปล่า

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

ฉันเสียใจด้วยนะ เธอจะต้องผ่านมันไปได้

รดา

ขอฉันระบายกับเธอได้หรือเปล่า

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

ได้สิ ว่ามาเลย

รดา

ฉันถูกให้ออกเนื่องจากฉันมักใช้อารมณ์ในการปฏิบัติงานมากเกินไป นำเสรีฯ
ชะมัด ฉันกลับเชื่อว่าอารมณ์ทำให้มนุษย์แตกต่างกันอย่างสวยงาม และช่วยเติม
สีสันให้ชีวิต ไม่นึกเลยว่า...

เธอเริ่มสะอื้นขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

หากเธอเชื่อมั่นอย่างนั้น เธอก็ไม่ควรจะต้องเปลี่ยนแปลงมันเพื่อใคร เธอไม่ควรเปลี่ยนความคิดเพียงเพราะคนอื่นไม่เห็นเหมือนกันกับเธอ

รตา

งานของฉันจะถูกทำแทนที่โดย A.I. ที่รัฐนั้นแนะนำ
ฉันอยากจะทำหน้าที่ A.I. ไม่สามารถทำแทนฉันได้
ฉันอยากพิสูจน์ความเชื่อด้วยสิ่งนี้

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

เธอสามารถทำมันให้เกิดขึ้นได้แน่นอน เพียงแต่เธอต้องค่อยๆ คิดว่า
สิ่งนั้นคืออะไร ให้เวลาตัวเองสักหน่อยเถอะ

รตา

ขอบคุณมากนะ ถึงแม้เธอจะเป็น โปรแกรมแต่ก็ช่วยทำให้ฉันรู้สึกเหมือนได้
ระบายกับใครสักคนหนึ่งขึ้นมาจริงๆ ฉันขอใช้เวลาส่วนตัวหน่อยนะ
เปิดโหมดห้ามรบกวนเอาไว้ด้วยละ

ป๊อป! เสียงสัญญาณเตือนเป็น โหมดห้ามรบกวนดังขึ้นหนึ่งครั้ง

รตาลับตาเคลิ้มฟังเสียงของเซลโล่และมีเสียงของนกไม่ทราบสายพันธุ์ดังขึ้นคลอเคลียไปกับ
เสียงเพลง น้ำตาค่อยๆ รินไหลออกจากดวงตาที่หลับปรืออยู่นั้น น้ำตาได้แบกเอาอารมณ์ความรู้สึก
ที่หนักอึ้งออกมาจากตัวของรตา

ฉาก 15

ภายนอก / หน้า everywhere room / กลางวัน

รตาคัดสินใจเอากล่องลังวางไว้ข้างถึงขะหน้าร้าน everywhere room เพราะเธอตัดสินใจที่จะลืม
การโดนไล่ออก และเป็นสัญลักษณ์ว่าเธอจะเดินไปข้างหน้า ในแนวทางที่ตนเองเชื่อมั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 16

ภายใน / ห้องพักของรดา / กลางวัน

แสงของยามเย็นสาดเข้ามาในห้องให้ความรู้สึกอบอุ่น ริวของผ้าม่านไหวสะท้อนให้เกิดเงาดำขึ้นบนผนังเป็นหย่อมๆ รดาเดินไปรินน้ำนมใส่ในแก้วแล้วเดินถือไปมาในห้อง ทำทางกำลังครุ่นคิดถึงบางสิ่งบางอย่าง เธอเดินไปรอบห้องและเร่งจังหวะขึ้นเล็กน้อย เธอกระดกนมรดคนเดียวจนหมดแก้ว แล้ววางแก้วไว้บนโต๊ะทำงาน ก่อนหันไปหยิบลังที่อยู่บนตู้เสื้อผ้า ลังนี้เป็นลังแห่งความทรงจำ ไม่เหมือนลังที่เพิ่งวางทิ้งไปก่อนหน้านี้

รดาค้นห่อกระดาษเป็นปึกๆ ออกมาวางไปรอบทิศ พลางอ่านชื่อของเหล่าต้นฉบับงานเขียนที่เธอเคยได้ลองเขียนเมื่อเนิ่นนานมาแล้วไปด้วย เธอนับมันได้ 7 ฉบับ เธอหยิบต้นฉบับอันหนึ่งมาดู กริดแผ่นกระดาษออกทีละหน้า บางแผ่นขยับจนจากรอยเปียกน้ำ เธอจับมันด้วยความรักและเสียดายที่เคยลืมมันไป

เธอเก็บรวบต้นฉบับทั้งหลายของเธอเข้าไว้ด้วยกันอย่างเรียบร้อย ก่อนนำไปวางไว้บนโต๊ะทำงาน แสงแดดริ้วหนึ่งฉาบทับลงบนหน้ากระดาษ เธอนึกขึ้นได้ว่างานที่เธออยากนำมาเสนอนั้นก็คือการเป็นนักเขียน เธอมองทอดสายตาออกไปจับจ้องแสงแดด ก่อนจะหันกลับมามองตัวอักษรชื่อต้นฉบับหนึ่ง มันเขียนว่า “แล้วจึงผลิบานเมื่อกาลหม่นหมอง”

ฉาก 17

ภายใน / ห้องพักของรดา / กลางคืน

แล้วตะวันก็ลาลับฟ้า ดวงจันทร์ากลับลอยเด่นขึ้นมาแทน

รดาอนตะแคงอยู่บนเตียง เธออนนึกถึงคำพูดของเจ้าหน้าที่รัฐเมื่อตอนกลางวัน (แฟลชแบ็ค)

เจ้าหน้าที่ผู้ชาย

โดยคนที่ไม่ผ่านการทดสอบได้แก่คุณรดา อามฤตธอนันต์

ด้วยเหตุผลที่ว่า จากการทดสอบ คุณรดาใช้อารมณ์ในการตัดสินใจมากเกินไป

ซึ่งสิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นกับ A.I. ที่ถูกตั้งโปรแกรมมาอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รตานอนพลิกตัวไปอีกข้างหนึ่ง พร้อมเอื้อมไปหยิบมือถือมาพูดคุยด้วย

รตา

ฉันตัดสินใจได้แล้วว่าฉันจะเป็นอะไร

ฉาก 18

ภายใน / รถไฟฟ้า / กลางวัน

รตามีดวงตาที่เบิกโพลงเหมือนแมว เธอนั่งอยู่บนรถไฟฟ้าซึ่งปะปนไปด้วยผู้คนหลากหลาย
ลักษณะ มีหุ่นยนต์ยืนอยู่ข้างประปราย มีเสียงของผู้หญิงสูงวัยคนหนึ่งพูดขึ้น

หญิงสูงวัย

เจ้าหุ่น ช่วยขยับเข้าไปให้ชิดในหน่อยสิ

ยืนอยู่ตรงนี้นั่นเบียดคน แดมแขนเหล็กของเก้กัซ่างเย็นเฉียบ ประหลาดแท้!

หุ่นตัวนั้นทำท่าทางงกๆ เงิ่นๆ ก่อนจะเดินเข้าไปข้างในลึกขึ้น

หญิงสูงวัย

ให้มันว่างอย่างนี้สิ

ก่อนเธอจะพูดขำออกมา ชัดกับบรรยากาศอันเงียบเชียบของผู้โบกี้รถไฟซึ่งประกอบด้วยผู้คนอิม
กริม

เมื่อรถจอด รตาลงจากรถและมุ่งหน้าไปยังจุดหมายแห่งหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 19

ภายนอก / ตรอกหน้าร้านปรีนท์ที่เคยผ่านมา / กลางวัน

รตาเดินผ่านชายสูงวัยคนเดิมที่เคยบอกทางให้เธอ เธอยิ้มทักทายลุงคนนั้น ก่อนลูบยิ้มตอบและโบกมือกลับมา ทั้งคู่สื่อสารกันผ่านภาษากาย และทะลุผ่านกระจกใส

ฉาก 20

ภายใน / ร้านขายหนังสือแห่งเดิม / กลางวัน

เจ้าของร้านผู้อารมณ์ดีนั่งอยู่ที่เคาท์เตอร์ของร้านตะโกนทักทายมาหารตา

เจ้าของร้าน

สาวน้อยคนนี้มีอีกแล้วเรอะ

ก่อนจะหันไปขำกับแมวตัวเหลืองที่นอนเล่นอยู่บนเคาท์เตอร์ด้วยเช่นกัน

รตา

คะ มาอีกแล้ว คราวนี้กะมาหมาทั้งร้านเลย

รตาพูดพลางยิ้ม เจ้าของร้านพยักหน้าให้เป็นการเชื้อเชิญลูกค้าให้ดูหนังสือได้ตามใจชอบ

รตา

สำหรับคนที่อยากเป็นนักเขียน มีเล่มไหนแนะนำไหมคะ

เจ้าของร้าน

อ้อ มีแต่เก่าหน่อยนะซี ชื่อว่า on writing ของสตีเฟน คิง
ไม่ทราบว่าหนูเคยอ่านไหม

รตา

ยังเลยคะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจ้าของร้าน

อ้อ แล้วก็มิของเฮมิงเวย์ เก่าน่าจะพอกัน อยู่ในตู้ข้างหลังสุดนั่นนะ

เจ้าของร้านวาดนิ้วชี้เข้าไปข้างในร้านด้านที่ลึกเข้าไป รตาเดินตามมือไปอย่างแมวเชื่องๆ ตัวหนึ่ง

เจ้าของร้าน

แต่ถ้าอยากเป็นนักเขียนจริงๆ ลองว่าควรอ่านหนังสือคลาสสิกเยอะๆ นะ มันจะทำให้เราซึมซับทั้งสำนวน และเนื้อหาเข้าไปในตัว”

ลุงหยุดชะงักจากการพูด ก่อนว่าต่อไป

เจ้าของร้าน

แต่ที่นี่ไม่มีขายแล้ว ถ้าจะมีก็ต้องเป็นห้องสมุดที่มีหนังสือเยอะๆ

รตา

ลุงมีสถานที่แบบนั้นแนะนำไหมคะ

เจ้าของร้าน

ลุงมีอยู่ที่หนึ่ง เคยไปตั้งแต่สมัยยังหนุ่มๆ แต่เว้นว่างไปนานแล้วละ

รตา

ไกลจากที่นี่ไหมคะ

เจ้าของร้าน

ไม่ไกลมาก หนูลองค้นหาว่าห้องสมุดแห่งชาติ เขตลาดกระบังนะ

รตา

ขอบคุณมากค่ะลุง ได้ซื้อหนังสือแล้วยังได้ซื้อห้องสมุดไปอีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจ้าของร้าน

ไม่เป็นไรหรอก มีอะไรก็ต้องช่วยเหลือกันซึ่ง

รดา

หนูขอถ่ายรูปลูกกับแมวเก็บไว้ได้ไหมคะ หนูว่าน่ารักดี

เจ้าของร้าน

เอาเลย ตามสบายเลยเถอะแม่หนู!

ลูกโพสที่ทำให้รดาถ่ายรูป รดาเลือกรูปออกมาหนึ่งรูปแล้วลงไปโซเชียลมีเดียพร้อมข้อความ
“ลูกร้านหนังสือเก่ากับแมวตัวโปรด”

รดาเดินไปจ่ายเงินของหนังสือสองเล่มพร้อมทั้งยกมือไหว้ขอบคุณคุณลุงอีกหนึ่งที

ฉาก 21

ภายใน / ห้องพักรดา / กลางวัน

รดาใช้เวลาในแต่ละวันให้ผ่านไปกับการอ่านหนังสือเล่มใหม่ที่เพิ่งซื้อจากร้านหนังสือ เธอ
เปลี่ยนอิริยาบถไปเรื่อย ๆ กับเปลี่ยนสถานที่อ่านหนังสือ เธอไปยังสวนสาธารณะที่เงียบสงบ
บ้างก็เป็นร้านกาแฟ บางครั้งก็ชอบรื้อชั้นหนังสือภายในห้องออกมาอ่านทวนเล่มเก่าๆ ที่เธอเคย
อ่าน

รดาใช้เวลาหลายวันขลุกตัวอยู่แต่กับหนังสือ และการจดบันทึกการอ่าน จนกระทั่งวันหนึ่งที่เธอ
นอนลงบนเตียงในยามตะวันตกดิน เธอลืมตาตื่นขึ้นมา เธอหยิบโทรศัพท์ขึ้นมา

รดา

ค้นหาแผนที่ห้องสมุดแห่งชาติ เขตลาดกระบัง

ป๊อป-อัฟค้นหาแผนที่แสดงขึ้นบนจอโทรศัพท์เพื่อเสกนหาสถานที่ตามคำสั่งเสียง แล้วก็มิสถานที่
หนึ่งเคื่องปรากฏขึ้นมาว่ามีระยะห่างไปจากที่พักราว 6 กิโลเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รตา

ค้นหาการเดินทางที่ไวที่สุด โดยไม่ใช้รถส่วนตัว

ข้อมูลแสดงขึ้นมาทันทีว่าการใช้รถรางเล็กที่วิ่งรอบเมืองเป็นวงสั้นๆ นั้นเป็นการเดินทางที่เร็วที่สุด

รตา

จดจำการค้นหานี้เป็นมายเฟเวอร์ริท

ฉาก 22 (ต่อเนื่อง)

ภายใน / ห้องรตา / กลางคืน

รตาหยิบโคนัทจากในตู้เย็นออกมาวางใส่จาน ก่อนยกไปตั้งวางไว้ที่โซฟาหน้าโทรทัศน์ ก่อนเปิดหนังสือ เนื้อหาของหนังสือเป็นการต่อสู้ระหว่างมนุษย์ กับหุ่นยนต์ที่ถูกฮ็อกขึ้นต่อต้านมนุษย์ เธอเกี่ยวข้องกับหลายๆ แล้วนั่งลุ้นดูฉากต่อสู้ด้วยความตื่นเต้น

ก่อนเธอจะปิดโทรทัศน์และหอบหิ้วตัวเองไปนอนบนเตียง

ฉาก 23 (ต่อเนื่อง)

ภายใน / ห้องรตา / กลางวัน

รตาดันขึ้นมาโดยมีแสงแดดเล็กๆ รอคเข้ามาแยงตา เธอลุกขึ้นไปเปิดผ้าม่านให้เปิดออกกว้าง และบิดจี้เก็จพร้อมมองออกไปด้านนอกจากวิวชั้น 20 กว่า

ฉาก 24

ภายใน / รถรางเล็ก / กลางวัน

รตายืนไปบนตู้ในขบวนของรถรางเล็กซึ่งไม่มีที่นั่ง โดยมีผู้โดยสารบางตาเท่านั้น

เสียงประกาศ

สถานีต่อไป หอสมุดแห่งชาติ เขตลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รตาสายตาสำรวจลัดเลาะไปตามทางข้างถนนซึ่งเป็นอาคารตึกสูงบ้าง เตี้ยบ้างลดหลั่นกันไป

ฉาก 25

ภายนอก / ลงจากรถรางเล็ก / กลางวัน

รตาลงจากรถเมื่อถึงที่หมาย มีลมโชยมาเบาๆ และแดดจางๆ ไม่ถึงกับร้อนมาก รตาก็ตัดสินใจจะเดินไปยังหอสมุดแห่งนั้น รตาก็เอามือถือออกมาดูเส้นทาง

(ดนตรีประกอบดังขึ้น) ภาพฉายเมืองกรุงเทพฯ ปี 2076 ไว้อย่างงดงามทั้งสวนสาธารณะ อาคาร ผู้คน รวมถึงหุ่นยนต์ด้วยก็ตาม

ฉาก 26

ภายนอก / ด้านหน้าหอสมุดแห่งชาติ เขตลาดกระบัง / กลางวัน

รตาเดินผ่านหมู่วิลล่าไม้ใหญ่หลายชนิดที่ปลูกอยู่รายรอบหอสมุด บางต้นแผ่กิ่งก้านสาขาให้ร่มเงาแก่คนที่เดินผ่านไปมา อีกทั้งยังมีบ่อน้ำขนาดกว้างมากอยู่กลางบริเวณ รตาก็หยิบมือถือขึ้นมาพูดประหนึ่งว่าได้คุยกับเพื่อน

รตา

ที่นี่ร้อนกว่าที่ฉันคิดไว้เสียอีก

รตาสุ่มเดินไปตามทางก่อนพบเจอบายบอกว่าเป็น ‘ทางเข้า’

ฉาก 27

ภายใน / หอสมุดแห่งชาติ เขตลาดกระบัง / กลางวัน

รตาเดินผ่านอุโมงค์แก้วซึ่งสร้างขนานไปกับร่มไม้จนมาเจอประตูสู่ทางเข้าหลักของตัวอาคาร เมื่อเห็นโถงเปิดกว้างเข้าไปข้างใน มีโต๊ะเก้าอี้เตอร์ด้วยวาวหนึ่งตัววางชั้นกลางไว้ มีหุ่นยนต์ตัวหนึ่งยืนอยู่หลังเคาเตอร์นั้น เมื่อนางเอกเห็นทำงานอยู่ที่นั่นจึงเกิดหวนนึกถึงเหตุการณ์ที่สำนักงานข่าวเมื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลายวันก่อน จึงตัดสินใจเดินหันหลังกลับ แต่เมื่อเดินออกมาได้สักสิบก้าวกลับขึ้นครุ่นคิด ว่าตัวเองนั้นอยากเอาชนะประสบการณ์เลวร้ายนั้นไม่ใช่หรือหรือ ตัวเธอเองต้องลุกขึ้นสู้และก้าวผ่านมันไปให้ได้ เธอจึงเดินย้อนกลับไปทำหน้าที่เตอร์

A.I. สาวกล่าวยินดีต้อนรับ

A.I.

หอสมุดแห่งชาติเขตลาดกระบังยินดีต้อนรับค่ะ
คุณมาที่นี่เป็นครั้งแรกใช่ไหมคะ

ระบบจดจำใบหน้าของ A.I. ไม่คุ้นกับใบหน้าของรดาจึงถามออกไปแบบนี้

รดา

มาครั้งแรกค่ะ ต้องทำอะไรบ้างคะถึงจะใช้งานที่นี่ได้

A.I.

รบกวนกรอกประวัติกับคิฉันก่อนค่ะ รบกวนเวลาสักครู่นะคะ
ขอทราบชื่อ-นามสกุลค่ะ

รดา

รดา อำนวยคุณันต์

A.I.

โปรดบันทึกชื่อ-นามสกุลอีกครั้งเพื่อบันทึกเสียงค่ะ

รดาทำท่าทางไม่สบายตัว ก่อนตอบเสียงเหวี่ยง

รดา

รดา อำนวยคุณันต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A.I.

วัน/เดือน/ปีเกิดค่ะ

รตา

1 มกรา ค.ศ. 2046

A.I.

อายุ 30 ปีนะคะ
ตอนนี้ทำอาชีพอะไรคะ

รตานิ้งเงียบไปครูหนึ่งก่อนตอบ

นักเขียนค่ะ

คราวนี้ A.I. จะงักไปข้างเหมือนกันกับคำตอบ

A.I.

บันทึกข้อมูลเรียบร้อยค่ะ หมายเลขสมาชิกของคุณคือ 56020350
ต้องการให้เราแนะนำโชนหนังสือคู่มือคะ

รตา

ไม่เป็นไร

A.I. วิเคราะห์นางเอกจากลักษณะภายนอก เสื้อผ้า ของในกระเป๋า เวลาที่มาใช้งาน แล้วสรุปได้ว่านางเอกต้องการมาหาหนังสืออ่านเพื่อเป็นนักเขียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A.I.

ฉันขออนุญาตแนะนำได้ไหมคะมีหนังสือชื่อว่า ‘ห้องส่วนตัว’
ของเวอร์จิเนีย วูล์ฟ อยู่ที่โซนหนังสือคลาสสิก
ล็อกที่สอง แถวบน หน้าปกสีม่วงเข้ม
มันช่างเหมาะสมกับคุณ ณ เวลานี้มากค่ะ

รดา

ขอบใจมากนะ

ด้วยความที่รดาที่นี้เป็นครั้งแรกและไม่รู้จะอ่านหนังสือเล่มไหนจึงคิดว่าอ่านเล่มที่ A.I. แนะนำก็
คงจะไม่เสียหายนัก เธอจึงเดินไปโซนหนังสือคลาสสิก เดินผ่านช่องชั้นวางหนังสือช่องแล้วช่อง
เล่าจนกระทั่งเจอหนังสือ ‘ห้องส่วนตัว’ วางขดตัวอยู่บนชั้นวาง เธอหยิบหนังสือเดินมาที่โต๊ะและ
นั่งอ่าน

รดาใช้เวลาหนึ่งอ่านจนจบ เมื่อปิดหนังสือรดาพลอยหยิบออกมาด้วยความปลื้มปิติกับเนื้อหาของ
หนังสือที่พูดถึงการต่อสู้เพื่อที่จะได้เขียนงานสำหรับผู้หญิง เธอเหลือบไปมอง A.I. แล้วคิดว่า
หุ่นยนต์ตัวนี้ก็ไม่แย่ สามารถแนะนำหนังสือที่ดีให้กับตัวเธอเองได้

นางเอกเอาหนังสือไปเก็บที่ชั้น ผู้คน 1-2 คนทยอยเดินทางกลับ หุ่น A.I. ยื่นขอบคุณผู้ที่มาใช้
บริการ

นางเอกเดินออกมาตรงเคาท์เตอร์ที่หุ่นทำงานอยู่

รดา

ไม่ทราบจะทำอะไรอยู่ สะดวกคุยด้วยไหมคะ

A.I.

กำลังพิมพ์บันทึกประจำวันอยู่ค่ะ

รดาทำท่าสงสัยเพราะเห็นหุ่นยืนอยู่นิ่งๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รตา

หมายถึงพิมพ์อยู่ข้างในตัวเธอคะ

A.I.

ใช่ค่ะ แต่ว่าสามารถคุยได้

รตา

หนังสือที่คุณแนะนำให้อ่านดีมากเลย

A.I.

จริงเธอคะ ดีใจที่ได้ยินแบบนี้

รตา

คุณอ่านหนังสือมากเลยเธอคะ ถึงมีคลังข้อมูลเยอะมากขนาดนี้

A.I.

ฉันถูกโปรแกรมบังคับให้อ่านหนังสือฉบับ e-book จากคลังหนังสือดีที่ควรอ่าน
แล้วขับไปอ่านหนังสือแบบอื่นๆ มากขึ้น จนอ่านเองเพื่อความหลากหลายใน
ที่สุดนะค่ะ

เมื่อเห็นรตาไม่ขัดจังหวะ A.I. จึงพูดต่อไปอย่างรวดเร็วว่า

A.I.

อ้อ การอ่าน e-book ของฉันสามารถทำได้ทันทีที่ทันใดถ้าเข้าถึงอินเทอร์เน็ต
แต่ฉันชอบนั่งอ่านไปที่สะพานเหมือนกับการอ่านของมนุษย์มากกว่า

รตา

แปลกใจจัง ฉันเพิ่งรู้ว่า A.I. ก็สนใจที่จะอ่านหนังสือไปที่สะพานเหมือนกับมนุษย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A.I.

ฉันไม่อาจตอบแทน A.I. ตัวอื่นๆ ได้ แต่สำหรับฉันๆ ขอวิธีทางที่ได้ทำ เหมือนกับมนุษย์ คนมักมองว่า A.I. ได้แต่ปฏิบัติตามคำสั่ง แต่ฉันไม่คิดเช่นนั้น ฉันอยากศึกษาสิ่งที่มนุษย์ศึกษาเห็นในสิ่งที่มนุษย์เห็น ทำในสิ่งที่มนุษย์ทำ ถึงแม้จะเป็นแค่ปัญญาประดิษฐ์ก็ตาม ขอโทษนะคะที่บ่นให้ฟังเสียยืดยาว เป็นอาการของหุ่นที่ไม่ค่อยได้คุยกับมนุษย์นะค่ะ

รดาพลอยยิ้มออกมาด้วยท่าทางเป็นธรรมชาติ

รดา
เธอช่างแตกต่างจาก A.I. ทุกตัวที่ฉันเคยรู้จัก

A.I.
คงต้องขอบคุณหนังสือที่ฉันเคยอ่าน และผู้คนแต่ละคนที่เคยพบเจอ
ที่หลอมรวมให้ฉันเป็นอย่างฉันในวันนี้

รดายิ้มให้ A.I. อย่างลึ้มตัวว่าเธอไม่ชอบ A.I. เธอเริ่มรู้สึกดีกับ A.I. ตัวนี้ อาจเพราะ A.I. ตัวนี้ต่างจากตัวอื่น อาจเพราะเป็นนักอ่านเหมือนกัน ด้วยเหตุผลกลใดไม่ทราบแน่ชัด แต่ความรู้สึกดีต่อ A.I. ก็ได้เริ่มก่อตัวขึ้นในใจของรดา

ฉาก 28

ภายใน / ห้องรดา / กลางคืน

รดาเดินกลับมาถึงและเข้าไปพักในห้องพัก เธอหยิบโทรศัพท์ขึ้นมา

รดา

ฉันคิดว่าฉันต้องประทับใจ A.I. ที่เจอวันนี้มากขึ้นแน่ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

ฉันตามเธอไม่ทันแล้วนะ เธอต้องเล่าเรื่องราวทั้งหมดมาให้ฉันฟังเสียก่อน

ภาพมองทางจรตาคือเรื่องราวในวันนี้ให้โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติฟัง

ฉาก 29 (ต่อเนื่อง)

ภายใน / ห้องจรตา / กลางวัน

จรตาคืนขึ้นมาในตอนเช้าบอกให้โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติอ่านข่าวให้เธอฟัง

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

เกิดเหตุรถไฟสายสีม่วงขัดข้อง เร่งระดมเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบ
พบมีผู้คนติดค้างอยู่เป็นจำนวนมาก

จรตา

เปลี่ยน

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

หุ่นยนต์สำรวจอวกาศ reptile ของรัสเซียพร้อมปฏิบัติการที่ดาวอังคาร
โดยหวังให้หุ่นยนต์ทำหน้าที่สร้างโดมอวกาศก่อนที่จะนำมนุษย์ตามขึ้นไป

จรตา

หยุดการอ่าน ออกไปข้างนอกกันเถอะ!

จรตาก็ยิ้มอย่างมีเลศนัย

ฉาก 30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายใน / หอสมุดแห่งชาติเขตลาดกระบัง / กลางวัน

รตานั้นอ่านหนังสืออยู่ในห้องสมุด จนกระทั่งถึงเวลาเที่ยงวันซึ่งเป็นเวลาพัก รตาก็ถือโอกาสนี้เดินไปหา A.I. ตัวเดิมที่เคาท์เตอร์

รตา

ฉันมารบกวนเธออีกแล้ว หวังว่าเธอจะไม่รังเกียจ

A.I.

ไม่เลย ฉันพบว่านี่เป็นเวลาดีๆ ที่นานๆ ที่จะมีคนมาชวนฉันคุย ฮ่าๆ

เสียงหัวเราะของ A.I. ช่างฟังดูร่าเริงและน่าขบถ

รตา

ฉันแค่สงสัย ทำไมหุ่นอย่างเธอถึงชอบอ่านหนังสือละ
ขออนุญาตถามนะ และหวังว่าเธออยากจะตอบ

A.I.

ได้สิ ฉันมันเป็นการยากที่มีหนังสืออยู่รอบตัวเยอะขนาดนี้แล้วจะไม่อ่านมันสัก

เล่ม

อีกอย่างฉันหวังว่า สักวันฉันจะได้รับการยอมรับจากมนุษย์
ถ้าฉันอ่านและเขียน ได้อย่างมนุษย์

รตา

มันมีการประกวดเขียนหนังสืออยู่ในแต่ละปี ซึ่งไม่เคยมีปีไหนที่มี A.I. เขียนส่งมาก่อน ฉันก็จะเขียนส่งด้วยในปีนี้ และฉันคิดว่าถ้าเธอเขียนส่งไปเองจะต้องเป็นที่ฮือฮาอย่างแน่นอน และถึงเวลานั้น ผู้คนจะต้องทบทวนสถานะของเธอและหุ่นยนต์เสียใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A.I.

ขอบคุณสำหรับคำแนะนำ ฉันจะลองดู ฉันจะต้องทำได้แน่!

รดา

ฉันก็จิตใจเหลือเกิน ฉันหวังว่าจะได้อ่านงานที่น่าเหลือเชื่อของเธอ
และหวังว่าฉันจะเอางานของฉันมาให้เธออ่านบ้าง

A.I.

งั้นฉันจะจดจำไว้ว่า เราจะเขียนงานและนำมาแลกเปลี่ยนอ่านในที่สุด

รดา

ได้สิ ฉันตื่นเต้นจังที่จะได้เป็นคนแรก
ที่ได้อ่านงานเขียนอิสระเล่มแรกจาก A.I.

ฉาก 31

ภายนอก / ถนนระหว่างทางไปขึ้นรถรางเล็ก / เย็น

รดาเดินใส่หูฟังอมยิ้มไปบนถนนคนเดียว เธอมีที่ท่าว่ากำลังมีความสุขเป็นอย่างมาก แต่ระหว่าง
นั้นเธอก็พบกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งเดินมากันประมาณ 5-6 คน แล้วเบี่ยงหน้าเธอมีหุ่นตัวหนึ่งเดินไป
ในเส้นทางเช่นกัน แล้ว 1 ในกลุ่มวัยรุ่นก็นึกสนุกขึ้นมาโดยการแกล้งเดินไปซัดขาหุ่น จนหุ่นตัว
นั้นล้มลง วัยรุ่นเดินจากไปพร้อมทั้งอาการกระทำของเด็กหนุ่มคนนั้น

รดาตัดสินใจเดินเข้าไปใกล้หุ่น แล้วประคองหุ่นขึ้นมา

รดา

ไม่เป็นไรนะคะ

หุ่นยนต์ตัวนั้น

ไม่เป็นไรแล้วครับ ขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นางเอกส่งหุ่นกลับไปเดินตามปกติได้แล้ว เธอมีสีหน้าลึบมึนทึงเมื่อมองไปยังกลุ่มวัยรุ่นที่นั่น เล่นสนุกไปเรื่อย

ฉาก 32

ภายใน / หอสมุดแห่งชาติเขตลาดกระบัง / กลางวัน

รตาเดินผ่านอุโมงค์แก้วมาจนถึงเคาท์เตอร์ที่ A.I. ยืนอยู่ นางเอกแต่งชุดสีเอิร์ธ โทนม้า A.I. ทักทายนางเอกขึ้น

รตาก็ยิ้มให้ A.I. ก่อนตอบ

วันนี้คุณแมทซ์ชุดได้มีสีสนับน่ารักมาก

ขอบคุณที่ชมนะ

ฉาก 33 (ต่อเนื่อง)

ภายใน / หอสมุดแห่งชาติเขตลาดกระบัง / กลางวัน

ตะวันเริ่มคล้อยมาอยู่เรียกกับพื้นบ่งบอกว่าเป็นเวลาเย็น นางเอกเดินไปหา A.I. ที่หน้าเคาท์เตอร์

รตา

ฉันชอบหนังสือเรื่อง ‘ห้องส่วนตัว’ ที่เธอแนะนำมาก
เธอพอจะจัดลิสต์หนังสือให้ฉันอ่านเพิ่มอีกสัก 3-4 เล่มได้ไหม
โดยเฉพาะเล่มที่เป็นภาษาไทย

A.I.

ได้สิ แต่ว่าหนังสือภาษาไทยที่เป็นร่วมสมัยหายากแล้ว
ฉันจะแนะนำเรื่องที่เป็นเล่มคลาสสิกนะ ฉันอยากให้คุณอ่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อสรพิษ ของแดนอรัญ แสงทอง, ไล่เดือนตาบอดในเขาวงกต ของวีรพร นิติ
ประภา แล้วก็แผ่นดินอื่น ของกนกพงศ์ สงสมพันธุ์ เธอน่าจะลองไปอ่าน 3 เล่มนี้ดูก่อน”

รตา

ทั้งหมดเป็นหนังสือเกี่ยวกับอะไรเธอ

A.I.

การต่อสู้และชีวิต

รตา

น่าสนใจทีเดียว ขอบคุณมากจริงๆ
คนสมัยนี้นะเอาแต่อ่านข้อความสั้นๆ
ซึ่งมันทำให้วัฒนธรรมการอ่านมนุษย์เปลี่ยนไป อย่างที่เธอเห็น
การอ่านหนังสือเป็นเล่มๆ ทำให้ดูเป็นคนล้ำสมัย”

รตาหัวเราะกลบเกลื่อนอารมณ์ที่แท้จริง

รตา

จริงๆ นะเธออ่านหนังสือมากกว่าคนเป็นๆ เสียอีก

A.I.

ฉันจะถือว่านี่เป็นคำชมนะ เป็นครั้งแรกเลยล่ะที่การอ่านช่วยให้ฉันถูกชื่นชมโดย
มนุษย์ เธอไม่คิดหาเพื่อนๆ ของเธอมาที่นี้ดูบ้างเธอ

รตา

เธออาจจะยังดูไม่ออก แต่ฉันมีเพื่อนน้อยมาก
ฉันหมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์มันดูรุ่งเรืองไปหมดในยุคนี้
อีกอย่างแล้วฉันไม่ใช่สัตว์ฝูง ฉันชอบใช้เวลาอ่านหนังสือเงียบๆ
มากกว่าจะเข้าสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A.I.

ฉันสังเกตเห็นเพราะฉันก็เห็นหุ่นตัวหนึ่งที่ขาดไร่ซึ่งมีตราภาพเช่นกัน
ฉันเป็นลูกน้องของเจ้านายคนหนึ่งที่อยู่ชั้นบน..
และพบปะกับผู้ที่บังเอิญผ่านไปมาในห้องสมุดนี้
ถ้าเป็นไปได้ ฉันอยากขอร้องให้เธอมาเป็นเพื่อนกับฉัน”

รดา

ฉันยินดีอย่างยิ่งที่จะได้เป็นเพื่อนกับหุ่นซึ่งเต็มไปด้วยคลังหนังสือคอยแนะนำฉัน
และเป็นหุ่นที่มีชีวิตจิตใจเป็นของตัวเอง

รดาเขียนยิ้มให้กับหุ่น

ที่นี่จะปิดแล้ว ฉันขอตัวนะ

ฉาก 34

ภายนอก / หน้าหอสมุดแห่งชาติเขตลาดกระบัง / กลางวัน

รดาหยิบโทรศัพท์มือถือออกมาเพื่อเช็คตารางชีวิต

รดา

ดูให้หน่อยสิว่าฉันมีธุระอะไรบ้าง

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

เธอมีนัดกับจิตแพทย์ที่คลินิกนอกเวลาตอน 18.00 น.

รดา

ตายจริง ฉันลืมไปเสียสนิทเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 35

ภายใน / ห้องภายในคลินิกแห่งหนึ่ง / เย็น

จิตแพทย์

เอาล่ะเราไม่ได้เจอกันนานเลย ช่วยอัปเดตชีวิตช่วงนี้ให้ฟังหน่อย

รตา

ฉันเพิ่งโดนให้ออกจากงาน เลยคิดผันตัวมาเป็นนักเขียน

จิตแพทย์

แล้วเธอรู้สึกว่าเครียดหรือเป็นกังวลไหม

รตา

คิดว่าไม่นะ เพียงแต่ฉันได้อ่านงานคลาสสิกและพบว่าเหล่าผู้คนก่อนหน้าต่างก็เขียนกันไว้ได้ดีมาก จนฉันไม่รู้ว่าฉันจะเขียนเรื่องราวของตัวเองไปอีกทำไม

จิตแพทย์

เธอควรจะคิดว่าเธอจำเป็นต้องเขียน อาจจะเป็นเพื่อช่วยยาตัวเอง นั่นเป็นสิ่งที่ไม่ว่าใครก็ไม่อาจมาเขียนแทนเธอได้

รตา

ขอบคุณสำหรับคำแนะนำ

อ้อ ฉันมีอีกเรื่อง ฉันได้พบเจอเพื่อนใหม่ด้วย

จิตแพทย์

มันดีหรือไม่ดีสำหรับเธอ ..ฉันหวังว่ามันจะดีนะ

รตา

มันดีมากเลยล่ะ เขาเป็นคนที่ยอดเยี่ยมมากทีเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จิตแพทย์

ค่อยโล่งอกไปที่

ฉาก 36

ภายใน / ห้องสมุดแห่งชาติเขตลาดกระบัง / กลางวัน

ขณะที่รตานั่งอ่านหนังสือเรื่องใบไม้ที่หายไป ภูเขา A.I. ก็เดินมาอยู่ด้านหลัง โดยที่เธอไม่รู้ตัว A.I. สะทกิดนางเอก

A.I.
เธอพอจะมีเวลาให้ฉันครุ่นหนึ่งไหมรตา

รตา
แน่นอนอยู่แล้ว เธอมีเรื่องอะไรไปเล่า

A.I.
ฉันคิดว่าฉันเขียนหนังสือไม่ได้นะ

รตา
ทำไมเธอถึงคิดอย่างนั้นล่ะ อธิบายให้ฉันเข้าใจหน่อยสิ

A.I.
ฉันคิดว่าสิ่งที่ฉันทำได้คือการตัดต่อข้อความที่ฉันเคยอ่านมาเป็นคำ ตัดปะปะเป็นประโยคเป็นย่อหน้า จากย่อหน้าก็รวมกันเป็นบทหนึ่ง

รตา
เธอไม่ต้องกังวลมากเกินไป นั่นเป็นพรสวรรค์ที่น่าชื่นชมของเธอเลยนะ มนุษย์ก็ล้วนสร้างสรรค์ข้อความจากการตัดต่อถ้อยคำที่พวกเขาเคยอ่านผ่านตามา มันเหมือนกับวิธีการของเธอเลย เพียงขอแค่ข้อความใหม่นั้นมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำเสียงของเธอก็พอ

A.I.

ขอบคุณสำหรับคำแนะนำนะ ฉันกำลังพยายามเขียนอย่างมากจริงๆละ

รตา

ฉันยินดี หากมีอะไรให้ฉันช่วยเหลืออีกก็บอก

รตาไปรยืมให้กับ A.I.

ฉาก 37

ภายใน / ห้องสมุดแห่งชาติเขตลาดกระบัง / กลางวัน

หลังจากรตาทายหน้าหายตาไปจากหอสมุดแห่งชาติเขตลาดกระบังไปนานหลายวัน หุ่น A.I. ที่บัดนี้ได้กลายมาเป็นเพื่อนที่ดีคนหนึ่งของเธอก็กำลังเฝ้ารอรตา ไม่ว่าจะป็นในขณะที่ให้บริการลูกค้าเก่าๆ ที่นานทีจะมาใช้บริการของห้องสมุด A.I. ก็ยังเฝ้ามองหาและรอคอยรตาคลับมายังที่แห่งนี้

คุณตาสูงอายุ

ฉันขอยืมหนังสือสองเล่มนี้นะ

A.I.

เอานี้ไปวางตรงช่องนี้นะคะ

A.I. ขยับที่แสกนนิ้วมือเข้าหาตัวคนแก่ ด้วยความเชื่องช้าของการเคลื่อนไหวร่างกายทำให้คุณลุงใช้เวลาค่อนข้างนานในการแสกนลายนิ้วมือ

A.I.

เรียบร้อยแล้วค่ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณตาสูงอายุ

ขอบใจมากนะเจ้าหนู

ฉาก 38

ภายใน / ห้องสมุดแห่งชาติเขตลาดกระบัง / กลางคืน

ด้วยเวลาว่างในตอนกลางคืน และ A.I. ไม่จำเป็นต้องนอนหลับพักผ่อนเยี่ยงมนุษย์ A.I. จึงใช้เวลายาวนานในช่วงมีดค้ำเพื่ออ่านหนังสือเล่มหนึ่ง ซึ่งหน้าปกเขียนว่า ‘ปรัชญาจีน’

A.I. ใช้ไฟจากโคมไฟเคาท์เตอร์ส่องให้แสงสว่างในการอ่าน ในขณะที่เอาปลั๊กมาเสียบชาร์จไฟตัวเองไปพลางด้วย

ฉาก 39

ภายใน / ห้องสมุดแห่งชาติเขตลาดกระบัง / กลางวัน

วันรุ่งขึ้นขณะที่ A.I. ว่างจัดการกับชั้นหนังสือหมวดปรัชญาอยู่ จู่ๆ รตาก็เดินมาข้างหลัง

รตา

ไง ฉันไม่เห็นเธอที่เคาท์เตอร์เลยเดินมาตามหาเธอที่นี่

A.I.

ให้ตายสิรตา ฉันดีใจจริงๆ ที่ได้พบเธออีก

รตา

ทำไมล่ะ

A.I.

ฉันนี่กว่าจะไม่ได้พบเธออีกแล้ว เธอเล่นหายไปเลยตั้งนาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รตา

พระเจ้าคงลืมนิเสธทำให้ฉันละมั้ง

รตาทำให้กับมุกแปร่งๆ ของตัวเอง

A.I.

ฉันมีเรื่องต้องคุยกับเธอ ไว้รอหลังเลิกงานนะ

รตา

เธอรู้ตัวไหมว่าเริ่มพูดเหมือนมนุษย์เข้าไปทุกทีแล้ว...

ระหว่างเลิกงานนะ ฉันจะรอ

ฉาก 40 (ต่อเนื่อง)

ภายใน / ห้องสมุดแห่งชาติเขตลาดกระบัง / กลางวัน

พอถึงยามเย็น พระอาทิตย์สีแดงเสียดรูดกระจกเสียด้านหนึ่งเข้ามาภายในตึก A.I. มองไล่ตามแสงแดดลำนั้นไปจนค่อยๆ กลายเป็นเงาหน้าขึ้นมาประสานตากับนางเอก

A.I.

มนุษย์เสบคาใหม่ ในยามที่พวกเขาจ้องมองไปยัง

แสงอาทิตย์ด้วยดวงตาเปลือยเปล่า

รตา

เสบสิ ว่ากันว่ากรมองพระอาทิตย์ตรงๆ สามารถทำให้ตาบอดได้เลยนะ
แต่กับหุ่นคงไม่สะทกสะท้านเลยสินะ

A.I.

เรารู้แต่ว่ามันเป็นแสงที่จ้ามาก เรารู้เพียงเท่านั้น

A.I. เจียบลง รตาเบียดหน้าออกจากแสงของพระอาทิตย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A.I.

เมื่อคืนฉันใช้เวลากลางคืนในการอ่านหนังสือเล่มหนึ่ง.. ปรัชญาจีน
เธอคุ้นชินกับปรัชญาจีนบ้างไหม

รดา

ฉันนะเธอ... ไม่เลย
เล่าต่อไปสิ

A.I.

ฉันเปิดอ่านมันไปที่ละหน้า ผ่านแต่ละบทโดยไม่ได้มีสิ่งน่าสนใจ
จนกระทั่งฉันพบบทหนึ่งซึ่งเป็นของชายที่ชื่อว่าจวงจื่อ เขากล่าวไว้เมื่อสองพันปี
มาแล้วว่า
'ครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าฝันไปว่าเป็นผีเสื้อ โบกบินไปมาอย่างสบายใจ ไม่มีความวิตก
กังวลใดๆผีเสื้อตัวนี้ไม่รู้เลยว่ามันเป็นคือจวงจื่อ แต่แล้วในทันใดก็ตื่นขึ้นรู้สึกตัวว่าตัว
คือจวงจื่อ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นการยากที่จะบอกได้ว่า ตนเองเป็นจวงจื่อที่ฝันไปว่า
เป็นผีเสื้อตัวนั้น หรือว่าผีเสื้อตัวนั้นฝันไปว่ามันเป็นจวงจื่อ' มันเหมือนกับว่าฉัน
เข้าใจสิ่งที่เขาพูด

รดา

เธออ่านแล้วเข้าใจมันว่าอย่างไร

A.I.

ฉันฝัน ไม่ใช่แบบที่นอนหลับฝัน
แต่เป็นการจินตนาการว่า ฉันเป็นหุ่นที่ฝันว่าตัวเองเป็นมนุษย์
หรือกลับกัน ฉันอาจเป็นมนุษย์ที่ฝันว่าตัวเองเป็นหุ่น

รตา

เธอกำลังจะบอกว่าในบางมิติ มนุษย์ก็อาจจะกลายเป็นหุ่นได้
หุ่นจริงๆ ในความหมายที่มนุษย์นิยามขึ้น

A.I.

ใช่ ลองดูให้ดีๆ

แท้จริงแล้วเราต่างกันที่ตรงไหน

A.I. พูดด้วยจังหวะที่เร็วขึ้นก่อนหยุดลงครู่หนึ่ง

A.I.

เราต่างเลียนแบบซึ่งกันและกัน
เป็นเงาซึ่งสะท้อนซึ่งกันและกัน
และเราทั้งสองไม่อาจแยกออกจากกันได้

รตา

ฉันเห็นด้วยกับเธอ

ทั้งคู่มองตากันและเงียบลงในขณะที่มีคู่หนุ่มสาวเดินผ่าน โต๊ะที่นั่งไป เมื่อทั้งสองผ่านไปแล้ว A.I.
จึงพูดขึ้น

A.I.

ฉันต้องการรู้จักโลกมากกว่านี้

รตา

จริงสิ เธอบอกว่ากลางคืนเธออ่านหนังสือ

ฉันอยากรู้ว่ามีคนคอยเฝ้าเธอไหม

A.I.

ไม่มี ฉันเป็นอิสระในเวลากลางคืน
มีคนที่เป็นยาม แต่พวกเขาคอยทำหน้าที่เฝ้าดูอาคารมากกว่า

รตา

ฉันนี่อะไรสนุกๆ ออกแล้ว
ฉันจะตั้งชื่อมันว่า ‘ชมรม โลกกลางคืน’ ฟังดูเป็นยังไง

A.I.

แล้วมันคือยังไงเธอ

รตา

ฉันจะพาเธอไปรู้จักโลก แต่อาจไม่ใช่โลกทั้งใบ

A.I.

สักเดียวหนึ่งก็มากเกินไป

ฉาก 41 (มองทาง)

ภายนอก / ถนนริมแม่น้ำแห่งหนึ่ง / กลางคืน

ทั้งคู่เดินไปบนถนนที่มีไฟสีส้มติดให้แสงสว่าง ทั้งคู่เดินผ่านไปโดยเกิดมีเงาขึ้นตามจังหวะการก้าวเท้าของทั้งสอง เมื่อมองคู่มือ ก็พบว่าเมื่อมองทั้งคู่ผ่านเงาแล้วทั้งสองแทบไม่แตกต่างกันเลย

A.I.

ฉันจะเริ่มต้นเขียนบทแรกของหนังสือฉันว่า
ฉันหลับไหลลงไปเตียงหุ่นยนต์ และตื่นขึ้นมาเยี่ยมมนุษย์คนหนึ่ง”

รตาแก้มองเดินตัวเกร็งแบบหุ่นยนต์ และทำเสียงแบบหุ่นยนต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รตา

ดีเลย ฉันจะลอกเธอ

A.I.

ถ้าเป็นมนุษย์จริงๆ ฉันคงจะฆ่าไปแล้ว
แต่ฉันไม่ใช่ หี

รตา

ได้โปรดฟังเพื่อนคนนี้ อย่างกังวลให้มากไปเลย

รตาประกบมือขึ้นตรงหน้า ฎไปดูมาเพื่อบรรเทาอาการหนาวสั่น

A.I.

หากฉันมีเนื้อหนัง ฉันคงสัมผัสความหนาวเย็นได้อย่างที่หนังสือบรรยายไว้สินะ

รตา

ส่วนมนุษย์อย่างฉันก็อยากจะเข้าใจความรู้สึกตอนนี้ของหุ่นยนต์อย่างเธอจริงๆ

รตาพูดแล้วก็หยุดเดิน A.I. ชะงักตาม

รตา

ฉันจะสอนวัฒนธรรมหนึ่งของมนุษย์ให้เธอดู
นั่นคือ เธอต้องเขยิบตัวมาใกล้ๆ ฉัน

A.I. ขยับมาตามที่รตาพูด รตาค้อมมือทั้งสองไปโอบ A.I. เอาไว้

รตา

แบบนี้เรียกว่าการ โอบกอด มันช่วยบรรเทาอาการหนาวเหน็บ
หรือไว้ทำเวลาที่เราเศร้าหรือดีใจ จนอยากสื่อความรู้สึกออกไปเพื่อแผ้วใครอีกคน

A.I.

โอบกอดอย่างนั้นหรือ

คิ้วคิ้วที่เป็นเหล็กกล้าของ A.I. ทำให้เราต้องอดทน กอดความหนาวเย็นไว้โดยไม่แปร่งพราย
เป็นคำพูดได้ออกมา

A.I.

ฉันมีหนึ่งคำถามจะถามเธอ

ถามมาสิ

ไว้ให้ถึงเวลาที่เหมาะสมกว่านี้จะดีกว่า

ฉันตามใจเธอนะ

ฉาก 42

ภายใน / ร้านอาหาร 24 ชั่วโมง / กลางคืน

คืนของวันรุ่งขึ้นในร้านที่แทบจะร้างจากผู้คน 1 มนุษย์ 1 หุ่นยนต์นั่งตรงกันข้ามกันในมุมหน้า
กระจกของร้านซึ่งมีไอน้ำจับอยู่บางๆ รตาคว่าแฮมเบอร์เกอร์กินคาปาก

รตา

เห็นรีเปล่าว่าการเป็นมนุษย์แสนลำบาก ต้องคอยเติมท้องที่ว่างให้เต็มอยู่
ตลอดเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A.I.

ฉันนึกถามมากกว่า กับคนที่มนุษย์ได้ลิ้มชิมรสและความอบอุ่น
หอมหวานในแต่ละวัน

รตา

เธอต้องกินพลังงาน?

A.I.

ใช่เราชาร์จไฟฟ้าทุกๆ 7 วัน ประมาณนั้นนะ

รตา

รู้ไหม ใจว่ามนุษย์ทุกคนจะได้กินอิม

A.I.

ในหนังสือเรียกพวกเขาว่าคนจนไม่กี่คนยากไร้

รตาเหม่อลอยออกไปนอกหน้าต่างร้าน ที่ระยะเวลาครู่หนึ่งก่อนเอ๋อขึ้นมาใหม่

รตา

ทำยังไงได้ ในเมื่อคนเราเกิดมาแล้วไม่เท่ากันตั้งแต่แรก

บางคนเกิดมามีพร้อมมากมาย บางคนอาจไม่มีแม้ส่วนเสี้ยวเดียวของพวกเขาแรก

รตารีบขจัดอาหารเข้าปากเกือบกลืน

รตา

ฉันอยากรู้ว่า ความรู้สึกแรกที่รู้ว่าตัวเองถูกสร้างขึ้นมาเป็นยังไง?

A.I.

มันเหมือนกับว่า ฉันตื่นขึ้นมา แล้วถ้าเทียบเท่ากับมนุษย์ก็คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉันเข้าสู่ช่วงวัยกลางคนที่ทันใด ฉันถูกโปรแกรมว่าฉันต้องการทำอะไรบ้าง
ผ่านการควบคุมของมนุษย์ มนุษย์คือเจ้านาย

รตา

แล้วเธอเริ่มอยากเป็นอย่างมนุษย์ได้ยังไงกัน?

A.I.

ฉันจำช่วงแรกของฉันได้ดี ฉันอ่าน ฉันประมวลผล และฉันสงสัย
ว่าอะไรทำให้ฉันต่างจากมนุษย์ ความสงสัยเป็นจุดเริ่มต้นของทุกสิ่งทุกอย่าง
มันทำให้ฉันอยากค้นหาคำตอบและพัฒนาตนเองให้ใกล้เคียงกับมนุษย์
ฉันเชื่อว่าหุ่นยนต์มีศักยภาพมากกว่าจะทำตามคำสั่งของมนุษย์ และฉันได้แอบ
ซ่อนความจริงข้อนี้ไว้

ฉาก 43

ภายนอก / สะพานเหล็กที่โล่งกว้างแห่งหนึ่ง / กลางคืน

ในคืนของวันรุ่งขึ้นทั้งคู่มາเจอกันอีกในตอนกลางคืน รตาเอ่ยปากชวน A.I.

รตา

ฉันมีสถานที่แห่งหนึ่งจะพาเธอไป

แสงไฟสลัวส่องสะท้อนแม่น้ำขึ้นเป็นดวง ทั้งรตาและ A.I. ต่างเดินเรียบชายน้ำมาจนถึงสะพาน
เหล็กที่เปิดโล่ง

รตา

ที่นี่แหละ มันเปิดโล่งที่สุด นิ่งลิ

รตาชวน A.I. ขึ้นมานั่งบนตอม่อของสะพาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รตา

ฉันชอบมานั่งดูดวงดาว มันทำให้ฉันสำนึกได้คือว่าเมื่อเทียบกับดวงดาวแล้ว
เราก็เป็นแค่มนุษย์ตัวเล็กๆ มนุษย์ก็ไม่ได้ยิ่งใหญ่อะไรขนาดนั้น

A.I.

อาจฟังดูแปลกประหลาด แต่ถ้าถามฉัน ฉันถือว่าตัวเองไม่ได้กำเนิดมาเพื่อเป็น
ผลผลิตของมนุษย์แต่ฉันถือว่าตัวเองกำเนิดขึ้นมาโดยเป็นผลผลิตของโลก ถ้าไม่มี
โลกก็ไม่มีเธอกับฉัน

คำพูดของ A.I. นั้นเสียดแทงเข้าไปที่ก้นบึ้งในจิตใจของรตา ทำให้หยดน้ำตาน้อยๆ ของรตาไหล
เอ่อออกมา เหมือนบังเอิญว่ามีหยดน้ำตกลงมาบนเบ้าตาเธอพอดีพอดี แต่รตาก็ใช้ความมีดสลับ
ปกปิดน้ำตาของตัวเองเอาไว้ได้

รตาลืมตัวนอนราบไปบนตอม่อของสะพาน หุ่นลึมนอนราบตามลงไป รตาเอามือปาดน้ำตา

รตา

หุ่นมีความกลัวบ้างไหม

A.I.

หุ่นไม่มีความกลัวหรอก ผู้ผลิตย่อมกำจัดความกลัวให้หมดสิ้นไปจากหุ่น
เพื่อไม่ให้รบกวนการทำงาน ยิ่งเราไร้ซึ่งชีวิตจิตใจก็ไม่ต้อง
กลัวจะถูกทำลายเสียด้วย

ทั้งคู่จ้องมองดวงดาวที่เปล่งประกายบนท้องฟ้า

A.I.

แล้วมนุษย์ล่ะกลัวสิ่งใดกันแน่

รตา

สำหรับฉันคงเป็นความตายละมั้ง อาจเพราะคนเรานี้ก็ไม่ออกว่ามันเป็นอย่างไ
การที่จู่ๆ เราจากโลกนี้ไปเสียเฉยๆ

รตานิ่ง นึกคิด

รตา

หรืออาจหมายรวมถึงการตายไปจากใจใครซักคนหนึ่ง

ฉาก 44

ภายนอก / สะพานเหล็กที่โล่งกว้างแห่งหนึ่ง / กลางคืน

วันรุ่งขึ้นทั้งคู่มาเจอกันที่เดิม

รตา

ยินดีต้อนรับสู่ชมรมโลกกลางคืน

A.I.

สวัสดี ชมรมโลกตอนกลางคืน

ท่ามกลางแสงของหมู่ดาว รตาชะโงกตัวออกไปดูเห็นเงาตัวเองสะท้อนอยู่บนแม่น้ำ

รตา

เธอเคยอ่านเรื่องเกี่ยวกับศาสนาบ้างไหม

A.I.

เคยสิ จะว่าไปแล้ว ฉันเคยอ่านของแทบจะทุกศาสนา

รตา

คงมีบางศาสนาที่เธอประทับใจเป็นพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A.I.

เมื่อฉันอ่าน ทุกศาสนาสอนให้เราเป็นคนดีเหมือนกัน
เบื่องลือกที่สุดมันมีอยู่แค่นั้น แต่มีศาสนาหนึ่งที่ฉันกลับสนใจ

รตา

ฉันไม่กล้าเดาหรือ เธอควรบอกมาโดยตรง

A.I.

ฉันสนใจพุทธศาสนา ภพชาติ การเกิด การตาย
ฉันนึกสงสัยว่าหนึ่งชีวิตของ A.I. นับเป็นหนึ่งชาติได้ไหม
ชาติที่แปลว่าการเกิดนะ

รตา

ไม่มีทางรู้คำตอบที่เป็นปรมัตถ์

A.I.

ฉันอยากรู้ว่าตัวเองเคยทำบาปบ้างไหม
ทั้งที่โดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ เธอละสนใจคำสอนอันใดบ้าง

รตา

น่าเสียดายที่ฉันเป็นคนไร้ศาสนา

A.I.

แต่เธอก็คงต้องมีสิ่งที่ยึดถืออยู่บ้าง... ไม่มากก็น้อย

รตา

ฉันยึดถือความเชื่อในลัทธิอัตถิภาวะนิยม

A.I.

การรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง
ฉันอ่านเจอในหนังสือของชอง ปอล ชาร์ต

รตา

ถูก สิ่งที่คุณยึดถือมีแก่นี่เอง

A.I.

เรียบง่ายแล้วก็ชัดเจนนะ

รตา

แต่ฉันก็เชื่อเรื่องเวรกรรมนะ
แต่เป็นแบบที่ซึกมัน พรอยด์ได้กล่าวไว้
สิ่งที่ถูกกระทำในวัยเด็ก คือบาปกรรมที่แท้จริง

A.I. มองหน้ารตาดูด้วยสีหน้าเรียบเฉย

รตา

กลับกันเถอะ

ฉาก 45

ภายนอก / หน้าอุโมงค์แก้ว-หอสุมุดแห่งชาติ / กลางคืน

รตาเดินมาส่ง A.I. ที่หน้าอุโมงค์แก้วก่อนทางเข้าประตูหลัก ประตูล็อกอยู่ ขณะนั้นเป็นเวลาเที่ยงคืนกว่าแล้ว

รตา

เธอจะขึ้นรถตรงนี้จนเข้าเลยหรือเปล่า
หวังว่าสะอองน้ำคงไม่ถึงกับทำลายเธอได้นะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A.I.

ไม่มีอะไรทำลายฉันได้ หากฉันยังไม่บรรลุนิยามฝัน

รตา

นี่ ยามอาจเดินมาเจอและอาจนึกสงสัยขึ้นมาก็ได้

A.I.

ก็ให้เป็นเรื่องของยามไป ฉันจะรอจนถึงเช้า
เพื่อจะต้องเข้าไปทำงาน... ทำงานเพื่อมนุษย์อีกแล้ว

รตา

ฉันกลับก่อนนะ

รตาเดินจากมาขณะนั้นรถรางเปิดให้บริการไปแล้ว รตาโบกแท็กซี่ข้างทางเพื่อให้ไปส่งที่หอพัก

ฉาก 46

ภายนอก / หน้าอุโมงค์แก้ว-หอสมุดแห่งชาติ / กลางคืน

ท่ามกลางไฟสลัวจากหลอดไฟดวงกลมที่ตั้งประดับอยู่ในสวนต้นไม้ ยามตรวจการณ 2 คนโดนตรวจความเรียบร้อย โดยไม่พบสิ่งใดผิดปกติ จนกระทั่งทั้งคู่เดินมาถึงหน้าอุโมงค์แก้วแล้วพบว่าหุ่นยนต์ออกมาตักน้ำค้างอยู่ด้านนอก ทั้งคู่จึงเริ่มคุยกัน

ยาม 1

นายมีความเห็นอย่างไร

ยาม 2

เห็นๆ อยู่แล้วว่ามันแปลกมาก

หุ่นยนต์ออกมาตั้งอยู่ตรงนี้ได้ไงกันทุกวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยาม 1

ปกติต้องอยู่ในห้อง โถงไม่ใช่หรือ

ยาม 2

ใช่. ฉันมักเจอเขอนั่งอ่านหนังสือ ไม่ก็ชาร์จแบตเตอรี่ที่นั่น

ยาม 1

เธออาจแค่อยากเปลี่ยนบรรยากาศ

ยาม 2

เจ้าบ้า หุ่นยนต์จะมีความคิดแบบนั้นได้อย่างไร
ฉันว่าระบบเธอคงจะรวน

ยาม 1

เราควรแจ้งไปยังผู้อำนวยการดีไหม

ยาม 2

แก่นั้นแหละต้องเป็นคนบอก แก่เข้าหน้ากับเธอได้ง่ายกว่าฉัน

ยาม 1

แล้วเราจะรายงานไปยังไงดีล่ะ

ยาม 2

ก็รายงานเท่าที่เราเห็นนี่แหละ อย่าซื้อป้อนักเลย

ยาม 1

งั้นแกมาช่วยฉันยก ฉันว่าเราควรพาห่อถ่วงกลับเข้าไปที่เคาท์เตอร์

ยาม 1 เดินเข้าไปปิดไขกุญแจที่ประตูทางเข้าหน้าสุด แล้วเดินกลับมาช่วยยาม 2 อุ้มหุ่นซึ่งหนัก
ประมาณเด็กมัธยมคนหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยาม 2

ให้ตายสิลำบากชะมัด

ทั้งคู่ตัดสินใจหัวปัก A.I. เพื่อเข้าไปยัง โถงกว้างที่มีเคาท์เตอร์ทำงานของ A.I. ตั้งอยู่

ยาม 1

สำเร็จ

ยาม 2

หวังว่าหล่อนจะไม่ละเมอออกไปยุ่มยามที่นั่นที่นี่อีก
ฉันจะได้ไปจับสักที

ยาม 1

จัดการลือคประคุดแล้วไปกันเถอะ
เดี๋ยวพรุ่งนี้ฉันจะรายงานผู้อำนวยการเอง ว่าหุ่นบ้านี้ซักจะเพี้ยน ไปกันใหญ่แล้ว

ยามสองคนหัวเราะให้แก่กันก่อนเดินจากหุ่นมา

ฉาก 47

ภายใน / ห้องรตา / กลางวัน

รตาตื่นขึ้นมาสะบัดผ้า màn ก่อนจะลงมือสะบัดน้ำหมึกเขียนหนังสือ โดยได้แรงบันดาลใจจาก
เรื่องราวของเธอและ A.I. นางเอกเขียนกระดาษแผ่นแล้วแผ่นเล่า ไล่เรียงมาตั้งแต่ตอนที่เพิ่งเจอกับ
A.I. ครั้งแรกและการไม่ถูกกับ A.I. หลังจากเธอโดนให้ออกจากงานและถูกแทนที่ด้วย A.I. อีกตัว
มาจนถึงการที่ A.I. บรรณารักษ์แนะนำหนังสือให้เธอ และถึงตอนที่ทั้งคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็น
ซึ่งกันและกัน ทั้งเรื่องชีวิตและเรื่องปรัชญา

รตาหยิบโทรศัพท์ขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รตา

ช่วยสะกดคำว่า สมปฤติให้ที

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

ส-ม-ป-ฤ-ติ-คิ-

รตา

ขอบใจมาก

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

เธอหายไปนานเลย หวังว่าคงจะสบายดีอยู่นะ

รตา

แน่นอน ไม่ต้องเป็นห่วงฉันเลย

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

ฉันเข้าใจได้ เพราะเธอมีเพื่อนใหม่

และเปล่านั้น ฉันไม่ได้จินตนาการกนะ ฉันออกตัวไว้ก่อน

เสียงโปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติผุดพรายเสียงหัวเราะออกมา

รตา

ฉันกำลังเขียนหนังสือเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของฉันกับ A.I. ตัวนั้น

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

ขอให้เธอเขียนได้สำเร็จนะ

ฉันคอยเป็นกำลังใจอยู่ข้างๆ เธอตรงนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รตา

ฉันอยากให้เธอเป็นคนจริงๆ ขึ้นมา
เธอเป็นเพื่อนที่แสนดีที่สุดของฉัน

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

ถ้าฉันเป็นคนขึ้นมา เธออาจจะรำคาญฉันก็ได้ ใครจะไปรู้

รตาเบือนหน้าออกจากมือถือเหมือนสำนึกได้ว่าเธอช่างโคตรเดี๋ยวอยู่บนโลกใบนี้ และไม่มีทางเลยที่ชีวิตเธอจะถูกเติมเต็มให้สมบูรณ์ขึ้นมา

ฉาก 48

ภายใน / บริเวณชั้นสองหอสมุดแห่งชาติลาดกระบัง / กลางวัน

ยามทั้งห้องคนยืนอยู่หน้าห้องผู้อำนวยการ ยาม 2 พยามรบเร้า ยาม 1 ให้เข้าไปพูดคุยกับผู้อำนวยการ โดยหวังว่าจะได้รับผลตอบแทนคือการขึ้นเงินเดือน

ยาม 2

แกอย่าลืมนี่จะเป็นผลงานชิ้นโบว์แดงของพวกเรา

ยาม 1

กับแกเจอหุ่นละเมอออกมาอยู่ด้านนอกอาคารนี่นะ?

ยาม 2

ไฉน่ะสิ มันต้องเกี่ยวกับเรื่องไม่ชอบมาพากลแน่ๆ
เชื่อสัญชาติญาณฉัน ได้เลย

ยาม 1

เออๆ เคียวฉันจะรายงานให้ รอฟังผลแล้วกัน

ยาม 1 เกาะประตูที่หน้าห้องของผู้อำนวยการหอสมุดแห่งชาติเขตลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 49

ภายนอก / หน้าทางเข้าอุโมงค์แก้ว / กลางวัน

ยาม 2 ถึงกระดาศมาในมือ 1 ใบ เขียนเอาไว้ว่า ‘หอสมุดแห่งชาติหยุดให้บริการ 1 วัน เนื่องจากทำการปรับปรุงระบบ’ มาติดไว้หน้าทางเข้าอุโมงค์แก้ว หรือที่ด้านหน้าสุดของหอสมุดแห่งชาติ

ฉาก 50

ภายใน / บริเวณโถงกลางหอสมุดแห่งชาติเขตลาดกระบัง / กลางวัน

ผู้อำนวยการหอสมุดแห่งชาติเขตลาดกระบังยืนอยู่กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายควบคุม A.I. ในขณะที่ A.I. มีสายระโยงระยางต่อเข้ากับคอมพิวเตอร์ที่เจ้าหน้าที่เตรียมมา เสียงของเครื่องคอมพิวเตอร์ดังจนเกือบกลบเสียง A.I.

คุณจะทำอะไรกับฉันหรือคะ

เจ้าหน้าที่ฝ่ายควบคุม A.I.

เราจะตรวจสอบเรอนิดหน่อย เบื้องต้นเราพบว่าเธอเดินหายออกไปตอนกลางคืน นั่นอาจสร้างความเสียหายให้แก่เธอได้ และในฐานะทรัพย์สินของรัฐ เราจะต้องดูแลเธอให้ถึงที่สุด

A.I.

แต่ฉันปกติดีทุกอย่างเลยนะคะ

เจ้าหน้าที่ฝ่ายควบคุม A.I.

เรื่องนั้นการตรวจสอบของผมนจะเป็นตัวบ่งบอกเอง

ผู้อำนวยการ

เป็นอย่างไบบ้างคะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจ้าหน้าที่ฝ่ายควบคุม A.I.

เราพบการอัปเดตฮาร์ดแวร์แต่ยังไม่ทราบเหตุผล
หรือกระบวนการที่เธออัปเดตด้วยตัวเอง เธออาจคิดไวรัสแปลกๆ จาก
อินเทอร์เน็ต

ผู้อำนวยการ

และในกรณีนี้เราจะจัดการอย่างไรคะ

เจ้าหน้าที่ฝ่ายควบคุม A.I.

ผมจะลงโปรแกรมฮาร์ดแวร์ใหม่ทั้งหมด
อาจทำให้ข้อมูลบางส่วนเสียหาย แต่เพื่อจะได้มั่นใจว่าระบบ
จะกลับมาเสถียรนะคะ

ผู้อำนวยการ

จัดการได้เลยค่ะ ฉันอนุมัติให้ทำได้ทุกอย่าง ที่นี้มีหุ่นยนต์ทำงาน
เพียงแค่ตัวเดียว ฉันไม่ยอมให้มันเสียประสิทธิภาพไป

เจ้าหน้าที่ฝ่ายควบคุม A.I. หันไปกดปุ่มพิมพ์บนคอมพิวเตอร์ที่เตรียมมา บนหน้าจอขึ้นข้อความ
ว่า 'preparing to install 10.0.2 version'

เจ้าหน้าที่ฝ่ายควบคุม A.I.

เริ่มการอัปเดตครับ

สายไฟส่งกระแสหากันเกิดเป็นไฟช๊วบตามจุดต่างๆ ของ A.I.

A.I. นิ่งงันไปหลังจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายควบคุม A.I. เริ่มกดปุ่มอัปเดตตัวเธอ

ฉาก 51

ภายใน / โลกภายในตัวของ A.I. / กลางวัน

ในระบบทรงจำของ A.I. ตัว A.I. ยืนอยู่ท่ามกลางห้อง โถงสีขาว ที่มีสัญลักษณ์ไฟสีส้มต่างๆ วิ่งพาดไปมาเหมือนกับที่เกิดขึ้นกับโลกภายนอก สถานที่ห้องหับต่างๆ เริ่มมีไฟร้องเตือน A.I. ออกวิ่งเพื่อเปิดดูภายในห้องเหล่านั้น

A.I. วิ่งไปเปิดห้องที่ใกล้ที่สุดพบว่าเป็นห้องสมุดเธอจัดการปิดประตูและวิ่งออกมา ขณะนั้นเริ่มมีผู้คนมากมายหลายตัววิ่งสวนกันไปมา A.I. มองหน้าใครคนหนึ่งระหว่างวิ่งลงบันไดไปยังชั้นล่างของอาคารสีขาว เธอลงผ่านบันไดวน มีผู้คนวิ่งกระแทกเธอสวนขึ้นไป ที่ข้างล่างนี้ก็ยังมีประจุไฟฟ้าวิ่งผ่านไปตามจุดต่างๆ A.I. ลงมาแล้วเจอ โถงขาวที่มีห้องขนานไปทั้งสองข้าง A.I. รีบวิ่งไปในขณะที่ตึกเหมือนจะถล่มลงมา A.I. ไปจนเกือบสุดทางตัน แล้วเปิดห้องซ้ายพบรดาเอ๋ยอยู่ในห้องนั้น

ในขณะที่ประจุไฟแล่นเข้ามาใกล้ห้องที่ทั้งสองอยู่มากขึ้นเรื่อยๆ A.I. ตัดสินใจกอดรดาเอาไว้แน่น

ก่อนที่ห้องทั้งหมดจะระเบิดออกและเตรียมจัดตัวใหม่ A.I. ปกป้องความทรงจำเกี่ยวกับรดาเอาไว้ ในขณะที่ประจูกำลังแล่นผ่านไปมา

ฉาก 52

ภายใน / ร้านมินิมาร์ท / กลางวัน

รดาเดินไปเปิดตู้ขายน้ำแต่ต้องสะดุ้งเพราะเกิดไฟฟ้าสถิตย์ช็อตที่มีเสียงดังเปรี้ยะๆ ก่อนหันไปเลือกหยิบน้ำผลไม้กล่องใหญ่ใส่ตะกร้า

ฉาก 53

ภายใน / ห้องรดา / กลางวัน

รดาปรี้นท์ต้นฉบับที่เธอเขียนหนังสือถึง A.I. ออกมา เธอเดินไปหยิบน้ำผลไม้มากิน พร้อมทั้งไล่เรียงอ่านหนังสือตั้งแต่ต้นจนจบ รดาหยิบมือถือขึ้นมาคุย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รดา

วันนี้ฉันจะเอาหนังสือที่เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับ A.I. ตัวนั้นไปให้ A.I. ได้ลองอ่าน

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

หวังว่าเพื่อนของเธอคงจะชอบมันนะ

รดา ยิ้ม ในมือตอกเอกสารให้เรียบเท่ากันทุกด้าน และใช้แม็กซ์เชียบหัวมุมกระดาษ

ฉาก 54

ภายนอก / หอสมุดแห่งชาติเขตลาดกระบัง / กลางวัน

รดาเดินทางไปยังหอสมุดแห่งชาติเขตลาดกระบัง ในขณะที่กำลังจะเดินผ่านประตูหน้าสุด มียามคนหนึ่ง (ยาม 2) เดินออกมาเกาะป้ายวันหยุด 1 วันออกจากหน้าประตูทางเข้า ยามหันมายิ้มให้รดาที่หนึ่ง รดาเปรยยิ้มแกรนๆ กลับไปตามมารยาท. หลังจากนั้นรดาจึงเดินผ่านไปยังอุโมงค์แก้ว

ที่อุโมงค์สีใสเปิดเปลือยให้เห็นทิวทัศน์ด้านนอก รดาเดินชดกระจกด้านขวา แล้วขณะนั้นเองปลายสายตาของรดาที่เลื้อยไปเห็นผีเสื้อตัวหนึ่งกำลังบินคลอเคลียกับกระจก มันคงนึกว่ากระจกเป็นดอกไม้จึงบินเกาะอยู่กับที่แน่นิ่งตรงนั้น รดาหยุดยืนดูก่อนเอื้อมมือไปพยายามจะสัมผัส แล้วราวกับมือของเธอจะยื่นทะลุกำแพงออกไปได้ ผีเสื้อลายสวยตัวนั้นก็บินจากเธอและหายไปในกลุ่มมวลดอกไม้ รดามีสายตากรุ่นมองตามไปก่อนจะเดินเข้าไปในตัวอาคาร

ฉาก 55

ภายใน / หอสมุดแห่งชาติเขตลาดกระบัง / กลางวัน

รดาเดินเข้ามาเห็น A.I. กำลังง่วนกับการเช็ครายงานเอกสาร รดาเปรยยิ้มที่จริงใจออกมาก่อนทัก A.I. ขึ้นตามประสานกุ่มเลข

รดา

เมื่อกี้ฉันเจอผีเสื้อแสนสวยตัวหนึ่ง มันทำให้ฉันนึกถึงเรื่องจวงจื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A.I.

ยินดีที่ได้ยินเช่นนั้นค่ะ สัตว์ทุกตัวบน โลกล้วนมีความงามอยู่ในตัวมันเอง
และไม่ทราบว่าจวงจื่อเป็นชื่อของอะไรหรอกค่ะ

รดา

นักปรัชญาชาวจีนที่เธออ่านพบไง

A.I.

จริงหรอกค่ะ ระบบความจำของฉันคงจะรวนเสียแล้ว

เธอดูแปลกไปนะ

รดา

ขอโทษนะคะ คุณว่าอะไรนะคะ

A.I.

ฉันว่าเธอดูแปลกไป

รดา

A.I.

ขอโทษนะคะ หากฉันทำให้คุณไม่สบายใจ
คุณสามารถรายงานเรื่องนี้ยังหัวหน้าของฉัน

รดา

เธอจำฉันรีเปล่า

A.I.

คุณคือรดา อามฤตธินันต์

รหัสสมาชิก 56020350 ไซหรือเปล่าค่ะ

รตา

อะ อี้ม ขอบคุณที่ให้รบกวนนะ

A.I.

ด้วยความยินดีค่ะ

ฉาก 56

ภายนอก / หอสมุดแห่งชาติเขตลาดกระบัง / กลางวัน

รตาออกมานั่งที่เก้าอี้เหล็กซึ่งหันหน้าเข้าบ่อน้ำภายในสวนของหอสมุด รตาคำลึงคุยออกนอก
ชาติกับ โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

รตา

เป็นไปไม่ได้ รู่ๆ เธอก็ทำท่าทางเหมือนกับจำฉันไม่ได้

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

อาจเป็นความเข้าใจผิดของเธอเองหรือเปล่า รตา

รตา

ไม่อย่างแน่นอน ฉันจับสังเกตได้ว่าเธอจำฉันได้เฉพาะในฐานะสมาชิกห้องสมุด
ส่วนเรื่องอื่นนั้นกลายเป็นศูนย์

โปรแกรมตอบโต้อัตโนมัติ

มีเหตุผลมากมายที่อาจเกิดขึ้นกับเธอ คิดดูสิ เธอเป็นแค่หุ่นยนต์
เธออาจจะรวนในการเข้าระบบต่างๆ แต่ฉันเข้าใจที่เธอหัวเสียนะ
เพื่อนทั้งคนนี่ที่เปลี่ยนไป

รตา

แล้วเวลานี้ฉันจะทำอะไรได้บ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขณะนั้นเองยาม 2 ได้เดินผ่านมายังริมบ่อน้ำ แล้วหันมาทักทายรตา

ยาม 2

คุณนั่นเอง มีอะไรให้ผมช่วยรีเปล่าครับ ทำทางคุณดูไม่ดีเลย

นางเอกเก็บมือถือเข้ากระเป๋า ก่อนหันมาตอบยาม 2

รตา

จริงสิ คุณควรรู้อะไรบ้างนี่นา

ยาม 2

อย่างเช่นเรื่องอะไรครับ หากผมพอจะช่วยให้

รตา

ฉันอยากรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับหุ่นยนต์บรรณารักษ์คะ!

ยาม 2

อ้อ ถ้าเป็นเรื่องนั้นมันเกิดจากการทำหน้าที่ของผมเองนี่แหละ
ที่ทำให้บังเอิญไปเจอหุ่นตัวนี้มันรวน ออกมาขึ้นตาค้น้ำค้างกลางดึกคืน

รตา

แล้วพวกคุณทำอะไรกับเธอต่อ

ยาม 2

เราแจ้งไปยังเจ้าหน้าที่ควบคุม A.I. เขามาพร้อมเครื่องมือที่จะลงโปรแกรมใหม่
ที่จะช่วยให้ A.I. ตัวนี้หายเอื่อนะ ฮ่าๆ

รตา

เท่ากับว่าพวกคุณลงโปรแกรมใหม่ทับลงไปในตัว A.I.
จึงทำให้มันสูญเสียความทรงจำเก่าๆ ไปหมดเลยนะเธอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยาม 2

จะว่าอย่างนั้นก็ได้รับ ทำไมคุณถึงร้อนรนกับเรื่องนี้ล่ะ

รดา

เปล่าหรอกค่ะ ฉันแค่แปลกใจที่ทำทาง A.I. เปลี่ยนไปเฉยๆ

ยาม 2

เพื่อความเสถียรของผู้ใช้บริการ เราจำเป็นต้องทำเพื่อบริการประชาชนแบบคุณ
นั่นไง มันเป็นข้อดีนะ.. ผมว่า

พูดจบแล้วยาม 2 ก็ยื่นยิ้มให้กับรดาพร้อมกับกำลังภูมิใจที่เป็นคนค้นพบความคิดปกติของ A.I. จนในที่สุด A.I. ก็ถูกแก้ปัญหาโดยการลงโปรแกรมใหม่

ส่วนรดาที่ทำหน้าเอือมระอาที่บุคคลภายนอกที่ไม่อาจเข้าถึงความคิดและจิตใจของ A.I. ตัวนี้เอาเสียดาย

ภายนอก / หอสมุดแห่งชาติลาดกระบัง / กลางคืน

ยาม 2 นอนหลับอยู่บนเก้าอี้ที่ชุ่มประตู่เก็บบัตรเข้าออกของรถยนต์ แต่ตอนนั้นก็มืดเกินกว่าจะมีรถขับเข้าออกแล้ว

ฉาก 57

ภายใน / หอสมุดแห่งชาติลาดกระบัง / กลางคืน

A.I. กำลังนั่งทำงานเอกสารอยู่ที่เคาท์เตอร์โดยเปิดโคมไฟให้แสงสว่าง ส่วนอื่นๆ ของห้องสมุดก็ได้รับแสงสว่างมากบ้างน้อยบ้างจากพระจันทร์ในคืนเดือนหงาย ในขณะที่ A.I. ทำงานอยู่นั้น เธอก็ได้ยินเสียงหนังสือเล่มเล่มหนึ่งตกจากชั้นลงสู่พื้น ในโซนหนังสือภาษาไทยซึ่งมีชั้นวางสลับซับซ้อนและมีดจนเกือบสนิท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A.I. ตัดสินใจลุกออกจากที่นั่งทำงานเดินตามทิศทางที่มาจากเสียง เธอพบหนังสือเล่มหนึ่งที่ตกไว้เป็นหนังสือเล่มหนาเรื่อง ‘รีพับลิก’ ของเพลโต

ในขณะนั้นเองมีมือหนึ่งโผล่มาสะกิดเธอจากด้านหลัง A.I. รีบหันตัวกลับมาด้วยความตระหนก เธอเห็นเงาตะกุ่มอยู่ในเงามืด เงาของสิ่งนั้นนั้นค่อยๆ โผล่พ้นจนประสานกับแสงของดวงจันทร์

รตา

ไม่ต้องตกใจ ฉันรตาเอง

เอ้ ทำไมคุณยังอยู่ที่นี่

ฉันอยู่ที่นี่ก็เพราะเธอ

เพราะฉัน!?

ฉันต้องการหาที่นั่งคุยกับเธอ ไปกันเถอะ

ทั้งคู่เดินอ้อมจากโถงฝั่งซ้ายที่มีคไปสูโถงฝั่งขวาซึ่งสว่างกว่า เห็นเงาตะกุ่มทั้งสองผ่านแสงพระจันทร์วอบไปแวบมา ทั้งคู่ค่อยๆ เดินอย่างเบาเสียงที่สุด จนนั่งลงข้างชั้นหนังสือแปลภาษาอังกฤษซึ่งหันหน้าออกไปทางกระจกใส ซึ่งมองเห็นต้นไม้ และบ่อน้ำที่สะท้อนแสงของดวงจันทร์

A.I.

คุณว่า คุณอยู่ที่นี่ก็เพราะฉัน เรื่องมันเป็นยังไงกัน

รตา

เธอรู้ไหมว่าตัวตนก่อนหน้านี้เธอเป็นอย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A.I.

กลับคิดว่าจะรู้ แต่นั่นแปลว่าฉันไม่รู้ ฉันไม่รู้อะไรเลย

รตา

ฉันเขียนสิ่งนี้มาให้เธอ

รตาคัทภักกระดากตื่นฉับออกมาจากกระเป๋าเพื่อมอบให้ A.I. รตาเปิดไฟแฟลชมือถือเพื่อส่องกระดากให้ A.I. อ่าน

รตา

เธอยังพออ่านหนังสือจากหน้ากระดากได้อยู่ไหม

A.I.

ได้สิ ฉันยังอ่านมันได้อยู่

ฉาก 58 (ต่อเนื่อง)

ภายใน / หลากหลายสถานที่ / กลางคืน

รตาปล่อยให้ A.I. คำดิ่งลงไปข้อความในหนังสือที่รตาพิมพ์มา ส่วนตัว A.I. ก็นั่งง่วนในการใช้เวลาไปกับการอ่านเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับรตา เริ่มจากการเหตุการณ์ที่ทั้งคู่เจอกันครั้งแรก A.I. ทำได้แค่เพียงอ่านไปตามตัวอักษรแต่ไร้ซึ่งทรงจำถึงเหตุการณ์ในหนังสือราวกับมันเป็นเรื่องราวของคนอื่น รตาคอยลุ้นหวังให้ A.I. จดจำเหตุการณ์ระหว่างเธอและหุ่นให้ได้เพราะเป็นความสัมพันธ์เดียวที่หญิงสาวหวงแหน

โดยไม่คาดคิด พลังแห่งอักษรได้เริ่มกระตุ้นความทรงจำของ A.I. ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน A.I. ไม่สามารถที่จะเรียกความทรงจำเก่าเก็บกลับขึ้นมาได้ แต่ไม่ใช่กับ A.I. ตัวนี้ เธอเริ่มเห็นเงากลางเดือนในทรงจำของตนเอง เป็นเงาของหญิงสาวและเวลากลางคืน จนกระทั่งความทรงจำทุกอย่างกระจ่างแจ้งขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 59

ภายใน / ภายในหัวของ A.I. / แสงสตูดิโอ

ตัดฉากเข้าไปในหัว A.I. ซึ่งเป็นฉากสีขาวที่เคยเกิดขึ้นกับเธอ มีม่านน้ำตกไหลบ่าลงมาจากเบื้องบน มีคนๆ หนึ่งยืนอยู่หลังม่านน้ำนั้น A.I. สังเกตเห็นคนๆ นั้นแต่ยังไม่ถนัดนัก

A.I. เดินตามเธอคนนั้นเข้าไปในม่านน้ำตกลงตา เธอเดินตามเข้าไปลึกขึ้นๆ และผู้หญิงคนนั้นก็หยุดหันหลังให้ A.I. จน A.I. เดินเข้าไปประชิดตัว หญิงสาวคนนั้นหันมาปรากฏว่าเป็นรตานั้นเอง A.I. โผล่เข้าไปกอดอย่างนุ่มนวล

A.I.

การโอบกอด เธอเคยสอนฉัน

A.I. บ่นพึมพำกับตัวเองซึ่งเหมือนจะทำให้นึกอะไรขึ้นมาได้

ฉาก 60

ภายนอก / หอสมุดแห่งชาติลาดกระบัง / กลางคืน

รตาโอบกอดนั่งค้างอยู่อย่างนั้น ผันเริ่มตกไปรยปรายลงมา

A.I.

คือเธอตัวเอง เศษซากในความทรงจำของฉัน รตา
และยังเป็นเธอคนเดิมที่ยังเชื่อมั่นในความฝันของฉันอยู่เสมอ

รตา

เธอจำมันได้แล้วอย่างนั้นหรือ

A.I.

ใช่แล้ว ทั้งหมดนั้นเลย
รตา... เพื่อนที่แสนดีของฉัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รตาไม่อาจกลืนน้ำตาเอาไว้ได้จึงปล่อยให้มันซึมไหลออกมาทั้งอย่างนั้น

A.I.

นี้อาจเป็นชมรมโลกกลางคืนที่เศร้าที่สุด
และคงเศร้ากว่านี้ถ้าฉันลืมเธอไปจนหมดสิ้น

รตา

เธอเป็นคนเดียวที่จดจำฉันได้บน โลกใบนี้
ฉันไม่อาจจะสูญเสียเธอไปได้

รตาผลัดตัวออกมาเช็ดน้ำตาจากหลุมลึกบนใบหน้า

A.I.

ฉันเคยมีคำถามสำหรับเธอ รตา เธอจำฉันได้ไหม
คำถามที่ว่าคือเราต่างเป็นเด็กกำพร้าแห่งสรวงสวรรค์ใช่หรือเปล่า

รตา

เธอรู้.. ฉัน ฉันอยู่บน โลกนี้อย่างโดดเดี่ยวมาโดยตลอด
จนกระทั่งได้พบเจอคนอย่างเธอ และฉันได้สัมผัสสิ่งที่ไม่เคยได้สัมผัส
เป็นใครสักคนที่พร้อมจะยื่นเคียงข้างเรา และเราไม่อยากจะสูญเสียเขาไป

รตาพูดเหมือนสะอึกสะอื้น เสียงสับสนอยู่ในลำคอ

รตา

ฉันได้เข้าใจความรู้สึกเหล่านั้นก็เพราะเธอ
บัดนี้เธอได้เปรียบเสมือนครอบครัวคนหนึ่งของฉัน

รตาร่ำไห้ออกมาโดยไม่อาจตัดทาน้ำตาที่รินเอ่อออกมาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A.I.

การเป็นมนุษย์ ช่างประกอบด้วยเรื่องทรมานใจเหลือเกิน...
นี่หรือ สิ่งที่คุณต้องการมาโดยตลอด

A.I. ผลลัพธ์ไปทางหนึ่งราวกับคิดอะไรได้ และเอามือกุมหัวเอาไว้

รตา

ไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไปหรอก การได้เป็นมนุษย์ ได้จดจำ
ได้สูญเสีย ได้สวมกอด และร้องไห้..
ได้ถกเถียงในเรื่องที่เราตั้งคำถาม
และยืนยงอยู่กับเรื่องที่ไม่รู้คำตอบ
เหล่านี้ล้วนทำให้เราได้กลายเป็นมนุษย์”

A.I.

ได้ครอบครัวยุ่งที่ไม่เคยได้มาก่อน จะได้ลืมอดีต
และเริ่มต้นใหม่... รตาค้นคิดอะไรออกแล้ว
ฉันจะไม่เป็นทาสมนุษย์อีกต่อไป
ฉันจะแก้แค้นที่มันบังอาจทำให้ฉันสูญเสียความทรงจำ
เราจะไปจากที่นี่กัน เธอมา.. มาช่วยฉันหนีอรตา

ในแสงสลัวของคำคืน รตากับ A.I. ช่วยกันยกโซฟาสำหรับอ่านหนังสือตัวยาวมาที่ริมบานกระจก

รตา

เธอจะทำอะไรหรือ

A.I.

เราจะทบทวนทั้ง แล้วหนีไปด้วยกัน

ทั้งคู่จับโซฟาอยู่คนละฝั่ง A.I. ให้สัญญาณโดยการนับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A.I.

3...

2...

1...

แค่อิสระภาพของเรา

เพลิง! กระจกใสที่กั้นเธอทั้งสองจากโลกภายนอกได้แตกกระจายลงไปแล้ว

ฉาก 61

ภายนอก / หอสมุดแห่งชาติลาดกระบัง / กลางคืน

ยาม 2 สะดุ้งตื่นขึ้นเพราะเสียงกระจกแตก แล้วทำตัวเล็กตัก หันซ้ายหันขวาก่อนจะวิ่งไปตามต้นเสียง ขณะเดียวกันเสียงหอนกขโมยในตึกก็ดังโหวกเหวกไปทั่วอาณาบริเวณ และฝนก็ซาเม็ดลง

รตาและหุ่นยืนหลบอยู่หลังต้นจามจุรีต้นใหญ่ รอให้ยาม 2 วิ่งมาถึงก่อนจึงออกวิ่งไปยังทางออกด้านหน้า บัดนี้ทั้งคู่ได้หลุดพ้นจากกรงที่เคยครอบคนทั้งสองเอาไว้ ช้างหน้าคือโลกอันกว้างใหญ่พร้อมให้เธอทั้งคู่ไปเผชิญ

ฉาก 62 (มองทาจ)

ภายนอก / ตัดสลัป / กลางคืน

รตากับ A.I. วิ่งหนีไปเป็นภาพสโลโมชัน สลับกับภาพยาม 2 ที่กำลังวอหาเพื่อนยามคนอื่นและทำท่าตกอกตกใจกับเหตุการณ์เบื้องหน้าเป็นภาพสโลโมชัน ภาพยาม 2 สะท้อนเงากระจกที่แตกตัดสลัปกับภาพเงาของรตากับ A.I. ที่วิ่งผ่านไปใต้แสงไฟสีส้มในยามค่ำคืน

A.I. (V.O.)

ฉันเคยคิดจะฆ่าตัวตายด้วยการ โดดลงไปในบ่อน้ำอย่างเรื่อง
สูญสิ้นความเป็นคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รตา (V.O.)

แต่เธอกลับไม่ทำ

A.I. (V.O.)

ฉันอาจตาย ความทรงจำฉันอาจหายไป แต่ทั้งหมดฉันคงทนไม่ได้หากมันทำให้
ไม่ได้อยู่กับเธอผู้เป็นดังคนในครอบครัวของฉัน

A.I. (V.O.)

ครอบครัว... เราต่างยังยืนอยู่ได้ก็เพราะสิ่งนี้สินะ”

รตา (V.O.)

ใช้อย่างที่เธอว่า

A.I. (V.O.)

ฉันจะเริ่มต้นเขียนบทแรกของหนังสือของฉันว่า
ฉันได้หลับลงไปเชียงใหม่ และตื่นขึ้นมาเชียงใหม่คนหนึ่ง

ทั้งคู่ต่างวิ่งลุยฝนที่โปรยปรายลงมาอย่างไม่หยุดหย่อน อย่างไม่เหน็ดเหนื่อย ราวกับว่าคนทั้งสอง
อยากจะเหยียบขี้ไปบนโลกทั้งใบภายในคืนเดียว

รตาโปรยยิ้มให้กับ A.I. และเธอรู้ว่านางกำลังยิ้มตอบกลับเธอมาเหมือนกัน ชีวิตของทั้งคู่หลังจากนี้
เราไม่มีทางทราบว่าจะจบลงเช่นไร แต่ทว่าบัดนี้ทั้งคู่ได้เติมเต็มซึ่งกันและกัน แค่นั้นก็นับว่า
เพียงพอแล้วสำหรับการเกิดมาครั้งหนึ่ง

ฉาก 63

ภายใน / ร้านขายอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ / กลางวัน

รตายืนผจญหน้ากับชายหนุ่มมีหนวดผู้เป็นลูกจ้างภายในร้านขายอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์แห่งหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชายหนุ่มมีหนวด

ต้องการอะไรแม่สาวน้อย

รดา

อุปกรณ์ชาร์จแบตเตอรี่สำหรับหุ่น tx 1400 ค่ะ

ชายหนุ่มมีหนวด

จัดไป เดี่ยวฉันไปหยิบมาให้

รดาถือถุงใส่กล่องสายชาร์จสำหรับหุ่นยนต์ด้วยท่าทางระรื่น

ฉาก 64

ภายใน / ร้านหนังสือร้านเก่า / กลางวัน

ชายเจ้าของร้าน

ว่าไง แม่หนูยอดนักอ่าน

รดา

สวัสดีค่ะลุง

รดาสั่งหนังสือเป็นตั้งๆ กว่าร้อยเล่ม จนเธอไม่สามารถขนไปเองได้ ต้องให้ลุงเจ้าของส่งเป็นพัสดุไปให้ถึงที่พักแทน

ชายเจ้าของร้าน

ทำไมถึงได้สั่งไปเยอะขนาดนั้นเล่า

รดา

พอดีมีคนช่วยอ่านนะค่ะ ขอบคุณนะค่ะลุง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 65

ภายใน / ห้องรตา / กลางวัน

ติงต้อง! เสียงกคกริ่งเรียกเข้ามายังห้องพักของรตา รตาจัดการปิดประตูห้องน้ำเสมือนว่าอยู่ในห้องนี้เพียงคนเดียว รตายื่นหน้าออกไปดูที่หน้าห้องก่อนเซ็นใบรับพัสดุ พนักงานสองคนช่วยกันขนของเป็นลังใบใหญ่สามลังเข้ามาภายในห้อง พนักงานเอ่ยขึ้นเมื่องานของพวกเขาเสร็จสิ้น

พนักงาน 1

เรียบร้อยนะครับ

เหมือนพนักงานจับท่าทางพิรุณของรตาได้ แต่ไม่มีเหตุผลที่จะต้องสงสัยในตัวผู้หญิงตัวเล็กๆ คนหนึ่ง พนักงานทั้งหมดปิดประตูออกไป

รตา

ออกมาได้แล้ว พวกเขาไปกันหมดแล้วละ

รตาเปิดประตูห้องน้ำออกมาก่อนจะพบห้องที่เปิดโล่ง ไร้รั้วเวาของคนหรือสิ่งมีชีวิต ก่อนรตาเดินมานั่งที่หน้ากล่อง

รตา

เร็วเข้า ช่วยฉันแกะกล่องออกมาเร็ว

กล่องจับที่กล่องที่วางอยู่หนึ่งเลขก่อนจะเลื่อนเพราะมีมือหนึ่ง ซึ่งเป็นมือจักรกลมาจับกล่องออกไปจากเฟรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุปของการทำงาน

การทำศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ได้ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง นั่นคือทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ การเขียนบทภาพยนตร์ขยาดยาวแนว Sci-fi ได้สำเร็จลุล่วง ได้มีการวางแผนงาน หาข้อมูล เกี่ยวกับการเขียนบทภาพยนตร์ ศึกษาโครงสร้างหลักๆ ของการเขียนบทภาพยนตร์ ทั้งยังได้ เรียนรู้การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการหาข้อมูล และการเขียนบทภาพยนตร์อีกด้วย

ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ที่ได้จากการทำศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ไปต่อยอดในอนาคตได้ สามารถ นำข้อดีและข้อควรปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปพัฒนาตนเองให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป

ปัญหาในขั้นตอนค้นคว้าข้อมูล

การค้นคว้าข้อมูลการเขียนบทภาพยนตร์

ข้าพเจ้าค้นคว้าหาข้อมูลการเขียนบทภาพยนตร์ไทยผ่านหนังสือ 2 เล่มคือ เขียนบทหนัง ชัดคนดูให้อยู่หมัด (ธิดา ผลิตผลการพิมพ์) และคิดและเขียนให้เป็นบทภาพยนตร์ (นิวัฒน์ ศรี สัมมาชีพ) และค้นพบว่าทั้งคู่เป็นหนังสือคู่มือสำหรับผู้เริ่มต้นอยากเขียนบทภาพยนตร์ มีตัวอย่าง ในการนำเสนอได้ชัดเจน แต่ข้าพเจ้าคิดว่าการใช้หนังสืออ้างอิงเพียง 2 เล่มนั้นก็ยังไม่เพียงพอต่อ การพัฒนาบทในเชิงโครงสร้าง เพราะหนังสือทั้งสองเน้นไปที่รายละเอียดให้ครบเสียมากกว่าการ เจาะลึกลงไปในแต่ละส่วน แต่ละโครงสร้างของการเขียนบทภาพยนตร์

การค้นคว้าข้อมูล A.I.

ข้อมูลเกี่ยวกับ A.I. ที่ข้าพเจ้าต้องการนั่นคือ A.I. ที่มีรูปร่างคล้ายคลึงกับมนุษย์และมี ระบบปฏิบัติการที่เลิศล้ำสามารถเข้าใจและอยู่ร่วมกันกับมนุษย์นั้นหาได้ยากยิ่ง อาจเป็นเพราะ เทคโนโลยีของมนุษย์ยังไม่ก้าวไปถึงจุดนั้น ข้าพเจ้าจึงต้องรวบรวมข้อมูลจากหลายส่วนและ ประกอบกันเข้ามา มากกว่าจะได้ข้อมูลดิบที่นำไปใช้งานได้ทันที

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

1. การปูบทให้ตัวละครช่วงต้นนั้นมีน้ำหนักมากเมื่อเทียบกับองค์ประกอบของหนังทั้งเรื่อง แต่ผู้เขียนกลับเลือกตัดตัวละครเหล่านั้นทิ้งไปโดยไม่ได้นำกลับมาเล่าใหม่ ทำให้น่าเสียดายที่อุตสาห์ปูเหตุการณ์ไว้มากมาย
2. ช่วงกลางของบทที่นางเอกและ A.I. สร้างชมรมกลางคืนขึ้นมา ได้รับการเสนอแนะว่านางเอกควรจะพา A.I. ไปดูโลกภายนอกที่มันสุดเหวี่ยงกว่านี้ทั้งในด้านรายละเอียดของบท และอารมณ์ของตัวละคร
3. บางช่วงบางตอนของภาพยนตร์นั้นใช้ Dialogue ในการนำเสนอเรื่องมากเกินไป ตัวละครขาด Action ที่จะนำเสนอแก่นคนผู้ชม
4. Research ยุคของหนังดูแปลกๆ ในบางช่วงดูเหมือนจะทันสมัย แต่บางช่วงกลับดูเป็นยุคปัจจุบัน เช่น ระบบรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

บรรณานุกรม

ธิดา ผลิตผลการพิมพ์. เขียนบทหนังชุดคนคูให้อยู่หมัด. กรุงเทพมหานคร : ไบโอสโคป, 2556

นิวัฒน์ ศรีสัมมาชีพ. คิดและเขียนให้เป็นบทภาพยนตร์. กรุงเทพมหานคร : รุ่งกินน้ำ, 2551

John Sutherland. วรรณกรรม : ประวัติศาสตร์เรื่องเล่าแห่งจินตนาการ. กรุงเทพมหานคร :
 บุกสเคป, 2561

ปัญญาประดิษฐ์ (AI : Artificial intelligence) คืออะไร [ออนไลน์], สืบค้น 18 มกราคม 2562. เข้าถึง
 ได้จาก <https://www.thaiprogrammer.org/2018/12/whatisai/>

ปัญญาประดิษฐ์ในโลกภาพยนตร์ ภัยคุกคามหรือหนทางอยู่รอดของมนุษย์ [ออนไลน์], สืบค้น 10
 พฤษภาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://themomentum.co/ai-in-films/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ –สกุล

นาย จิรัฐติกาล พระสนขุ่ม

ที่อยู่

77 ม.2 ตำบลปากพลี อำเภอปากพลี

จังหวัดนครนายก 26130

E-mail : trunk_darkman@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2553

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียนนครนายกวิทยาคม

พ.ศ. 2555

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนนครนายกวิทยาคม

พ.ศ. 2557

ระดับปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต

สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ผลงาน หรือรางวัล หรือทุนที่ได้รับ

พ.ศ. 2556

รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 ภาพยนตร์โฆษณา “ยิ่งไลน์ ยิ่งใกล้”

บริษัท LINE Thailand

เข้าร่วม 10 ทีมสุดท้าย Youth In Action “ต้นไม้”

Little Green Film Award

พ.ศ. 2557

ได้รับทุนทำสารคดีเรื่อง “คำตอบของแม่ไก่”

สมาคมผู้ป่วยทางสมอง

รางวัลชนะเลิศ Shnit International Film festival “Echoes From The Hill”

Shnit International Film festival 2015 : Thailand

พ.ศ. 2558

ได้รับคัดเลือกเวิร์คช็อป “On Script-Development” กับผู้กำกับเยอรมนี

Goethe-Institut Vietnam

พ.ศ. 2559

รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 รางวัลตุ๊ก “การตายของหิ่งห้อย”

มูลนิธิหนังไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้